

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

11. OG 12. DESEMBER 1986

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTET I REGULERINGSRÅDET
10. OG 11. DESEMBER 1986

FISKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til kl 1700 10. desember og fra kl 0900 til kl 1405 11. desember 1986.

Følgende av utvalgets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen, formann
Assisterende fiskeridirektør Torben Foss
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent K. Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper A. Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Direktør P. L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør K. Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund

Som observatører møtte:

Lidvard Grønnevet, Norges Fiskarlag
Kurt Karlsen, Norges Fiskarlag
Departementsråd G. Gundersen, Fiskeridepartementet
Ekspedisjonssjef T. S. Paulsen, Fiskeridepartementet
Byråsjef Trulssen, Fiskeridepartementet
Konsulent Herleif Berntsen, Fiskeridepartementet
Ingeniør Per Lohne, Sildemelfabrikkenes Landsforening
Formann L.B. Larsen, Sør-Norges Trålerlag
Ole Strand, Norske Fabrikkskips forening

Som sekretær for utvalget møtte L. W. Plassa og T. Løbach

Dessuten møtte:

Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Ole J. Østvedt, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Johs. Hamre, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Arvid Hylén, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Arne Wåge " "
Cato Isvik " "
Knut Rakvaag " "
Willy Sørensen " "
Jan Lundberg " "
Einar Ellingsen " "
Tom Schjelderup Skare " "
Hild Ynesdal " "
Modulf Overvik " "
Sigbjørn Lomelde " "
Terje Halsteinsen " "
Ove Midttun " "
Bjarne Schultz " "
Hans E. Olsen " "

2. dag møtte også

Tore Jacobsen, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt
Odd Smestad, Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt

Rasmussen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Rasmussen opplyste videre at kystvaktinspektør Stene hadde gitt beskjed om at han var forhindret fra å møte.

Rasmussen refererte deretter forslaget til sakliste.

FORSLAG TIL SAKLISTE

- 15/86 Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- 16/86 Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1987.
- 17/86 Regulering av ringnotflåten i 1. halvår 1987.
- a) Innledning
 - b) Sildefisket i Nordsjøen
 - c) Sildefisket i Skagerrak
 - d) Havbrisingfisket
 - e) Makrellfisket i EF-sonen vest av 4⁰ v.l.
 - f) Vinterloddefisket
 - g) Loddefisket i NAFO-området
 - h) Loddefisket ved Island
- 18/86 Regulering av fisket etter vassild i 1987
- ✓ 19/86 Regulering av fisket etter reker i 1987
- a) Ved Grønland
 - b) I Barentshavet
- 20/86 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1987.
- 21/86 Regulering av fisket etter sei i 1987
- 22/86 Regulering av hvalfangsten.
- 23/86 Deltakelseskriterier for mussafisket nord for Stad i 1987.
- 24/86 Eventuelt

Leine ba om at spørsmålet om skalleseitrålerne ble tatt opp under sak 20/86 Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1987.

Rasmussen opplyste at Fiskeridepartementets representanter hadde bedt om at Sak 20/86 ble tatt opp på møtets først dag.

Saklisten ble godkjent med ovennevnte endringer.

SAK 15/86**ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.**

Rasmussen ga ordet til Gundersen for at han skulle orientere om forhandlingene med Sovjet.

Gundersen sa at når det gjelder torsk var det enighet om en totalkvote inklusiv murmanskorsk og norsk kysttorsk på 600 000 tonn. Av denne kvoten avsettes 56 000 tonn til tredjeland mens det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 70 000 tonn av sin kvote til Norge. Dette gir en norsk andel inklusiv kysttorsk på 342 000 tonn.

For hyse ble det enighet om en totalkvote på 250 000 tonn. Av denne kvoten avsettes 25 000 tonn til tredjeland, mens det resterende deles likt mellom de to parter. Norge har videre overført 20 000 tonn av sin andel til Sovjet slik at norsk kvote i 1987 blir 92 500 tonn.

Det var enighet i kommisjonen om å ikke tillate loddefiske i 1987. Det vil dog bli gitt anledning til å ta et visst kvantum til vitenskapelig tokt.

Når det gjelder sild opplyste han at det hadde vært en del "tautrekking" om hvilket kvantum Sovjet skal kunne ta i norsk sone. Fra Sovjets side ble det i utgangspunktet fremsatt krav om 33%, mens det som kjent for 1986 ble gjort krav om 50%. Tilbudet fra Norge var i begynnelsen 5000 tonn, mens det endelige resultat ble en adgang for Sovjet til å fiske inntil 15 000 tonn i norsk sone utenfor 12 nautiske mil. Det er imidlertid en forståelse om at dette kvantum kan økes til 25 000 tonn etter nærmere avtale. Det kvantum det her snakkes om er ikke relatert til sonetilhørighet og dette vil eventuelt måtte tas opp senere.

For andre fiskeslag som kolmule, blåkveite og uer ble det enighet om tradisjonelle kvanta.

Rasmussen ba så Paulsen om å orientere om forhandlingen med EF.

Paulsen sa at fordeling av silden var hovedproblemet. Som kjent har en hatt problemer de siste årene, blant annet med "sildekrig" i 1984 og 1985. Denne gang ble det fra EF's side satset på en varig fordeling basert på sonetilhørighet. Det ble enighet om en prosentvis andel avhengig av biomassen. Norsk andel med en biomasse på 1 - 1,5 utgjør 25%, med 1,5 - 2 millioner tonn 29% og 2 - 2,5 millioner tonn 32%. Det var videre enighet om å forvalte bestanden med sikte på å få opp biomassen av gytebestanden til 2,2 millioner tonn. For 1987 er biomassen beregnet til 1,7 millioner tonn. Dette gir da en norsk andel på 29% i 1987. Totalkvoten er satt til 600 000 tonn. Dette omfatter også sildeyngel. Dette gir en norsk kvote på 174 000 tonn. Videre har EF overført 50 000 tonn til Norge, slik at totalkvoten blir 224 000 tonn. Av dette kan Norge ta 65 000 tonn i EF-sonen.

Videre opplyste han at det ble brukt mye tid på fordeling av makrell, særlig reguleringsområdet til 59⁰ n.br. Da det er lite forsket på utbredelsesområdet for makrell ble det enighet om å nedsette en arbeidsgruppe for å se på fordelinge. Når det gjelder reguleringen for 1987 sa han at dette ligger på omtrent samme nivå som tidligere. Det vil bli tillatt å ta 25 000 tonn mellom 59⁰ og 62⁰ n.br. I området nord for 62⁰ n.br., er det ingen kvantumsberegning, men det var underforstått at kvantumet skulle ligge på omtrent samme nivå som tidligere.

For torsk og hyse ble det enighet om vesentlige reduksjoner, mens det ble en viss reduksjon i seikvoten.

Det ble også brukt en del tid på maskeviddespørsmål. Han sa at det går tregt fra EF's side. Dette skyldes særlig motstand fra britene. EF øker maskevidden i Nordsjøen ved utgangen av 1988.

Han sa videre at avtalen vil bli behandlet av EF's ministerråd den 17. desember og han forventet at avtalen blir godtatt.

Til slutt opplyste han at det hadde vært meningen at en norsk delegasjon skulle reist til Island i neste uke for å diskutere vinterloddefisket ved Island. Dette møtet var imidlertid avlyst. Det satses på å få en tilsvarende ordning for dette fisket som i 1986, et kvantum på inntil 60 000 tonn. Det har ikke vært mulig å få forlenget sesongen.

Bakkevik spurte om TAC'en for sei i Nordsjøen omfattet hele området (IV og III a)

Paulsen svarte bekreftende på dette og opplyste at det inkluderer også Skagerrak.

Grønnevet ga så en kort orientering om Skagerrakforhandlingen. Han sa at for noen bunnfiskarter ble det reduserte totalkvoter i tråd med forskernes anbefalinger. Problemene knyttet seg til sild- og brislingfisket. For sild ble det til slutt enighet om en kvote som for Norge ga 18.000 tonn. For brisling ble det fastsatt samme TAC som for 1986, dvs. 80.000 tonn. Det var enighet om å evaluere reguleringen av brislingfisket etter 87-sesongen.

Rasmussen opplyste til slutt at forhandlingene med Færøyane ville bli holdt den 15. og 16. desember.

SAK 16/86

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1987

Rasmussen viste til de utsendte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

1. Fisket i 1986.

I 1986 var det fastsatt en totalkvote på 1.750.000 hl.

På møte i Reguleringsrådet 6. oktober 1986 var det enighet om å foreta en ytterligere begrensning i fisket av norsk vårgytende sild.

På denne bakgrunn vedtok Fiskeridepartementet å begrense fiske av norsk vårgytende sild til 600.000 hl i området Klovningen - 69° N i annet halvår 1986.

Når det gjaldt spørsmålet om oppmaling var det en forutsetning at et eventuelt oppmalingsfiske kun skulle foregå på 1983-årsklassen.

Undersøkelser foretatt av Fiskeridirektoratet med leitefartøy og "G.O. Sars" i november/desember d.å. viste at 1983-årsklassen sto i Ytre-Vestfjorden, Trønadjupet og mot Trønabanken.

I gjennomsnitt viste prøvene at 37,2% av silden var under 25 cm.

På bakgrunn av dette fant Fiskeridirektøren det ikke tilrådelig å tillate et oppmalingsfiske annet halvår 1986.

Innmeldt fangstkvantum pr. 5.12.86

Ringnot	ca. 374.000 hl
Kystfartøy	" 598.000 "
Trålere	" <u>23.000</u> "
Totalt	ca. 995.000 hl

2. Ressussituasjonen 1987.

ACFM har anbefalt at TAC ikke skal overskride 150.000 tonn i 1987.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har uttalt i brev av 1.12.86, kopi følger vedlagt; (./.)

"Vedlagt et notat om bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Notatet understreker viktigheten av:

1. At totalkvantumet i 1987 ikke overskrider ICES tilrådsningen på 150 tusen tonn.
2. Begrensning av kvantumet på Møre i gytesesongen.
3. Vekstgevinsten ved å ha et høstfiske.
4. Stenging av områder hvor faren for neddreping er stor.

Under utarbeidelsen av reguleringstiltakene bør disse forholdene tas hensyn til slik at fisket kan foregå på en måte som sikrer best mulig avkastning fra bestanden både i 1987 og kommende år."

3. Totalkvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fisket ikke overstiger den anbefalte TAC på 150.000, tonn, en eventuell sovjetisk kvote inkludert.

4. Konsumspørsmålet

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes konsumkrav i 1. halvår 1987, - med adgang til å dispensere.

Når det gjelder spørsmålet om oppmalingsfiske i 2. halvår 1987, vil Fiskeridirektøren foreslå et en tar stilling til dette på Reguleringsrådets møte i juni 1987.

5. Fordeling av totalkvoten.

Notfiskarsamskipnaden har i vedtak under sak 13/86 om prinsipper for regulering av sildefiske, se vedlagte (./.) kopi av brev av 27.11.86, uttalt:

"Ut fra en vurdering av markedsmulighetene for konsumsild og den vanskelige økonomiske situasjonen for ringnotflåten vil styret tilrå at 48% av disponibel TAC for 1987 tildeles ringnotflåten, 48% tildeles kystflåten og 4% tildeles trålflåten."

Fiskebåtrederens Forbund har i brev av 14.11.86, se vedlagte kopi, uttalt:

"Styret forutsetter i sin anbefaling at den norske kvoten for 1987 blir på samme nivå som i år. Den særdeles vanskelige økonomiske situasjonen som ringnotflåten står oppe i og som sannsynligvis vil vedvare i 2-3 år til, må få avgjørende innvirkning på fordeling av totalkvoten på de forskjellige gruppene neste år. Meget gode utsikter for torskefisket for den øvrige flåten og erfaringene fra årets fiske med langt dårligere lønnsomhet for størstedelen av kystflåten i sildefisket enn beregnet, må resultere i vesentlig økte kvoteandeler til ringnotflåten.

Møtet finner det derfor rimelig at ringnotkvoten økes til min. 1.000.000 hl, forutsatt samme totalkvote som i 1986. Totalkvoten fordeles etter vinterloddennøkkelen på de konsesjonspliktige fartøyene."

I 1986 var fordelingen av totalkvoten.

Ringnot	750.000 hl	(42,8%)
Kystnot	925.000 hl	(52,9%)
Trål	75.000 hl	(4,3%)

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på om det er grunn til å endre fordelingsnøkkelen i 1987.

Med en totalkvote for norske fartøy på 1.460.000 hl (dvs. at en har anslått USSR kvoten til 15.000 tonn) vil fordelingen med samme fordelingsnøkkel som i 1987 bli:

Ringnot	625.000 hl
Kystnot	775.000 hl
Trål	60.000 hl

6. Ringnot.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltagelseskriterier i 1987 som i 1986, dvs. at det stilles følgende krav:

1. Ringnotkonsesjon
2. Påmelding til salgslaget.

Gruppekvote fordeles etter vinterloddennøkkelen på de enkelte fartøyene som i 1986.

7. Kystfartøy.

I 1986 frafalt en for første gang kravet om tidligere deltagelse for kystfartøygruppen.

Fisket ble regulert med maksimalkvoter.

Over 2000 fartøy meldte seg på til årets fiske.

Reduksjonen av totalkvoten annet halvår og opprettholdelsen av konsumkravet medførte en økning av overfordelingen av gruppekvote. Dette førte igjen til at mange fartøy ikke fikk fisket sin kvote.

En har under årets fiske fått en betydelig økning i deltakelsen av mindre fartøy.

En har bl.a. på Nordland Fylkesfiskarlag mottatt forslag om å begrense kvoten for denne del av flåten, se vedlagte kopi av

brev av 27.11.86.

Det heter her bl.a.:

"Styret konstaterer at svært mange små og åpne båter har vært benyttet under årets sildefiske. Dette er båter som forutsatt innført i merkeregisteret gir rett til kvote selv om de i de fleste tilfeller mangler redskap. Hovedsakelig er slike båter benyttet som hjelpefartøy.

Ved at båter under 7 meter ikke gis rett til kvote, mener styret det er mulig å få redusert kapasiteten en del. For øvrig vil en endring av enhetskvoten fra 150 til 100 hl medføre at kapasiteten spesielt for de mindre båtene blir redusert. Dette vil gjøre det enklere for salgslagene å gjennomføre en mer fornuftig avvikling av sildefiske."

For å illustrere omfanget av problemet følger nedenfor en oversikt over:

FORDELING AV KVOTER FOR BÅTER PÅMELDT TIL SILDEFISKET HØSTEN 1986 TIL FEITSILDFISKERNES SALGSLAG I HARSTAD.

<u>Kvotestørrelse</u>	<u>Antall båter</u>	<u>Samlet kvote</u>
0 - 150	173	25.950
151 - 300	122	36.600
301 - 450	341	153.450
451 - 525	354	185.850
526 - 600	201	120.600
601 - 675	102	68.850
675 - 750	65	48.750
751 - 825	89	73.450
826 - 900	40	36.000
901 - 1050	16	16.800
1051 - 1200	22	26.400
1201 - 1350	17	22.950
1351 - 1500	23	34.500
1501 - 1650	10	16.500
1651 - 1800	11	19.800
1801 - 1950	10	19.500
1951 - 2100	12	25.200
2101 - 2250	8	18.000
	<u>1616</u>	<u>949.150</u>

Dersom en ønsker å foreta en begrensning i deltakelsen av mindre fartøy kan dette gjennomføres etter forskjellige prinsipp.

Følgende 3 alternativer kan være aktuelle:

Alternativ I

Fartøy under 7 meter
kan kun delta i fritidsfisket.

Alternativ II

Fartøy under 7 meter gis en liten maksimalkvote, f.eks. 50 hl.

Alternativ III

Antall enhetskvoter for de minste fartøyene reduseres.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på dette spørsmål.

Et annet forhold som har vært tatt opp ved flere anledninger er forskjellen på kvotestørrelsen for de største kystfartøyene og de minste ringnotfartøyene.

En vil foreslå at kvoten for de største kystfartøyene økes slik at disse får samme kvote som de minste ringnotfartøyene.

Nedenfor er vist et eksempel på skala for kystfartøy der de ovennevnte forhold er tatt hensyn til. Enhetskvoten er satt til 150 hl.

Eksempel på skala for 1987						1986
Fartøy under	6,0 m l.l.	1/2 enh.	=	75 hl		150
"	6,0 - 7,49	1	"	= 150 "		300
"	7,5 - 8,99	1 1/2	"	= 225 "		450
"	9,0 - 10,99	2	"	= 300 "		525
"	10,5 - 11,99	3	"	= 450 "		600
"	12,0 - 12,99	4	"	= 600 "		675
"	13,0 - 13,99	4 1/2	"	= 675 "	750	675 750
"	14,0 - 14,99	5	"	= 750 "		750
"	15,0 - 15,99	5 1/2	"	= 825 "		825
"	16,0 - 16,99	6	"	= 900 "	900	825 900
"	17,0 - 17,99	7	"	= 1050 "		900
"	18,0 - 18,99	8	"	= 1200		1050
"	19,0 - 19,99	9	"	= 1350		1200
"	20,0 - 20,99	10	"	= 1500		1350
"	21,0 - 21,99	11	"	= 1650		1500
"	22,0 - 22,99	12	"	= 1800		1650
"	23,0 - 23,99	13	"	= 1950		1800
"	24,0 - 24,99	14	"	= 2100		1950
"	25,0 - 26,99	15	"	= 2250		2100
"	26,5 - og over	16	"	= 2400		2250

Fiskeridirektøren foreslår at en ellers har samme deltagelseskriterier for 1987 som for 1986:

- Fartøyet må være fiskeriregistrert og ikke ha ringnotkonsesjon.

- Vedkommende fisker må eie det fartøyet som benyttes.
- Fartøyet må være egnet til og utstyrt for sildefiske.

Vedkommende fisker må stå på blad B i fiskarmanntallet.

Personer som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på "kystfiskekvoten" kan delta i fisket i 1987 selv om de står på blad A.

8. Trål.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltagelsekriterier i 1987 som i 1986:

dvs. at det kreves en av følgende 2 tråltillatelser

1. Industritråltillatelse
2. Loddetråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at fisket reguleres ved maksimalkvoter.

Erfaringsmessig er det vanskelig å beregne deltagelsen for trålergruppen.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at maksimalkvoten settes til 1000 hl med mulighet for refordeling av kvoten annet halvår 1987.

9. Begrensning i vintersildfisket på Møre.

FHI uttaler i notat av 1.12.86:

"Siden 1983 har veksten i den nordlige komponent stagnert, og det er påvist en betydelig nedgang i mengde kjønnsmoden sild på Møre. Grunnen er svak rekruttering fra årsklassene 1980-82 og økt beskatning. I perioden 1977-1982 ble det offisielt fisket omlag 10.000 tonn sild hvert år og fangsten var forholdsvis jevnt fordelt på nordlig og sørlig område. Fra 1983 til 1985 økte offisiell fangst til 20.000, 50.000 og 70.000 tonn henholdsvis, og denne økningen rammet hovedsakelig sørlig komponent. Dels fordi sildemottaket er best utbygget i Sør-Norge, men også fordi det i 1984 ble åpnet for et sildefiske på de tradisjonelle gytefeltene på Sunnmøre hvor ringnotflåten og trålere for første gang fikk anledning til å delta. Det og åpne for en så omfattende deltagelse i sildefisket på gytefeltene med tilsvarende små båtkvoter har utvilsomt ført til langt større fiskedødelighet enn det som fremgår av offisiell fangststatistikk. Denne utvidelse av innsatsen i sildefisket ble da også sterkt frarådet av oss da saken var til behandling i Reguleringsutvalget i desember 1983. Våre innvendinger ble imidlertid oversett og det som siden har skjedd i utøvelsen

av sildefisket medfører at vi ikke lenger kan bruke fangststatistikken som datagrunnlag i våre bestandsberegninger. Av den grunn er våre beregninger av nåværende gytebestand på Møre usikre, men observasjonene fra fisket i høst tyder på at den er liten."

Instituttet uttaler videre:

"Utsiktene til vekst i sildebestanden i årene fremover er således betydelig redusert sammenlignet med de forventninger en hadde for få år tilbake. Den sterke økningen av 0-gruppe sild registrert i årene 1983 til 1985 viser seg nå å gi langt mindre rekruttering enn forventet, sannsynligvis fordi småsilda er blitt nedbeitet av en sterkt voksende torskebestand. Videre er sørlig komponent av den voksne bestand blitt nedfisket, dels på grunn av økte fangstkvoter, men også på grunn av urasjonell forvaltning (overdimensjonering av fangsttrossen i forhold til kvotene) og manglende kontroll med fisket. Fisket i 1987 bør derfor holdes innenfor den totalramme på 150.000 tonn som ACFM anbefaler, et eventuelt fiske av andre nasjoner inkludert."

En vi ellers framheve følgende i instituttets uttalelse:

"Ut fra det ovennevnte bør det settes en fangstregulering på Møre under vintersildfisket."

Instituttets representanter vil på møtet i Reguleringsrådet redegjøre nærmere for hva som fra et biologisk synspunkt vil være den nødvendige begrensningen.

I 1986 ble det tatt 476.934 hl vintersild fordelt på gruppene som følgende:

Ringnot	235.048
Kystfartøy	222.432
Trål	<u>19.454</u>
	476.934

Derav ble 247.000 hl tatt på Møre.

Når det gjelder denne fordeling vil en minne om at salgslaget hadde en turnordning for ringnotfartøy og at laget la opp til en regulering med lik mulighet for de aktuelle fartøygruppene til å få ta "sin andel" av kvoten. Tallene gjenspeiler derfor ikke resultatet av en fri tilpasning.

En mener det vil være nødvendig med en form for fangstbegrensning på Møre. En ber om Reguleringsrådets syn på dette spørsmål.

Dersom det blir satt en fangstbegrensning på vintersildfisket på Møre ønsker en Reguleringsrådets syn på om dette fisket i så fall bør beholdes kystfartøy.

10. Begrensning i kvoten 1. halvår 1987.

Det kan også være aktuelt å ha en viss begrensning i kvoten 1. halvår. Det som taler for å ha en slik begrensning er:

En unngår for stor nedfisking av gytebestanden før gyting, en viser til det som er sitert under pkt. 8 på Havforskningsinstituttets notat.

En innkasserer vekstgevinsten ved å ha et høstfiske. En viser til FHI's notat av 1.12.86 der det heter:

"Ellers vil et kvantumsbestemt høstfiske vanligvis ha mindre reduserende effekt på bestanden enn et tilsvarende fiske første halvår. Det er forhold en generelt bør ta hensyn til når kvotene fordeles på første og annet halvår."

Mot en begrensning taler hensyn til å sikre seg stor nok leveranse til konsummarkedet.

Fiskeridirektøren finner det naturlig at det foretas en fordeling av totalkvoten på 1. og 2. halvår.

Hvordan kan en slik fordeling gjennomføres.

To alternativ

1. Som et konsumkrav.
2. Som en kvote.

Ad 1

Når det gjelder markedsutsiktene for konsum i 1. halvår viser en til Noregs Sildesalslags uttalelse i brev av 2.12.86 kopi følger vedlagt (./.)

"Det fremgår her at en forventer å kunne levere 150-200.000 hl til det japanske marked - og ca. 300.000 til Vest-Tyskland. Videre forventes at det vil være mulig å levere noe til utenlandske fabrikkskip. Det konkluderer med: "Alt i alt regner vi derfor med at det bør bære mulig å levere til konsumformål 700/800.000 hl vintersild i 1987 dersom det er rimelig adgang til å kunne levere et visst "overløp" til mel/olje for å kunne få fisket organisert på en fornuftig måte."

En antar at det vil være mulig med å komme fram til en ordning som gir en rimelig balanse mellom kvantum levert til konsum og eventuelt "overløp".

Fiskeridirektøren beholder den formelle dispensasjonshjemmelen.

Ad 2

Dersom NSS prognose slår til betyr det at en tar ca. halve totalkvoten i 1. halvår 1987.

Hvis en mener at dette kvantum er for høyt, må begrensningen settes som en kvote.

En ber om Reguleringsrådets syn på dette spørsmål.

Dersom det settes en fast kvote kan det være aktuelt å foreta en fordeling av denne på de enkelte fartøygrupper.

En ønsker Reguleringsrådets syn på om en slik fordeling bør skje og i tilfelle hvilken fordelingsnøkkel som bør benyttes.

I tillegg kan det være aktuelt å redusere det enkelte fartøys kvote forholdsmessig.

Dette vil kunne medføre at flere får mulighet til å delta i vintersildfisket.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på dette spørsmål.

11. Sperring av områder.

Hensikten med å avsperre områder for fiske er å unngå neddreping av sild. I 1986 har en sperret områder på Møre også ut fra ønsket om å beskytte gytebestanden.

De områdene på Møre og i Lofoten som har vært sperret de siste årene under sildefiske er områder som tidligere har hatt store konsentrasjoner av sild.

Tidligere erfaringer viser at det er vanskelig å fiske på slike områder uten å få neddreping av sild.

En viser til Fiskeridirektoratets havforskningsinstituttets notat av 1.12.86.

Det heter her bl.a. angående de sperrede områdene på Møre:

"Dersom silda til høsten igjen søker inn i fjordene for overvintring, bør de områdene en av erfaring vet at fisket fører til neddreping av sild stenges for all annen fangst enn direkte håving."

Sildekonsentrasjonene i slike områder vil variere med tiden etter temperatur, vær og vindforhold etc.

Det vil kreve en konstant overvåking for å få kartlagt dette.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en opprettholder de sperrede områdene på Møre, Helgeland og Lofoten når fisket

starter i 1987 og at det tas sikte på å foreta en kartlegging og vurdering av behovet for videre sperring i så snart dette er praktisk mulig i 1987.

12. Åpningstider.

Fiskeridirektøren åpner fisket i begynnelsen av januar 1987 - salgslaget stopper i løpet av året dersom dette er nødvendig ut fra omsetningsmessige hensyn.

Fiskeridirektøren stopper fisket når de respektive gruppekvotene er beregnet oppfisket.

13. Kontroll.

En er kjent med at det i årets fiske har deltatt svært mange små åpne fartøy med tildels mangelfull utrustning.

På bakgrunn av klagen tidligere år har Kontrollverket i Kristiansund gjennomført en omfattende kontroll av fartøyene som deltok i fisket.

Det ble kontrollert 365 fartøy og ca. 40 ble avvist.

En tilsvarende kontroll ble gjennomført av kontrollverket i Trondheim.

Erfaringene med denne kontrollen tilsier at en tar sikte på å gjennomføre en slik kontroll for hele kysten i 1987.

14. Overføring av fangst.

Etter gjeldende forskrifter er overføring av fangst tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tidspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket.

En er kjent med at det i stor utstrekning foregår ulovlig overføring av fangst, f.eks. overføring til hjelpefartøy som ikke er utrustet for fiske.

En ønsker å opprettholde gjeldende regler for overføring av fangst, men tar sikte på styrke kontrollen for å hindre ulovlig overføring.

15. Diverse bestemmelser

Det enkelte fartøy kan bare ha kvote i en av fartøygruppene. Den enkelte fisker kan bare ta en kvote.

Trålerne som også oppfyller vilkårene for å delta i kystfartøygruppen kan velge å delta i denne gruppen. Dersom fartøyet har levert fangst i en gruppe tillates ikke overføring til annen gruppe.

16. Redskapsbegrensninger.

I henhold til gjeldende forskrifter må fartøy i kystfartøygruppen være utstyrt med snurpenot landnot eller garn.

En har i dag også registrert en interesse for å fiske sild med snurrevad.

En ønsker Reguleringsrådets syn på om fartøy som fyller vilkårene for å delta skal kunne benytte snurrevad dersom de ønsker det.

17. Fritidsfiske.

I henhold til gjeldende forskrifter kan det drives fiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

En ønsker å opprettholde gjeldende forskrifter for fritidsfiske."

Rasmussen ba deretter Hamre redegjøre nærmere for ressursituasjonen.

Hamre viste til at ACFM's anbefaling var 150.000 tonn for 1987. Han minnet om at gytebestanden fortsatt var på et lavt nivå, ca. 500.000 t - mens den minimum burde vært på ca 2,5 mill. tonn. Han opplyste også at komitéen i år ikke ga noen fangststoppjoner - fordi utviklingen av bestanden i de kommende årene ville avhenge av styrken på 1983-årsklassen. Dette forholdet ville fortsette til ut i 1990-årene. Han minnet også om at en ikke hadde noe godt mål på bestanden på det tidspunkt da ACFM-møtet fant sted. I en slik situasjon fant ACFM at en burde holde seg til en anbefaling som ga status quo fangst, dvs. samme fangst som i 1986.

Når det gjaldt selve bestandssituasjonen viste han til at ACFM behandlet den som en enhetlig bestand, men med to forskjellige gytefelt. Dette var da basert på de to forskjellige komponentene, den nordlige og den sydlige. Disse to komponentene hadde i de senere år utviklet seg i to mer eller mindre selvrekutterende komponenter. Det kunne være aktuelt å se dette på denne måten i årene som kom - men en burde først avvente 1983-årsklassens gyting. Han minnet ellers om at dagens bestand besto av 1969 årsklassen som ble kjønnsmoden i 1973. Fra 1973 og til 1983 hadde disse to komponentene utviklet seg nokså likt. Den nordlige komponenten hadde hatt en 4-dobling på 10 år og den sørlige komponenten hadde hatt en jevnere rekruttering og høyere individuell vekst. Kanskje skyldtes dette bedre vekstforhold. Det var derfor viktig å ta vare på den sørlige komponenten.

Han understreket ellers at fra 1983 og til i dag hadde en hatt en annerledes utvikling enn de 10 foregående år. Den nordlige komponenten hadde hatt stagnasjon i veksten. Dette skyldes bl.a. de dårlige årsklassene 1981-82. Fisket på den nordlige komponenten hadde ikke hatt noen vesenlig økning. Når det gjaldt den sørlige komponenten hadde en ikke her hatt noen bedre rekruttering, men en økning i fisket, slik at denne komponenten nå var sterkt redusert.

En regnet med at gytebestanden i sør ville få et sterkt tilskudd fra 1983-årsklassen i vinter. Det måtte forventes mye innblanding av småsild på gytefeltene på Møre i vinter. En regnet med at førstegangsgyterne ville ha en størrelse på 29-32 cm. En ville derved kunne få en rekke problem på de sørlige felt i 1987 som en ikke hadde hatt tidligere år.

Når det gjaldt den nordlige komponenten så var denne utvilsomt den største. For 1983-årsklassen som vokste opp i Barentshavet, viste målingene første året 35 mill. individer, året etter var det 24 mill. individer og i vinter var en kommet ned i 16 milliarder individer. Dette var en reduksjon som ikke forbauset med det beitepress som denne årsklassen hadde vært utsatt for.

Han minnet om at 1983-årsklassen i januar/februar var utbredt helt øst i Barentshavet på neste tokt (i juni) hadde den vandret ut av Barentshavet og i oktober fant en så denne årsklassen igjen syd for Vestfjorden. Når var det 7-8 mill. individer igjen - men det var mulig at dette var et underestimert. Det ble nå planlagt et nytt tokt i januar 1987 med henblikk på å få bedre akustiske målinger av denne årsklassen.

Når det gjaldt 1984 - og 1985 årsklassene så var disse forsvunnet, trolig var de blitt spist opp av torsk. 1986 årsklassen hadde en nettopp målt på kysten og den var meget svak. Fra Barentshavet hadde en ingen observasjoner av denne.

Når det gjaldt rekrutteringen i gytebestanden frem til 1992 regnet en med god rekruttering i gytebestanden fra 1983-årsklassen i 1987 i syd og i 1988 i nord. I 1990-91 kunne en ikke forvente noen rekruttering pga. "de manglende" årsklassene i mellom. Dette betydde at det var 1983-årsklassen som ville måtte stå for rekrutteringen i årene fremover.

Det var ingen ytterligere spørsmål til Hamre.

Rasmussen viste til sakspapirene der en hadde tatt utgangspunkt i en totalkvote på 150.000 tonn minus 15.000 tonn til USSR.

Nakken pekte på at dette betydde at en var innforstått med at det lå an til et overfiske på 10.000 tonn i forhold til TAC.

Rasmussen sa at dette kun var tilfelle dersom USSR kom tilbake og ba om ytterligere 10.000 tonn. Han spurte om det var merknader til at 135.000 tonn skulle være utgangspunktet for det norske fisket.

Nakken understreket at havforskerne nå ikke så fullt så optimistisk på bestandsgrunnlaget som de gjorde i fjor. Han viste til Hamres innledning.

Rasmussen sa seg enig i dette, og foreslo en reduksjon av totalkvoten for norske fartøy.

Nakken mente en kunne sette en kvote på 125.000 tonn og holde 10.000 t igjen til en så hvordan det utviklet seg.

Leine avviste Nakkens forslag og sa at det var helt urimelig.

Rasmussen spurte igjen om en kunne enes om en totalkvote for norske fartøy på 135.000 tonn.

Nakken ba om å protokollert at han hadde et annet forslag.

Gundersen opplyste at det ikke ville ha vært mulig å få istand noen avtale med USSR på noe lavere grunnlag når det gjaldt sild. Han minnet ellers om at USSR hadde fisket 26.000 tonn med ungsild i 1986.

Andersen lurte på hva USSR ville si til at Norge i sin nasjonale regulering la opp til et overfiske på 10.000 tonn i forhold til TAC.

Gundersen mente at det ville være en større fare for reaksjon fra Islands side med et slikt opplegg. Han kunne som et kompromiss tenke seg å forhøye totalkvoten til 160.000 tonn.

Leine mente at en burde være forsiktig med å gå inn på en slik linje. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde satset på at den norske kvoten skulle settes til 135.000 tonn, dette på bakgrunn av de opplysningene de hadde mottatt fra Fiskeridepartementet. For øvrig mente han at en kunne sette spørsmålstegn ved om USSR ville greie å fiske 15.000 tonn i NØS utenfor 12 n. mil i 1987. Han kunne ellers forstå Nakkens standpunkt. Også Norges Fiskarlag var innstilt på at TAC'en ikke skulle overskrides.

Andersen hevdet at det en nå gjorde var å øke TAC'en med 10.000 tonn. Vi visste at vi ville komme til å få problem med dette i årene som kom. Reguleringen burde derfor heller legges opp slik at en eventuelt kunne justere det senere på året - han viste til at dette i så fall ikke ville være noe nytt - idet en hadde en slik ordning når det gjaldt torskefisket. Han støttet derfor forslaget om å gå forsiktig ut og så senere justere dersom det skulle vise seg å være aktuelt.

Hamre viste til saksdokumentene der en hadde invitert til å dele TAC'en i 1. og 2. halvår. Han minnet om at en hadde ulike problem under vintersildfisket og under høstsildfisket. Det var vintersildfisket som var flaskehalsen. Når en kom frem til mai/juni var det bedre mulighet til å se hvordan utviklingen gikk.

Leine pekte på at når USSR eventuelt ville be om forhøyelse av kvoten, ville en være kommet til slutten av året - november/-desember. Han avviste derfor forslaget om revurdering senere på året.

Andersen spurte om det ikke var rimelig at vi holdt oss innenfor de rammene som vi selv hadde avtalt.

Rasmussen minnet om at situasjonen i 1987 tross alt var bedre enn i 1986 da USSR fisket 26.000 tonn sild under minstemålet. I 1987 ville det tross alt være sild over minstemålet de fisket.

Nakken understreket at 125.000 tonn til fordeling på norske fartøy var fremmet som et forslag fra hans side - og inkludert i forslaget var en revurdering senere da i lys av fisket 1. halvår.

Gundersen minnet om at særlig dersom silden viste seg å gjenoppta sin tidligere vandring, ville det være urealistisk å tro at Norge skulle kunne disponere hele TAC'en. Han trodde ikke det ville være mulig å forhandle frem en avtale med USSR uten at de f.eks. skulle ha 15.000 tonn.

Leine viste til at en hadde en annen situasjon i år, idet vi hadde all silden i norsk sone. Han mente at dersom USSR hadde vært i samme situasjon, ville det ikke vært lett for utledninger å få kvote der, han viste i den anledning til selsaken. Han fastholdt at en burde gå inn for 135.000 t i år og så utsette fordelingsproblemet til neste år.

Rasmussen uttalte at han var enig i at det var uheldig å ha et opplegg som kunne medføre et overfiske på 10.000 tonn. Men han trodde at det kanskje kunne være andre elementer i reguleringene som kunne være til større fare for bestanden enn et overfiske på 10.000 tonn.

Andersen sa at hvis en var så usikker i forholdet til USSR hvorfor kunne en ikke sette TAC på 160.000 tonn. Han syntes en burde benytte samme tall i alle relasjoner.

Rasmussen tok saken opp til avstemming.

Nakkens forslag fikk følgende 3 stemmer:

Nakken, Bolstad og Andersen.

De øvrige 9 representantene stemte for Fiskeridirektørens forslag om en kvote til norske fartøy på 135.000 tonn.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om konsumkrav.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om konsumkrav i 1. halvår - med adgang til å dispensere. Spørsmålet om et eventuelt oppmalingsfiske i 2. halvår 1987 vil bli behandlet på møtet i Reguleringsrådet i juni 1987.

Rasmussen ønsket deretter å drøfte den sydlige komponenten av bestanden. Kunne det være aktuelt å sette en sydlig grense for vintersildfisket for å beskytte gytebestanden her.

Hamre sa seg enig i dette og foreslo grensen satt ved 63 gr. N.

Nakken presiserte at det var 2 elementer i dette slik havforskerne trodde utviklingen ville bli. Han viste først til det Hamre hadde sagt om at det i vinter på Sunnmørsfeltene syd for 63 gr. N ville være overveiende sild av mindre størrelse.

De to elementene var således:

1) Konsumspørsmålet. Dvs. det forhold at størrelsen på silden selv

om den var over det biologiske minstemålet - ikke var stor nok til at det tradisjonelle konsummarkedet ønsket å kjøpe den.

2) Hensynet til å beskytte gytebestanden.

Han syntes det var rimelig at det ble lagt en begrensning på vintersildfisket syd for 63, men fant det vanskelig å skulle tallfeste dette.

Rasmussen spurte hva en syntes om et forbud mot fiske etter norsk vårgytende sild syd for 63 gr. n.br. i 1. halvår.

Leine svarte at Norges Fiskarlag ikke hadde drøftet dette og han trodde ikke han kunne gå inn for en slik begrensning.

Hamre minnet Leine om den diskusjonen en hadde høsten 1983 angående åpning for vintersildfisket på gytefeltene og økningen av fangstkapasiteten (dvs. at en ønsket å slippe ringnotfartøy inn i fisket). Han viste til det som Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt hadde sagt om dette - og som fremkom i saksdokumentene.

Han mente at det var urasjonelt at så mange fartøy kunne delta når hvert fartøy bare fikk tildelt en liten kvote. Han sa også at den fangststatistikk som Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt tidligere hadde brukt som et kontrollerende element i bestandsberegningene, ikke lenger kunne brukes fordi fartøyene ikke lenger rapporterte de faktiske fangsttall. Dermed var det også umulig å kunne ha noen kontroll med fisket.

Leine mente at en ikke hadde noen sikre bevis for en slik påstand.

Rasmussen viste til at det var området fra Buagrunden og sydover - der en hadde de største problemene når det gjaldt gytebestanden. Han foreslo at en kom tilbake til dette senere på møtet.

Rasmussen gikk deretter over til fordelingen av totalkvoten. Han viste til forslaget under pkt. 5 side 3 i saksdokumentene. Her hadde Fiskeridirektøren foreslått følgende fordeling:

Ringnot	625.000 hl
Kystnot	775.000 hl
Trål	60.000 hl.

Han viste ellers til Norges Fiskarlags Landsstyrevedtak. Her hadde en delt opp totalkvoten i 4 grupper, idet en hadde skilt ut fartøy under 9,9 meter som egen gruppe.

Norges Fiskarlags forslag var:

Kystfartøy under 9,9 m	90.000 hl
Kystfartøy over 9,9 m	680.000 hl
Ringnotfartøy	620.000 hl
Trålere	60.000 hl.

Etter å ha referert de to forslagene ba han om Norges Fiskarlags begrunnelse for den oppdelingen laget hadde forslått.

Leine sa at først ville han be om at Norges Fiskarlags forslag ble forandret til:

Kystfartøy under 9,9 m	95.000 hl
Kystfartøy over 9,9 m	675.000 hl
Ringnot	620.000 hl
Trål	<u>60.000 hl</u>
	1.450.000 hl

Rasmussen sa at han kunne akseptere Norges Fiskarlag forslag til fordeling. Det var enighet i Reguleringsrådet om en fordeling av totalkvoten som foreslått av Norges Fiskarlag.

Rasmussen viste deretter til de foreslåtte deltakelsekriteriene for ringnotfartøy. Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag som satte følgende kriterier.

- ringnotkonsesjon
- påmelding til salgslaget

Det var videre enighet om at gruppekvoten skulle fordeles etter vinterloddenøkkelen på de enkelte fartøy - som i 1986.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om fordeling av kvoten innen kystfartøyflåten. Han hadde ingen innvendinger mot den skalaen som Norges Fiskarlags landsstyre hadde vedtatt.

Leine opplyste at han ønsket å korrigere Norges Fiskarlags forslag på 2 punkter:

Fartøy 9,0 - 9,99 m l.l. økes fra 1,5 til 2 enhetskvoter
Fartøy 10,0 - 10,99 økes fra 2,0 til 2,5 enhetskvoter.

Leine kom deretter med en ytterligere endring i Norges Fiskarlags forslag til skala for maksimalkvoten for kystfartøy.

Fartøy 10 - 10,99 økes til 3 enhetskvoter

Fartøy mellom 11 - 11,99 økes til 3 1/2 enhetskvoter.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Norges Fiskarlags forslag til skala med de foretatte endringene.

Wold sa at han ikke hadde sett Norges Fiskarlags landsstyrevedtak før han kom på møtet i Reguleringsrådet. Han syntes grensen på 9 meter var høy - for bare en enhetskvote, og mente at Norges Fiskarlags forslag åpnet for stor deltakelse av små fartøy.

Bakkevik sa at en måtte få orden på forholdet med de små fartøyene. Han pekte på at en i de senere årene hadde hatt en markert utvikling av sjarkflåten. En Viksundbåt på 35 fot kunne være helt akseptabel som notbåt. En slik båt måtte imidlertid ha samme mannskap som en 60

fots båt. Han viste ellers til at en i hans fylke hadde en stor gruppe sild/brislingfartøy på 35/45 fot. Men en båt på 6 meter derimot kunne neppe fiske med not.

Leine mente det ville være vanskelig å endre radikalt på dette.

Bjørklund spurte Wold om det var slik at han satte frem forslag om at fartøy under 7 meter ikke skulle kunne delta i sildefisket.

Wold svarte benektende, han hadde bare ment å ville lufte dette spørsmål.

Rasmussen konkluderte med at en ikke skulle ha noen særregel for fartøy under 7 meter.

Gullestad opplyste at enhetskvoten i henhold til Norges Fiskarlags forslag til fordeling og skala så ut til å ville bli 115 hl med de forutsetningene en nå hadde i reguleringsopplegget.

Det var videre enighet i reguleringsrådet om at kvoten for de største kystfartøyene økes slik at disse får samme kvote som de minste ringnotfartøyene.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om de øvrige deltakelses-kriteriene for kystfartøy og viste til at en her hadde foreslått samme kriterier for 1987 som i 1987. Norges Fiskarlag hadde i landsstyrevedtaket gått inn for at dette fisket skulle forbeholdes fiskere på blad B - mens Fiskeridirektøren hadde foreslått samme ordning som i 1986 nemlig at også fiskere på blad A som hadde hatt tillatelse til å delta tidligere fortsatt skulle få delta.

Wold sa at han støttet Norges Fiskarlags forslag om at bare fiskere på blad B skulle få delta.

Plassa viste til at Fiskeridirektørens forslag innebar at en ikke utelukket personer som tidligere år hadde hatt spesiell tillatelse til å delta.

Nakken spurte hvem som kontrollerte at fartøyene var utstyrt og egnet for fiske.

Bakkevik sa at en måtte skjerpe kontrollen i Nord-Norge med at fartøyene virkelig var utstyrt og egnet.

Gundersen ga uttrykk for at hele sildereguleringen var utsatt for en voldsom kritikk og den var vanskelig å gjennomføre, men det var likevel ikke fremmet forslag som var egnet til å endre dette.

Han mente det kunne sies å være alminnelig misnøye med det systemet som det nå igjen ble lagt opp til. En kunne umulig bygge opp et kontrollverk som kunne være en effektiv kontroll med så mange enheter som det her var snakk om.

Rasmussen sa når det gjaldt kontrollen at dette var et kapasitets- og pengespørsmål for kontrollverket.

Han minnet om at reguleringen var blitt diskutert både vel og lenge i mange fora - men at en likevel ikke var kommet frem til noe bedre forslag.

Leine sa at alle forsto dette problemet - det skyldtes at det var så mange forskjellige meninger og ulike interesser i denne saken. Det var et vanskelig problem. Han viste til at salgslagene hadde opplyst at det til sammen var påmeldt 4700 fartøy til fisket etter norsk vårgytende sild. Hvem kunne klare å kontrollere så mange enheter.

Rasmussen sa at kontrollverket måtte satse på å kontrollere der en hadde mistanke om at noe var feil.

Johansen understreket at kontrollen var viktig. Han viste til at enkelte fartøy som ikke hadde mulighet til å ha nota om bord i fartøyet, hadde kjørt den frem med traktor.

Det var enighet i reguleringsrådet om følgende deltakelsesvilkår for kystfartøy:

- Fartøyet må være fiskeriregistrert og ikke ha ringnotkonsesjon.
- Vedkommende fisker må eie det fartøy som benyttes.
Fartøyet må være egnet til og utstyrt for sildefisket.
- Vedkommende fisker må stå på blad B i fiskarmanntallet.

Rasmussen gikk deretter over til spørsmålet om regulering av trålflåten.

Lars B. Larsen sa at en ikke på forhånd visste hvor mange fartøy som ville delta. Problemet for trålerne var at det økonomisk var vanskelig for en tråler å gå opp til Møre og ligge der å vente kanskje en hel måned før de kunne gå ut.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag til regulering samt Norges Fiskarlags forslag om en refordeling av kvoten 15. september

Fiskeridirektørens forslag var:
Det kreves følgende to tråltillatelser:

- industritråltillatelse
- loddetråltillatelse

Fisket reguleres ved maksimalkvoter, maksimalkvoten settes til 10.000 hl.

Rasmussen tok deretter opp igjen spørsmålet om en eventuell begrensning i vintersildfisket på Møre.

Nakken sa at dette måtte sees i sammenheng med pkt. 10 i saksdokumentene, dvs. fordelingen 1. og 2. halvår. Han viste dessuten til de to salgslagenes prognoser.

Han mente det måtte være klart for alle, selv om Havforskningsinstituttet ikke hadde tallfestet det, at en ville få en vekst-

gevinst ved å presse fisket over på høsten. Det var vanskelig for Havforskningsinstituttet å komme med tall fordi en ikke visste hvordan 1983-årsklassen ville fordele seg på gytefeltene på Sunnmøre/Buagrunnen.

Rasmussen viste til at en allerede hadde en begrensning i vintersildfisket idet at en ikke tillot oppmaling - men bare levering til konsum. Han viste ellers til at han tidligere hadde luftet forslaget om forbud mot vintersildfiske nord til 63 gr. N. Han mente en burde sette strek ved 63 gr. N.

Leine sa at han trodde sildelagenes prognoser trolig var for optimistiske. Det ville bli vanskelig å omsette så mye som salgslagene antok. For øvrig fant han ikke å kunne gå inn for stopp syd for 63 gr. N. Han mente en burde sette strek ved 62 gr. N.

Rasmussen sa at dersom en regnet med at det ble vesentlig 1983-årsklassen en fikk inn på Møre vinteren 1987 og denne silden ikke var stor nok til konsum, ville en risikere at en fikk det kjente mønsteret; fisking, slipping og neddreping.

Nakken støttet Rasmussens forslag om å sette en grense på 63 gr. N.

Johansen hadde full forståelse for Rasmussens forslag, men fant det likevel vanskelig å gå inn for det.

Bakkevik sa at fiskerne ville argumentere med at først fikk en en tilrådning fra forskerne og så kom en med alle mulige begrensninger slik at det ble umulig å få tatt kvote. Det ville være vanskelig å forstå at myndighetene regulerte så strengt.

Hamre viste til det han hadde sagt innledningsvis, selv om det dreier seg om en bestand, så var realiteten den at en hadde disse to komponentene og den sørlige var av størst betydning.

Det var et faktum at etter at en åpnet for denne store deltakelsen på Møre, gikk det nedover med denne komponenten. En hadde en gradvis oppbygging helt til 1983/84 - denne snudde plutselig i 1984. Tilbakegangen skulle ikke vært så stor. Han trodde den skyldes for stor deltakelse på disse feltene. Vi måtte innrette oss slik nå at vi ikke ødela resten av den sydlige komponent. Han minnet ellers om at en ikke skulle lenger tilbake enn til 1982 - da var det forbudt å fiske vintersild på Møre.

Leine sa at ICES rapporten så vidt han visste ikke hadde noen begrensning.

Gundersen sprarte Hamre om yngel fra den sørlige gytekomponent ville vokse opp på Norskekysten eller den ville gå opp i Barentshavet.

Hamre svarte at den ville vokse opp sør for Vesterålen.

Gundersen pekte på at dette tilsa at det var et viktig poeng å beskytte den sørlige komponenten.

Nakken bekreftet det Leine hadde påpekt. Det var riktig at rapporten ikke gikk så mye i detaljer på de enkelte bestandene. Men dette betød imidlertid at det var overlatt til de enkelte "regulatorer" å gjøre det dersom de fant det nødvendig.

Gundersen minnet om fiskerimyndighetenes og fiskernes synspunkt når det gjaldt spørsmålet om å drive oljevirkosomhet på Møre.

Rasmussen fremmet deretter forslaget om forbud mot fiske etter sild syd for 63 i 1. halvår 1987.

Norges Fiskarlags 5 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine, Arctander, Wold) stemte imot - de øvrige 7 medlemmene av Reguleringsrådet stemte for.

Rasmussen lurte på om ytterligere begrensninger kunne være nødvendig.

Nakken spurte om noen kunne si hvor stort vintersildkvantumet ville bli.

Bolstad sa at det spesielle i denne saken var at en hadde to salgslag inne i bildet. Han var for øvrig enig med Leine i at anslagene for konsumleveranse var for høy. Han pekte på at salgslagene hadde tatt sikte på et visst "overløpskvantum". Han trodde en måtte forvente et sterkt innsig av 1983-årsklassen. Dette ville gjøre at det ble lite interesse for denne silden. Han trodde at en totalt ville kunne omsette noe i underkant av 1 mill. hl norsk vårgytende sild. Dette stemte etter hans mening bedre med de foreliggende eksport-statistikkene som viste at det til nå var omsatt ca 75.000 t og at en kunne forvente 100.000 t på årsbasis - rund vekt.

Gundersen spurte om disse tallene inkluderte såkalt "klondyking".

Bolstad svarte bekræftende på dette.

Lars B. Larsen ga uttrykk for at sildelagets overslag skulle være holdbart. Han viste til at de hadde undersøkt nøye de utenlandske markedene.

Leine pekte på at kjøperne bare ville ha stor sild. Han trodde ikke at salgslagernes prognose ville holde. Han viste i den anledning til det overslaget som ble fremsatt i høst. Sildelaget burde si noe om hva slags sild det var de regnet med de kunne omsette.

Foss ga uttrykk for overraskelse ved å høre at en trakk sildelagernes prognoser i tvil.

Rasmussen gikk deretter over til å behandle spørsmålet om en ytterligere oppdeling av kvoten. Han viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått 15. september som en skjæringsdato både for ringnot og kystfartøy.

Han foreslo at inntil 700.000 hl av totalkvoten skulle kunne fiskes frem til 15. september. Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Det var videre enighet om at kystfartøy bare skulle kunne ta 50% av gruppekvoten frem til 15. september og ringnotfartøy skulle bare kunne ta 50% av fartøykvoten frem til 15. september.

Det var videre enighet om at sjølprodusentene skulle gå inn under samme regler som de øvrige fartøy i vedkommende fartøygruppe.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om sperring av områder.

Bakkevik minnet om at en i 1986 hadde sperret områder der det ikke var sild. Han mente det var nødvendig med en skikkelig kontroll.

Rasmussen sa seg enig i dette, men påpekte behovet for å ha områdene sperret når fisket åpnet - fordi det ikke var praktisk mulig å få gjennomført noen undersøkelse før dette tidspunkt. Han viste til det som sto i saksdokumentene om at områdene ville bli undersøkt så snart dette var praktisk mulig.

Leine sa at han syntes Fiskeridirektørens forslag var ok.

Bakkevik presiserte at en da måtte følge opp i praksis det som stod i saksdokumentene.

Rasmussen lovet dette.

Det var da enighet i Reguleringsrådet om at en opprettholdt de sperrede områdene på Møre, Helgeland og Lofoten ved åpningen av fisket.

Det var videre enighet om følgende forhold:

1. Apningsdato settes til 2. januar.
2. En opprettholder gjeldende regler for overføring av fangst, men det tas sikte på å styrke kontrollen for å hindre ulovlig overføring.
3. Trålere som også fyller vilkårene for å delta i kystfartøygruppen, kan velge å delta i denne gruppen. Dersom fartøyet har levert fangst i en gruppe, tillates ikke overføring til annen gruppe.
4. Fartøy som fyller vilkårene for å delta i sildefisket, kan benytte snurtevad til å ta sin kvote med dersom de ønsker det.
5. Det kan drives fritidsfiske med håndsnøre og med inntil ett garn til eget forbuk.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

14733 02.01.1986 BERGEN, 1. des. 1986
SENTRALBORD 32 77 60

J. NR. 2417/86 ON/jp
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektøren

Her

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1987.
Deres LWP/BSH 11.11.86

././. Vedlagt er et notat om bestandssituasjonen for norsk vårgytende sild. Notatet understreker viktigheten av:

1. At totalkvantumet i 1987 ikke overskrider ICES tilrådningen på 150 tusen tonn.
2. Begrensning av kvantumet på Møre i gytelsesongen.
3. Vekstgevinsten ved å ha et høstfiske.
4. Stenging av områder hvor faren for neddreping er stor.

Under utarbeidelsen av reguleringstiltakene bør disse forholdene tas hensyn til slik at fisket kan foregå på en måte som sikrer best mulig avkastning fra bestanden både i 1987 og kommende år.

for Odd Nakken

Ole Johan Østvedt

NOTAT VEDRØRENDE REGULERING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1987

Rådgivende kommitté for det Internasjonale havforskerråd (ACFM) har anbefalt at totalfangsten av norsk vårgytende sild i 1987 ikke må overskride 150 000 tonn. I premissene peker kommittéen på at denne sildestammen har hatt feilslått rekruttering etter at gytebestanden ble redusert til under 2.5 mill.tonn. Gytebestanden er fortsatt langt mindre enn 2.5 mill.tonn, og det er også usikkert hvor mye den relativt sterke 1983-årsklassen vil bidra med når den blir kjønnsmoden i 1988-1989. I denne situasjon avsto kommittéen fra å gi fangstobsjoner, men foreslo status quo fangst.

Vedrørende bestandssituasjonen kan den i korte trekk oppsummeres slik: Den voksne bestand består av to komponenter som siden 1973 har utviklet seg som to selvrekrutterende bestander. En nordlig komponent som er den største og som gyter mellom Buagrunnen og Vesterålen og som overvintrer i Lofoten, og en sørlig som gyter på Sunnmøre og overvintrer i Romsdalsfjordene. Fra 1973 til 1983 har den nordlige komponent vokst fra ca. 100 000 tonn til omlag 400 000 tonn mens den sørlige komponent vokste fra en umålbar størrelse i 1973 til ca. 200 000 tonn i 1983. Den sørlige komponent har hatt jevnere og bedre rekruttering og større individuell vekst enn den nordlige inntil 1983, og bestanden i sør har i denne perioden hatt den største relative vekst. Dette forhold kan imidlertid forandre seg når 1983-årsklassen blir rekruttert til den voksne bestand, fordi vi antar at det meste av den er av nordlig opprinnelse.

Siden 1983 har veksten i den nordlige komponent stagnert, og det er påvist en betydelig nedgang i mengde kjønnsmoden sild på Møre. Grunnen er svak rekruttering fra årsklassene 1980-82 og økt beskatning. I perioden 1977-1982 ble det offisielt fisket omlag 10 000 tonn sild hvert år og fangsten var forholdsvis jevnt fordelt på nordlig og sørlig område. Fra 1983 til 1985 økte offisiell fangst til 20 000, 50 000 og 70 000 tonn henholdsvis, og denne økningen rammet hovedsakelig sørlig komponent. Dels fordi sildemottaket er best utbygget i Sørnorge, men også fordi det i 1984 ble åpnet for et sildefiske på de tradisjonelle gytefeltene på Sunnmøre hvor ringnotflåten og trålere for første gang fikk anledning til å delta. Det og åpne for en så omfattende deltagelse i sildefisket på gytefeltene med tilsvarende små båtkvoter har utvilsomt ført til langt større fiskedødelighet enn det som fremgår av offisiell fangststatistikk. Denne utvidelse av innsatsen i sildefisket ble da også sterkt frarådet av oss da saken var til behandling i reguleringsutvalget i desember 1983. Våre innvendinger ble imidlertid oversett og det som siden har skjedd i utøvelsen av sildefisket medfører at vi ikke lenger kan bruke fangststatistikken som datagrunnlag i våre bestandsberegninger. Av den grunn er våre beregninger av nåværende gytebestand på Møre usikre, men observasjonene fra fisket i høst tyder på at den er liten.

Bestandsutviklingen fremover vil i hovedsak avhenge av 1983-årsklassens tallrikhet i begge komponentene. I sørlige komponent er en del av årsklassen i ferd med å modnes, og 4-år gammel sild vil sannsynligvis bli dominerende i bytebestanden i 1987. I nord har veksten vært mindre enn ventet og det meste av årsklassen vil neppe

bli kjønnsmoden før i 1988-89. Den del som har vokst opp i Barentshavet er nå vandret ut og befinner seg for tiden i kystområdet sør for Vestfjorden. En akustisk mengdemåling av årsklassen i dette området i månedsskiftet oktober-november gav en bestand i størrelsesorden 7 milliarder individer eller 900 000 tonn. I fjor høst ble Barentshavskomponenten målt til 23 milliarder individer, et forhold som indikerer hvilket beitepress årsklassen har vært utsatt for i løpet av det siste året. Ellers er årsklassene 1984 og 1985 nå sterkt desimert og årets O-gruppeundersøkelser indikerer at 1986 årsklassen er svak. En må derfor forvente at rekrutteringen til gytebestanden i slutten av 80-årene og begynnelsen av 90-årene kan bli særdeles liten.

Utsiktene til vekst i sildebestanden i årene fremover er således betydelig redusert sammenlignet med de forventninger en hadde for få år tilbake. Den sterke økningen av O-gruppe sild registrert i årene 1983 til 1985 viser seg nå å gi langt mindre rekruttering enn forventet, sannsynligvis fordi småsilda er blitt nedbeitet av en sterkt voksende tortskebestand. Videre er sørlig komponent av den voksne bestand blitt nedfisket, dels på grunn av økte fangstkvoter men også på grunn av urasjonell forvaltning (overdimensjonering av fangsttinnsetsen i forhold til kvotene) og manglende kontroll med fisket. Fisket i 1987 bør derfor holdes innenfor den totalramme på 150 000 tonn som ACFM anbefaler, et eventuelt fiske av andre nasjoner inkludert. Videre bør deltakelsen i fisket reduseres, særlig i fisket på gytefeltene på Møre i perioden januar-mars. Dersom silda til høsten igjen søker inn i fjordene for overvintring bør de områder en av erfaring vet at fisket fører til neddreping av sild stenges for all annen fangst enn direkte håving. Ellers vil et kvantumbestemt høstfiske vanligvis ha mindre reduserende effekt på bestanden enn et tilsvarende fiske i første halvår. Det er forhold en generelt bør ta hensyn til når kvotene fordeles på fangst i første og annet halvår.

Bergen, 27/11-86

Johs. Hamre
Johs. Hamre

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

14959 08.DES 86

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Telefax

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42
08.12.86

Jnr. 1740/86
KK/KM
Ark.

Kopier 1450

Regulering av norsk vårgytende sild 1987.

Norges Fiskerilag behandlet overnevnte sak i Landsstyremøte 6. desember 1986.

Det ble fattet følgende vedtak:

- "1) Under forutsetning av en norsk kvote av norsk vårgytende sild på 135 000 tonn foreslår Norges Fiskerilag følgende fordeling:

Kystfartøy over 9,9 m:	680 000 hl.
Kystfartøy under 9,9 m:	90 000 hl.
Ringnotfartøyer:	620 000 hl.
Trålere:	60 000 hl.

Norges Fiskerilag forutsetter at ~~fisken stoppes~~ når de enkelte grupekvotene er oppfisket.

- 2) Ringnotflåten reguleres med fartøykvoter. Kvoten differensieres etter konsesjonskapasiteten med basis i vinterloddengykkelen.

Kvoten for kystfartøy differensieres ut fra denne skala:

Fartøy under 9,0 m.1.1.	1	enhetskvote
Fartøy 9,0 - 9,99 m.1.1.	1,5	enhetskvote
Fartøy 10,0 - 10,99 m.1.1.	2,0	enhetskvote
Fartøy 11,0 - 11,99 m.1.1.	3	enhetskvote
Fartøy 12,0 - 12,99 m.1.1.	4	enhetskvote
Fartøy 13,0 - 13,99 m.1.1.	5	enhetskvote
Fartøy 14,0 - 14,99 m.1.1.	6	enhetskvote
Fartøy 15,0 - 15,99 m.1.1.	7	enhetskvote
Fartøy 16,0 - 16,99 m.1.1.	8	enhetskvote
Fartøy 17,0 - 17,99 m.1.1.	9	enhetskvote
Fartøy 18,0 - 18,99 m.1.1.	10	enhetskvote
Fartøy 19,0 - 19,99 m.1.1.	11	enhetskvote
Fartøy 20,0 - 20,99 m.1.1.	12	enhetskvote
Fartøy 21,0 - 21,99 m.1.1.	13,5	enhetskvote

Norges Fiskerilag

FISKE DIREKTORATET

14959

08. DES 86

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

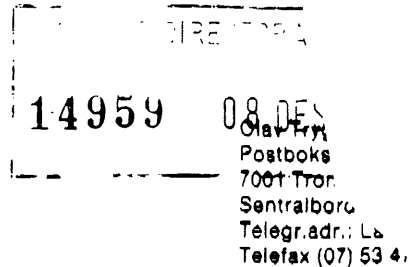
Fartøy 22,0	22,99	m.l.l.	15	enhetskvote
Fartøy 23,0	23,99	m.l.l.	16,5	enhetskvote
Fartøy 24,0	24,99	m.l.l.	18	enhetskvote
Fartøy 25,0	25,99	m.l.l.	19,5	enhetskvote
Fartøy 26,0	og over		21	enhetskvote

Enhetskvoten må settes slik at årskvoten for største kystfartøy ikke overstiger kvoten for minste konsesjonspliktige ringnotfartøy.

- 3) Ved fiske med trål tilrår Norges Fiskerilag samme deltakelsekriterier for 1987 som for 1986. Dvs. fartøy med loddetrålkonsesjon etter gjeldende bestemmelser blir tildelt kvote på lik linje med industritrålere. Kvoten settes til 1 000 hl., men med endelig fordeling utfra påmeldte fartøy pr. 15. september.
- 4) Norges Fiskerilag mener at fisket etter norsk værgytende sild i prinsippet skal være åpent hele året, og at det enkelte fartøy skal kunne ta sin kvote når det måtte passe. Ut i fra foreliggende bestandssituasjon vil en likevel tilrå at et vintersildfiske begrenses til det som kan omsettes til konsum. Norges Fiskerilag forutsetter at fartøy som driver med selvproduksjon blir begrenset på lik linje med øvrige fartøy. For å oppnå en hensiktsmessig fordeling av oppfisket kvantum bør fisket reguleres slik at det gjenstår ca. 50% på gruppekvoten for kystfartøy og ca. 50% av ringnotfartøyenes fartøykvote pr. 15. september 1987. Det må være tillatt med inntil 10% sild under minstemålet i fangsten.
- 5) Prognosene for omsetning av konsumsild viser at det ikke vil være mulig å omsette hele kvantumet til konsum. Det må derfor tillates et begrenset oppmalingsfiske, som tilrettelegges slik at spesialmelproduksjon kan prioriteres.
- 6) Områder bør kunne stenges dersom det er stor innblanding av undermåls-sild eller fare for neddreping. Norges Fiskerilag kan ikke akseptere at områder sperres ut fra administrative eller kontrollmessige hensyn. På områder hvor det kan bli så tette konsentrasjoner at det er fare for neddreping må oppsynet styrkes.

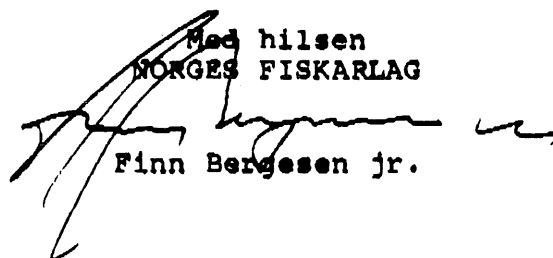

Norges Fiskarlag

- 7) For å delta i fiske etter Norsk vårgytende sild skal fi-
 stå på blad B.
- 8) De deltakende fartøy i notfisket skal være egnet, utstyrt og
 bemannet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig
 måte. Det enkelte fartøy skal fiske sin kvote selv. Av
hensyn til faren for neddreping av sild må det i spesielle
tilfeller, kunne tillates overføring av kvanta ut over
fartøyets egen kvote til annen notfartøy som befinner seg på
feltet og er utstyrt og bemannet for sildefiske.
- 9) Norges Fiskarlag forutsetter at myndighetene gir de
 nødvendige tillatelser slik at de norske fiskerne kan levere
 til utenlandske fabrikkskip også i 1987."

Med hilsen
 NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Kurt Karlisen

Kopi Fisk. øk. avd 86.11.28 09:09
 Plassa
 Isvik
 Sunnabug
 E.E.
 TELEFAX

**nordland
 fylkes
 fiskarlag**

Sjøgt. 1, Boka 103, 8001 Bodo
 Tlf: (081) 25 140
 Telefax: (081) 28 164

Norges Fiskarlag, TRONDHEIM
 Fiskeridirektoratet, BERGEN

FISKERIDIREKTORATET

14640 28.NOV 86

Bodo, den 27.11.86
 Ark 5.1/JA/AA

Kopi til:
 Fiskeridepartementet, OSLO
 Noregs Sildesalslag, BERGEN
 Feitsildfiskernes Salgslag, TRONDHEIM
 Fylkesfiskarlag i Norges Råfisklags distrikt
 Gruppeorganisasjonene

REGULERING AVFISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1987

Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag fattet slikt vedtak i møte 25. - 26. november d.å.:

"Styret i Nordland Fylkes Fiskarlag konstaterer at silde-fisket i år ikke har blitt slik reguleringsmyndighetene forutsatte da reguleringsopplegget for 1986 ble fastsatt i fjor høst. Dette har skapt problemer for samtlige fiskere som er gitt rett til å fiske sild. Spesielt har det bydd på problemer å få avviklet høstsildfisket på en fornuftig og rasjonell måte.

Hva angår de mer salgslagsmessige sider av dette, vil styret vise til eget vedtak. I det etterfølgende vil det bli gjort rede for de punkter som etter styrets oppfatning bør vektlegges når reguleringen for 1987 skal utformes.

1. Totalkvoten

ICIS har anbefalt at totalkvoten for norsk vårgytende sild settes til 150.000 tonn. På grunn av den usikkerhet som rår med hensyn til hvorvidt 1983-årsklassen trekker ut i Norskehavet og således blir tilgjengelig for andre lands fartøyer, vil styret tilrå at forskernes anbefaling legges til grunn ved fordeling mellom de enkelte fartøygrupper.

Ifølge sildesalgslagene vil det være mulig å omsette til konsum omlag 1.050.000 hl. Det gjenstår da et kvantum på ca 560.000 hl som må anvendes til mel og olje, eventuelt fôr m.m.

Styret forutsetter at reguleringene legges opp slik at totalkvoten blir fisket opp. Med andre ord at det i 1987 legges opp til et konsumfiske og et industrifiske.

- 2 -

2. Fordeling av de enkelte fartøygruppers kvote

Styret legger til grunn fjorårets fordelingsnøkkel når det gjelder gruppekvotes størrelse. Dette gir følgende fordeling:

Ringnot	42,8%	690.000 hl	
Kystfartøy	52,9%	853.000 hl	
Trål	4,3%	70.000 hl	
Tilsammen		<u>1.613.000 hl</u>	(150.000 tonn)

Styret vil tilrå at fisket i første halvår gjennomføres som et rent konsumfiske. Styret forutsetter at endel større kystnotbåter vil kunne være interessert i å delta i et oppmalingsfiske. Styret mener derfor at flåten i utgangspunktet må stå fritt med hensyn til hvilken anvendelse den vil levere til i andre halvår.

3. Fartøykvoter

Når det gjelder de enkelte fartøyers kvote går styret inn for at det utformes en ny kvotenøkkel for kystfartøygruppen i tråd med det som er skissert nedenfor. Enhetskvoten settes til 100 hl. Fartøyer under 7 meter lengste lengde får ikke rett til kvote.

Fartøystørrelse	Ant. enhetskvoter	Maksimalkvote
7,0 - 7,99	2 x	200
8,0 - 8,99	3 x	300
9,0 - 9,99	4 x	400
10,0 - 10,99	5 x	500
11,0 - 11,99	5,75 x	575
12,0 - 12,99	6,5 x	650
13,0 - 13,99	7,25 x	725
14,0 - 14,99	8 x	800
15,0 - 15,99	9 x	900
16,0 - 16,99	10 x	1000
17,0 - 17,99	11 x	1100
18,0 - 18,99	12 x	1200
19,0 - 19,99	13,25 x	1325
20,0 - 20,99	14,5 x	1450
21,0 - 21,99	16 x	1600
22,0 - 22,99	17,5 x	1750
23,0 - 23,99	19,25 x	1925
24,0 - 24,99	21,5 x	2150
25,0 - 25,99	23,75 x	2375
26,0 - 26,49	25,75 x	2575
26,5 og over	28 x	2800

Når det gjelder fordeling av de enkelte fartøykvoter innen ringnotgruppen, finner styret å kunne legge til grunn årets kvotenøkkel.

Når det gjelder trålerne går styret inn for en maksimalkvote på 2.000 hl hvorav 1.000 hl kan fiskes pr tur.

Styret har ved utforming av kvotenøkkel for kystflåten lagt vekt på at det enkelte fartøys og lottakers utbytte harmoniserer uavhengig av båtens størrelse.

Styret konstaterer at svært mange små og åpne båter har vært benyttet under årets sildefiske. Dette er båter som forutsatt innført i merkeregisteret gir rett til kvote selv om de i de fleste tilfeller mangler redskap. Hovedsaklig er slike båter benyttet som hjelpefartøy.

Ved at båter under 7 meter ikke gis rett til kvote, mener styret det er mulig å få redusert kapasiteten endel. For øvrig vil en endring av enhetskvoten fra 150 til 100 hl medføre at kapasiteten spesielt for de mindre båtene blir redusert. Dette vil gjøre det enklere for salgslagene å gjennomføre en mer fornuftig avvikling av sildefiske.

4. Deltakelseskriterier

Styret har ved tidligere anledning gitt uttrykk for at sildefiske må forbeholdes fiskere som har fiske som hovednæring. Dette syn ga også Norges Fiskarlag til uttrykk i fjor uten at myndighetene tok hensyn til det.

Det er etter styrets oppfatning helt nødvendig å redusere kapasiteten i fisket og forbeholde rettighetene til fiskere som har fiske som hovednæring. Styret går derfor inn for at kun fiskere manntallsført på blad B får tillatelse til å delta i fiske i 1987.

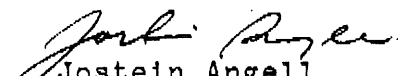
Styret er imidlertid oppmerksom på at en rekke fiskere som står på blad A i manntallet har opparbeidet rettigheter gjennom sin deltakelse i sildefisket. Dersom det ikke lar seg gjøre å knytte rettighetene til B-manntallsførte fiskere, må det avsettes en mindre kvote til fiskere på blad A.

Styret vil for øvrig understreke nødvendigheten av at det gjennomføres en effektiv kontroll med at vedkommende fartøy er rustet ut for sildefiske og faktisk befinner seg på feltet. En viser i denne sammenheng til at der hvor det har vært gjennomført effektiv kontroll, har deltakelsen blitt redusert i vesentlig grad. Det er derfor en forutsetning at kontrollverket blir tildelt midler og ressurser slik at etaten kan oppfylle sine oppgaver.

5. Mussafiske

Styret viser til tidligere vedtak om mussafisket og kan fortsatt ikke gå inn for at det blir åpnet for et mussafiske nord om N 62°. En viser i denne forbindelse også til at 1984- og 1985-årsklassen ifølge havforskerne er svært svake."

Med hilsen
NORDLAND FYLKES FISKARLAG

Jostein Angell

FEITSILDFISKERNES SALGSLAG LAD

7001 TRONDHEIM
TELEFON (07) 53 05 00
TELEX 55 105
TELEFAX (07) 51 05 34
POSTBOKS 403
BANKGIRO 6401.05.13810

FISKERIDIREKTORATET

9401 HARSTAD
TELEFON (082) 64 935
TELEX 64 004
TELEFAX (082) 62 486
POSTBOKS 307
BANKGIRO 8835.02.00244

TELEGRAMADRESSE «SILDKONTOR»

14901 05. DES 86

Fiskeridirektøren
Juridisk avdeling
Boks 185/86
5001 BERGEN

J. Krog

fört kl. 1240

Trondheim, 04.12.86

Vår ref.:

SE/LV
856/86

Deres ref.:

FORVENTET OMSETNING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD 01.04. - 31.12.87

Vi viser til Deres brev datert 11.11.d.å.

Omsettbart kvantum vil i stor grad være avhengig av hvilke reguleringer som iverksettes. Vi forventer eksempelvis at det ved et fiske til mel/olje også åpnes mulighet for konsumleveranse i Finnmark, både til norske kjøpere og til utenlandske fabrikkskip.

Under forutsetning av at det gis tillatelse til et mel/olje-fiske, forventer vi en omsetning som følger:

Konsum norske kjøpere	550.000 hl
Fabrikkskip/utenlandsk havn	100.000 hl
Fiskefor	25.000 hl

Et for stort innslag av gruppe IV-sild (mer enn 20 %) kan gi omsetningsmessige problemer. Videre bør ca. 30 % av totalkvantumet være av gr. I-sild, dersom omsetningsmulighetene skal kunne utnyttes optimalt. Fettinnholdet vil antagelig være av en viss betydning når det gjelder ca. 100.000 hl gr. I-sild til salting. Her vil imidlertid fettinnholdet i sild fra konkurrerende nasjoner, som Island, spille en viss rolle.

Ønskes ytterligere opplysninger, ber vi om å bli kontaktet.

Med vennlig hilsen
FEITSILDFISKERNES SALGSLAG

J. Krog
Jørn Krog
adm.dir.

Svein Eikje
Svein Eikje

vfdiromsetni

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

HAVFISKEFLÅTENS ORGANISASJON

Røysegt. 15, Boks 122, N-6001 Ålesund, Norge

Telefon: (071) 22 072 - Telefax: (071) 26 361

Bankgiro: 8881.04.02541

ETABLERT 1946

OBS!

Nytt postboks nr. 94
6001 ÅLESUND

Generalsekretær Leiv Grønnevet
Tel. priv. (071) 20 215

Avdelingssjef Jens Victor Sele
Tel. priv. (071) 27 203

Konsulent Geir R. Hoddevik
Tel. priv. (071) 26 617

GRH/KH

Ålesund, 14. november 1986

TELEFAX

Norges Fiskarlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

Att.: Kurt Karlsen

REGULERING AV RINGNOTFISKET I 1987

Ovennevnte sak ble behandlet på forbundets styremøte 14.11.1986 med følgende vedtak:

Norsk vårgytende sild

Styret forutsetter i sin anbefaling at den norske kvoten for 1987 blir på samme nivå som i år. Den særdeles vanskelige økonomiske situasjonen som ringnotflåten står oppe i og som sannsynligvis vil vedvare i 2-3 år til, må få avgjørende innvirkning på fordeling av totalkvoten på de forskjellige gruppene neste år. Meget gode utsikter for torskefisket for den øvrige flåten og erfaringene fra årets fiske med langt dårligere lønnsomhet for størstedelen av kystflåten i sildefisket enn beregnet, må resultere i vesentlig økte kvoteandeler til ringnotflåten.

Møtet finner det derfor rimelig at ringnotkvoten økes til min. 1.000.000 hl, forutsatt samme totalkvote som i 1986. Totalkvoten fordeles etter vinterloddennøkkelen på de konsesjonspliktige fartøyene.

For 1987 må alle fartøyene få adgang til å fiske sine kvoter fra sesongåpning. Møtet vil be lagene forberede neste års sesong slik at en kan sikre avsetningen til utenlandske fabrikkskip og direktelandingene i utlandet i

tillegg til norske konsumleveranser, sjøproduksjon og eventuelt mel/oljeleveranser. En slik allsidighet i anvendelsesmuligheter er nødvendig, da innslaget av stor sild til konsum kan bli mindre i 1987 enn i år.

Nordsjøsild

Under normale forhold kunne årets reguleringsopplegg med en todeling av kvoten vært en hensiktsmessig løsning også for neste år. Det viser seg imidlertid vanskelig å handheve reguleringsbestemmelsene under det frie fisket slik at konkurransesituasjonen i realiteten blir lik for alle fartøyene. Dersom avtalen med EF også i 1987 begrenser fisket i EF-sonen innfor totalkvoten, kan det etter styrets oppfatning være hensiktsmessig å fartøykvoteregulere hele ringnotkvoten. Ved en begrenset sildekvote i EF-sona bør det tildeles separate fartøykvoter i h.h.v. norsk sone og EF-sona. Kvoten for de konsesjonspliktige ringnotfartøyene fordeles etter sommerloddennøkkelen på påmeldte fartøyer. Fartøykvotene til fartøyer som ikke har startet fisket før 1. oktober refordes på deltagende fartøyer ved fartøykvoter. Dersom det skulle vise seg nødvendig, bør fartøykvotene oppheves ca 20. novemver.

Kvotene vest av 4°V 1. og Skagerak bør reguleres ved fartøykvoter etter samme mønster som i nordsjøsildfisket.

Makrell

Også årets makrellfiske viser at makrell nord for 59° N i det alt vesentlige er vestlig makrell. Rapporten fra ICES fra mai 1986 viser også dette til fulle. Det er også flere forhold som tyder på at betydelige deler av 1984-årgangen som ble rekruttert fra Nordsjøen trekker over i den vestlige bestand. Dette viser at det norske makrellfisket må sikres gjennom en felles forvaltning med EF av makrell nord for 58/59° N.

Den siste ACFM-rapporten gir grunnlag for en slik løsning, og styret kan på denne bakgrunn ikke akseptere en makrellavtale med EF som begrenser det norske fisket nord for 59° N til årets nivå. I denne sammenheng må det også trekkes inn at EF i betydelig grad overfisker sine kvoter. Dersom ikke Norge får en andel på nærmere 50% av den felles makrellkvoten i norsk og EF-sone, må Norge stå fritt i å regulere fisket i norsk sone.

Resultatet fra EF-forhandlingene vil selvsagt ha avgjørende betydning for utformingen av reguleringsopplegget, og styret forutsetter derfor å komme tilbake til dette spørsmålet når avtalen foreligger.

Lodde

Reguleringen ved Jan Mayen/Island i 1987 gjennomføres etter samme fartøykvotefordeling som i 1986. For å få større spredning i fisket bør det settes en tidlig åpningsdato for fisket. Eventuelt over- eller underfiske i forhold til kvoten avregnes mot neste års kvote. Siste dato for vinterfiske ved Island bør være senere enn i 1986.

Vinterloddefisket

Såframt en frå en konsumloddekvote, må den fordeles etter tradisjonell nøkkel.

Reguleringer generelt

Styret vil peke på at de fleste fartøykvoteregulerte fiskeri i 1986 ville blitt avviklet innenfor kvoterammer ved en overregulering på ca 10%. For 1987 må en slik ordning gjennomføres.

Styret vil ikke godta loddtrekning som fordelingsgrunlag i ringnotfiskeriene. Erfaringene både fra Jan Mayen og sildefisket vest av 4° v.l. i 1986 tilsier at man ikke benytter en slik løsning. Som et alternativ bør en gi adgang til en frivillig bytteordning med restkvoten innbyrdes i flåten.

Styret kan ikke akseptere den alvorlige utglidning som i 1986 har funnet sted fra Fiskeridirektoratets side når det gjelder adgang til å ta tildelt kvote med et annet fartøy ved havari o.l.

Styret forutsetter forøvrig å komme tilbake til reguleringsopplegget dersom kvoteavtalene med andre land skulle tilsi det."

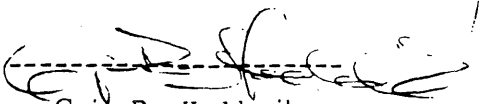
Dette til orientering.

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND

Sekretariatet

Leiv Grønnevet

Geir R. Hoddevik

14000 JUN 1987

8. Lodde ved Jan Mayen/Island

Under forutsetning av at en får til en lignende avtale som i 1986 med Island om et vinterfiske av denne bestanden, går styret inn for at fisket gjennomføres etter lignende mønster som i 1986.

Styret vil imidlertid i 1987 tilrå at dersom interimskvoten for vintersesongen gir anledning for det, må fartøyer som er interessert i det få anledning til å gå mer en en tur.

Det enkelte fartøys fangstkvantum i vintersesongen må gå til fratrek på den totale kvoten ved Jan Mayen/Island ved at vinter-/sommerfisket reguleres gjennom en felles årskvote.

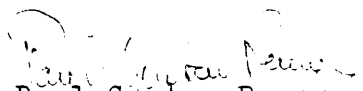
Eventuelt over- og underfiske av totalkvoten av denne bestanden må kunne avregnes mot kvoten for 1988.

Fisket bør åpnes 1.1.87 og søkes strukket så langt som mulig i tid."

Representantskapets prinsippvedtak om regulering av sildefiskeriene som styret viser til, er oversendt direktoratet i brev av 3.6.d.å.

Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Paul-Gustav Remøy

NOREGS SILDESALSLAG

HOVEDKONTOR: BERGEN
Postboks 4042
5015 Bergen-Dreggen

SILDERIDIREKTORATET

BERGEN (05) 314950
Direkte salgsvd.: (05) 315085
" " " " (05) 315137

DISTRIKTSKONTOR:

Måløy (057) 51738
Haugesund (047) 11322
Egersund (04) 491119
Fredrikstad (032) 42055

Tel.adr.: «SAMHALD» 14751

02. DES 86

Fiskeridirektøren
Juridisk kontor
Bergen

T E L E F A X

Bergen, 2/12 1986
AJ/EH

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1987.
Deres brev av 11/11 1986.

Vi viser til vårt telefax av 24/11 med notat om en del spørsmål vedrørende vintersildomsetningen 1987 og til behagelig konferanse på vårt kontor igår.

Omsettelig kvantum vintersild til konsum i 1987 vil være avhengig av en del forhold som man foreløpig ikke har oversikt over. Hvis det konsummottaket som er til stede i Norge skal kunne utnytted fullt ut, er det en nødvendighet at kjøperne løpende kan tilbys sild. For å oppnå dette må det til enhver tid være gitt utseilingstillatelse til så pass mange fartøyer at det er risiko for at det ikke er konsumomsetning for alle. Det er ikke mulig å "regulere med tilbakevirkende kraft." Det er heller ingen løsning å påby at usolgt sild skal oppbevares om bord for auksjonering på senere auksjoner til alt er solgt, - slik departementet krevde for noen år siden. Kvalitetskravene fra flere marked nødvendiggjør at nyfanget sild må leveres først. Usolgt sild må derfor gå til nestbeste anvendelse som vil være mel og olje, fortrinnsvis spesialmel. Vi råder derfor til at det åpnes slik adgang, selv om fisket skal legges opp som et konsumfiske.

Forskerne prognoserer et stort innslag av 83-års klassen under vintersildfisket 1987, noe som kan bety at silden hovedsakelig vil være av 5/8 og 3/5 størrelse. Betjening av det japanske marked vil være avhengig av at det kan skaffes tilstrekkelig stor sild over 300 (250) gr/stk. Hvis en går ut fra at det vil la seg gjøre å sortere ut tilstrekkelig stor sild, skulle det være mulig å levere 150-200.000 hl til dette marked. Det andre hovedmarkedet er Vest-Tyskland. Det kvantum som kan eksporteres dit, vil være avhengig av hva EF nasjonene selv kan fiske i denne periode. Særlig vil det være vanskelig å konkurrere med Danmark. Tollbelastning på 15% i perioden frem til 15. februar begrenser mulighetene i denne perioden. Vi regner likevel med at det inkl. Japan må kunne være mulig å levere til konsummarkedene et kvantum på i alt ca. 500.000 hl.

Vi regner med at det i enkelte områder på kysten vil bli vanskelig for fiskerne å få omsatt sin fangst på grunn av få landkjøpere. Dette vil særlig gjelde fiskere som har vanskelig

Telefax til Fisk.direktøren fra Noregs Sildesalslag

2

FISKERIDIREKTORATET

for å transportere sin fangst over lengre avstander. Vi regner derfor med at det kan bli nødvendig i enkelte tilfeller å ta inn utenlandske fabrikkskip for å øke mottaket med den hensikt å kunne holde et noenlunde kontinuerlig fiske i den korte vintersildperioden. Vi regner også med at det i noen tilfeller vil bli aktuelt at større fartøyer går direkte til utenlandsk havn med sin fangst.

Alt i alt regner vi derfor med at det bør være mulig å levere til konsumformål 700/800.000 hl vintersild i 1987, dersom det er rimelig adgang til å kunne levere et visst "overløp" til mel/olje for å kunne få fisket organisert på en fornuftig måte.

Til slutt vil vi få reise spørsmålet om Fiskeridirektøren ser noen mulighet for å innskjerpe Fiskeridirektørens forskrifter om føring av innkjøpsprotokoll og reagere dersom det ikke blir gjort. Vi mener at en slik protokoll ville være et viktig redskap i bestrebelsene for å stoppe noen av de omgørelser av regelverket som antas foregå.

Vi må få lov å komme tilbake til en anbefaling når det gjelder åpningsdato for vintersildfisket 1987.

Med hilsen
NOREGS SILDESALSLAG

K. Ankjar Jensen
K. Ankjar Jensen

Arne Johannessen
Arne Johannessen

3/12 V Kopi : Fisk. og vilt f. s. s. Lundeberg

KONGENS GT. 11, 7000 TRONDHEIM
TELEFON (07) 51 00 00

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

14394 01.DES 86

Trondheim, 27.11.86
j.nr. 304/86
IF/rk

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-VÅRGYTENDE SILD I 1987.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 24.-26. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 85/86:

" 1. Styret i Notfiskarsamskipnaden er kjent med tilrådingen fra ICES om en TAC for fisket av norsk-vårgytende sild i 1987 på 150.000 t og at denne tilråding ikke er gitt på et tilfredsstillende vitenskapelig grunnlag. Styret tilrår derfor at det fastsettes en foreløpig kvote på 150.000 t og at denne oppjusteres i 2. halvår 1987 dersom nye undersøkelser viser at det er grunnlag for et større uttak.

Styret må i den forbindelse sterkt påpeke at det i 1987, i motsetning til 1986, må være samsvar mellom kvotestørrelse og de anvendelsesmuligheter de øvrige forskrifter gir rom for.

Med den anbefalte kvote ser styret det som en selvfølgelig konsekvens at det blir åpnet for fiske til alle anvendelsesformer i 1987.

- 2. Totalkvoten fordeles mellom de deltakende grupper etter de prinsipper som er nedfelt i styrets vedtak under sak 84/86.
- 3. Av hensyn til de fiskerne som har dette fisket som en vesentlig del av sitt driftsgrunnlag med helårsdrevne fartøyer må kontrolltiltakene for å påse at fartøyene er skikket for ulike former for sildefiske, intensiveres.

Styret forutsetter at den ordning som ble gjennomført av Fiskeridirektortets Kontrollverk i Kristiansund gjennomføres over hele det aktuelle område.

Styret er fortsatt av den oppfatning at sildefisket må forbeholdes fartøyer med høvedsmann som står på blad B. Det må innskjerpes kontroll med at ingen høvedsmann står ansvarlig for fiske av flere maksimalkvoter og at ingen

fartøyer deltar på flere gruppekvoter (trål/kyst).

Reglene for overføring av fartøykvote/maksimalkvote fra et fartøy til et annet må innskjerpes. Reglene og praktiseringen av disse for sjølproduksjon må bli entydige og likelydende for alle fartøygrupper.

Stikkprøvekontrollene for å kontrollere samsvar mellom seddelført fangst og ilandbragt kvantum/produkt må intensiveres.

4. Styret forutsetter at det for 1987 blir utformet forskrifter for tillatt bifangst av andre fiskeslag i sildefangstene, slik at en slipper den ulike praksis myndighetene i dag praktiserer langs kysten.

Styret mener at det etter vanlige normer ellers i regelverket må tillates en innblanding av andre fiskeslag i fangstene på inntil 10 prosent i vekt.

Med bakgrunn i den størrelses-sammensetning silda sannsynligvis vil få i 1987 går styret inn for at innblandingsprosenten settes til 25% av fangsten av sild under fastsatt minstemål.

Minstemålet må bibeholdes på 25 cm.

5. Styret forutsetter at en i 1987 får klarlagt rutine for lokale områdeavgrensninger for sildefisket og at slike avgrensninger eventuelt foretas ut fra den aktuelle situasjon m.h.t. fare for neddrepning, brukskollisjoner eller for stor innblanding av undermålssild.

Styret kan ikke akseptere at Fiskeridirektoratet skal fortsette med den nåværende praksis å avgrense områder for fiske etter sild ved å bruke leilighetsargumenter. I praksis er dette å opprette reservater.

Når det gjelder avgrensning av fisket med grunnlag i fare for brukskollisjoner, må styret henvise til den ordning en har hatt i vinterloddefisket.

Styret må videre sette som en klar forutsetning for de som driver med faststående redskaper at de er forskriftsmessig merket med lys.

6. Styret viser til den situasjon den sørlige gytekomponent sannsynligvis er i, størrelses-sammensetningen av silda med store innslag av 83-årsklassen samt erfaringen med avviklingen av vinterfisket i 1986.

Av hensyn til den fremtidige bevaring og vekst er styret av den oppfatning at fisket før gytesesongen er over, og særlig i de sørlige områder, må avgrenses.

Sannsynlig stort innslag i innsiget av mindre sild samt dårlige erfaringer for flåten fra avviklingen i 1986 bidrar til at styret vil avvise konsumpåbud som kvantumsregulerende middel i 1987 også for vintersesongen.

Styret frykter at en slik form for regulering ressursmessig sett kan virke tvert imot hensikten.

Styret går inn for at det ut fra ressursmessige hensyn fastsettes en sesongkvote for vinteren. Fartøy som vil delta i vinterfiske må av denne kvoten få mulighet til å ta en nærmere avgrenset andel av sin fartøy/maksimalkvote.

Fisket må være åpent for alle anvendelser slik at en i størst mulig grad unngår incitament til dumping.

Fisket av sild på de enkelte felt må åpnes med grunnlag i forsøksfiske for å kartlegge størrelse/kvalitet i forhold til omsetningsmulighetene. Felt med stor innblanding av undermålssild må ikke åpnes p.g.a. fare for neddreping.

7. Det må også for 1987 gis adgang for fiske av en viss andel av kvotene av norsk-vårgytende sild/Trondheimsfjordsild som mussa. Med de prisrelasjoner som i dag gjelder for mussa til hermetikk og sild til mel/olje, er dette en økonomisk optimal tilpassing.

I tillegg gir adgang til mussafiske i mange tilfeller en nødvendig fleksibilitet i fisket på blandingsforekomster av brisling/mussa.

Industriens vanskelige råstoffsituasjon skulle også være kjent.

Fiske av mussa må, som for inneværende år, avregnes i forholdet 1:1 mot det enkelte fartøys maksimalkvote av norsk-vårgytende sild/Trondheimsfjordsild.

Forskrifter om mussafiske må fastsettes samtidig med forskrifter for fiske etter norsk-vårgytende sild for å gi brislingflåten tilfredsstillende planleggingsmuligheter og muligheter for eventuelt mussafiske i januar."

Styrets vedtak i sak 84/86 om fordeling av TAC mellom fartøyer og fartøygrupper, er oversendt i brev av d.d.

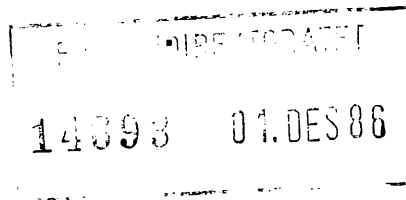
Med vennlig hilsen
NOTFISKARSAMSKIPNADEN

Inge Flage

Paul-Gustav Remøy
Paul-Gustav Remøy

14394 07. DES 86

Fiskeridirektoratet
postboks 185
5001 Bergen

Trondheim, 27.11.86
j.nr. 298/86
IF/rk

JMW

Wyl

REGULERING AV SILDEFISKERIENE 1. HALVÅR 1987.

Styret i Notfiskarsamskipnaden behandlet i møte 24.-26. d.m. overnevnte og gjorde slikt vedtak under sak 84/86:

" Styret i Notfiskarsamskipnaden viser til representant-skapets vedtak under sak 13/86 om prinsipper for regulering av sildefiskeriene.

Styret vil tilrå at de prinsipper som er nedfelt i dette vedtak legges til grunn for regulering av de enkelte fiskeriene i 1987.

For fiskerier som skal avvikles i 1. halvår tilrår styret følgende praktiske anvendelse av reguleringsprinsippene.

1. Norsk-vårgytende sild.

Disponibel kvote fordeles mellom ringnot, trål og kystflåten som gruppekvoter.

Ut fra en vurdering av markedsmulighetene for konsumsild og den vanskelig økonomiske situasjon for ringnotflåten vil styret tilrå at 48% av disponibel TAC for 1987 tildeles ringnotflåten, 48% tildeles kystflåten og 4% tildeles trålflåten.

I tillegg må det gis adgang til overføring til 1987 av ringnotflåtens kvoter som ikke er fisket i 1986 på individuell basis, og overføring av kystflåten/trålflåtens kvote som ikke er fisket i 1986 som tillegg i gruppekvotene for 1987.

Ringnotflåtens kvantum fordeles som fartøyskvoter etter vinterloddennøkkelen.

Kystflåtens kvantum må, etter de erfaringer som er gjort i inneværende år, først fordeles som gruppekvoter for fartøyer som kan føre egen fangst og for fartøyer som ikke kan føre selv.

Fisket innenfor gruppekvotene fordeles med maksimalkvoter som tar utgangspunkt i at et kystnotfartøy på 90 fot skal ha maksimalkvote tilsvarende fartøykvote for et konsesjonspliktig ringnotfartøy på 1500 hl/90 fot. Fra dette utgangspunkt må kvotene trappes ned etter samme skala som i 1986.

Fordelingen av kystflåtens gruppekvote mellom de to kystgruppene må fastsettes ut fra summen av maksimalkvotene for de påmeldte fartøyer i de to gruppene. Det må være en forutsetning at bare fartøyer som er godkjent etter fastsatte regler for deltakelse må gis deltakelsesrett og tilregnes de enkelte grupper. (ref. styrets vedtak under sak 85/86, pkt. 3)

2. Lodde i Barentshavet.

Styret i Notfiskarsamskipnaden er kjent med ICES tilrådning om 0-fiske i 1987 og at denne tilrådning blir drøftet i den Norsk-sovjetiske fiskerikommisjon i uke 49. Norsk andel av et eventuelt kvantum må fordeles mellom påmeldte fartøyer etter samme nøkkel som i inneværende år. Tildelte kvoter må kunne fiskes i perioden 1. januar - fastsatt fredningsdato.

Styret er av den oppfatning at betjening av det japanske markedet med rogn/rognlodde vil være av stor betydning for fremtidige markedsandeler.

Det enkelte fartøy må likevel stå relativt fritt m.h.t. anvendelse av tildelt kvantum.

3. Sild i Nordsjøen.

Disponibelt norsk kvantum må fordeles mellom ringnotflåten og kystflåten som tidligere.

Deltakelsen av ikke-konsesjonspliktige ringnotfartøyer må avgrenses på tilsvarende måte som i 1986.

Ringnotflåtens kvantum må i sin helhet fordeles som fartøykvoter og stå til disposisjon i perioden 1. januar - 15. september. Fartøyer som har levert fangst før 15. september beholder tildelte kvoter. Tildelte kvoter til fartøyer som ikke har levert fangst før 15. september refordelles på de reelle deltakerne ved tillegg i fartøykvotene.

Eventuelle restkvantum pr. 15. november fiskes ved turkvoter inntil disponibel kvote er oppfisket. Fisket må åpnes med utseiling fra havn.

Ved begrensninger i fisket i EF-sonen må disponibelt kvantum for de enkelte fartøyer fordeles med relativt like store andeler i de respektive soner for samtlige fartøyer.

Ovenstående tilrådning gis under forutsetning av at det oppnås en avtale med EF. Dersom slik avtale ikke oppnås, vil styret komme tilbake med nye tilrådninger.

4. Fisket etter sild i Skagerak og vest av 4-graden v.l.

Selv om kvoten i Skagerak sannsynligvis blir i minste laget for årskvotefordeling, bør fisket reguleres med fartøykvoter og i sammenheng med Nordsjøsildefisket. Kvoten må fordeles etter samme nøkkel som i Nordsjøsildefisket.

Kvoten av sild vest av 4⁰V må fiskes med turkvoter på 1500 hl inntil kvoten er oppfisket. Tildeling av turkvoter skjer etter loddtrekning hvor fartøyer som har deltatt i dette fisket i 1986 ikke inngår.

5. Havbrisling.

Eventuell kvote av havbrisling bør reguleres ved fritt fiske innenfor totalkvoten.

6. Kolmule/polartorsk.

Under forutsetning av at det ikke blir foretatt vesentlige endringer i deltakelsesbetingelsene i disse fiskeriene må fisket reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvote. Spørsmålet om årskvoteregulering av disse fiskeriene må imidlertid tas opp til drøfting på lengre sikt i lys av den forsterkede interesse som perspektivene på surimiproduksjon har gitt.

7. Makrell

I og med at resultatet av EF-forhandlingene er av avgjørende betydning for utforming av reguleringsopp-
legget, vil ikke styret gi noen tilrådning på det nåværende tidspunkt.

SAK 17/86.

A. INNLEDNING

I tillegg til de reguleringene som blir tatt opp som egne saker å dette møtet, vil Fiskeridirektøren foreslå at følgende hjemmels- og forbudsforskrifter blir gjort gjeldende fra og med 1.1.1987.

Disse sakene forutsettes å bli realitetsdrøftet på neste møte i Reguleringsrådet.

1. Regulering av fisket etter sild i Trondheimsfjorden. Som i 1986.
2. Fisket etter makrell i Norges økonomiske sone nord for 62⁰ n.br. i EF-sonen nord for 62⁰ n.br., i internasjonalt farvann og i færøysk sone. Som i 1986.
3. Makrell i Norges økonomiske sone sør for 62⁰ n.br. i EF-sonen i Nordsjøen og i Skagerrak.
4. Sild vest av 4⁰ v.l. Som i 1986.
5. Rekefisket i EF-sonen i Nordsjøen.

Kvoten er for 1987 100 tonn, i 1986 var den 200 tonn.

Det var enighet om samme regulering som i 1986.

SAK 17/86.

A. INNLEDNING.

1. REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN.

Fiskeridirektøren hadde her foreslått at saken ble realitetsdrøftet på neste møte i Reguleringsrådet - og at en for 1. halvår hadde samme regulering i 1987 som i 1986. Dvs. adgang til fritidsfiske og til fiske etter agnsild.

Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

2. FISKET ETTER MAKRELL, I NORGES ØKONOMISKE SONE NORD FOR 62⁰ N I EF-SONEN NORD FOR 62⁰ N, I INTERNASJONALT FARVANN OGI FÆRØYSK SONE.

Saken vil bli realitetsdrøftet på neste møte i Reguleringsrådet.

Det var enighet om dette i Reguleringsrådet.

3. MAKRELL I NORGES ØKONOMISKE SONE SYD FOR 62⁰ N.BR. I EF-SONEN
I NORDSJØEN OG I SKAGERRAK.

Saken vil bli realitetsdrøftet på neste møte i Reguleringsrådet.

Det var enighet om dette i Reguleringsrådet.

4. SILD VEST AV 4⁰ V.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var foreslått at fisket etter sild vest av 4⁰ V skulle reguleres på samme måte i 1987 som i 1986.

Gullestad sa at når det gjaldt Norges Fiskarlags forslag om å regulere dette fisket med fartøykvoter - så var dette å legitimere fusk. Han viste til at et fartøy på 10.000 hl ville få en kvote på ca. 36 tonn. Dette ville ikke engang dekke drivstoff-forbruket. Han mente at dersom Reguleringsrådet anbefalte en slik regulering ville det bety at en med åpne øyne hadde sagt ja til feilrapportering.

Nakken mente at Norges Fiskarlag vel også måtte ha gjort overslag over hvor store kvoter dette ville bli for det enkelte fartøy og sett dette i forhold til drivstoff-forbruket.

Leine minnet om at en kunne drive kombinert fiskeri. Han ville ikke ha loddtrekning og da hadde en ikke noe annet alternativ. Hvis en skulle ha turkvote f.eks. så ville en nemlig heller ikkekomme unna loddtrekning. For øvrig hadde han ikke problem med å være enig med Gullestad i at det ble vanvittig små kvoter. Han spurte hva som var Fiskeridirektørens forslag.

Rasmussen svarte at han foreslo at fisket ikke skulle åpnes nå og at en skulle ta stilling til realitetene i reguleringen på neste møte i Reguleringsrådet.

Leine sa at det uansett ikke ville bli noe fiskeri i 1. halvår. Han hadde derfor ikke problem med å akseptere Fiskeridirektørens forslag.

Rasmussen slo deretter fast at det var enighet i Reguleringsrådet om at saken skulle tas opp på neste møte i Reguleringsrådet.

5. REKEFISKE I EF-SONEN I NORDSJØEN.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Kvoten for 1987 er 100 tonn, i 1986 var den 200 tonn.
En tar her sikte på samme regelen som i 1986. Saken vil bli
realitetsbehandlet på neste møte i Reguleringsutvalget."

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag.

GENERELT FOR RINGNOT.

Leine tok opp spørsmålet om overføring av kvoter.

Han mente at det ikke burde være adgang til å overføre kvoter. Selv ikke i havaritilfeller.

Strand sa at en her måtte stå på steinhardt.

Leine mente at når en hadde regulert fisket ved fartøykvoter så var ordningen med adgang til å leie fartøy unødvendig.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det ikke skulle være adgang til å benytte leiefartøy, selv ikke i havaritilfeller.

SAK 17/86 B.

SILDEFISKET I NORDSJØEN.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gjort følgende redegjørelse:

"FISKET I 1986.

Den norske totalkvoten var 200.000 tonn i 1986. 1000 tonn ble tildelt Sverige og 1500 tonn til Færøyane, slik at norske fiskere disponerte i alt 197.500 tonn.

5000 tonn ble avsatt til kystfisket og 2000 tonn til trålere. 103.500 tonn ble fordelt med fartøykvoter etter vinterloddenøkkelen på 154 konsesjonspliktige ringnotfartøy og 12 fartøy under konsesjonsgrensa som tilfredsstilte deltagelseskriteriene. Faktoren ble satt til 2,35.

20. mai ble det åpnet for et turkvoteregulert fiske for ringnotfartøy og trålere, begrenset til 87.000 tonn. Dette fisket ble stoppet 11.7.

Av totalkvoten kunne inntil 50.000 tonn fiskes til konsum i EF-sonen. Fiskeridirektøren stoppet fisket i EF-sonen 15.10. på grunnlag av fartøyenes fangsttinnmeldinger til EF-kommisjonen.

Den 16.10. kl 0000 ble det åpnet for et turkvoteregulert fiske på restkvantumet av nordsjøsil. Fisket ble stoppet med øyeblikkelig virkning kl 1300 neste dag, da totalkvoten var beregnet oppfisket.

Foreløpige tall viser at ringnotfartøy og trålere har fisket i alt 193.341 tonn (kvoten var 192.500 tonn), mens det er tatt knapt 3000 tonn i kystfisket. I tillegg er det fisket ca. 1200 tonn mussa, slik at totalkvantumet kommer opp i ca. 197.500 tonn.

REGULERING AV FISKET I 1987.

I henhold til den nylig inngåtte avtale med EF kan Norge fiske inntil 224.000 tonn sild i Nordsjøen, herav inntil 65.000 tonn til konsum i EF-sonen i IVA og IVb. (Avtalen sier egentlig at norsk konsumkvote i EF-sonen er 55.000 tonn, men også at det vil bli gitt et tillegg på 10.000 tonn dersom behovet er til stede).

Fiskeridirektøren har når dette saksdokumentet utarbeides ennå ikke mottatt noe reguleringsforslag fra Norges Fiskarlag. Imidlertid foreligger forslag til reguleringsopplegg fra Fiskebåtredernes Forbund av 14.11.86 og fra Notfiskarsamskipnaden av 3.12.86 (jfr. vedlegg)

Ringnotfartøy under konsesjonsgrensen.

Deltagelse av fartøy under konsesjonsgrensen var i -86 begrenset til de som hadde deltatt i nordsjøsildefisket, nordsjømakrellfisket eller makrellfisket nord for 62° N i ett av årene -84 eller -85. En vil også for kommende år anbefale en deltagelse basert på de to nevnte år.

En vil videre foreslå at det ikke avsettes en egen gruppekvote for ringnotfartøy under konsesjonsgrensen, men at de liksom for 1986 reguleres sammen med de konsesjonspliktige fartøyene.

Ringnotflåten.

Under forutsetning av at tildeling til tredjeland (2500 tonn), trålerkvote (2000 tonn) og avsetning til kystfisket (5000 tonn) forblir uendret fra 1986, vil ringnotflåten totalt sett kunne disponere 214.500 tonn (2.306.500 hl). Fiskeridirektøren vil foreslå at man for 1987 fordeler hele det kvantumet som tilfaller ringnotflåten med fartøykvoter på de aktuelle fartøy.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det enkelte fartøy ikke kan fiske mer enn en bestemt andel av fartøykvoten til konsum i EF-sonen.

Dersom Reguleringsrådet går inn for dette forslaget vil Fiskeridirektøren foreslå at det enkelte fartøy kan fiske maksimalt 1/3 av fartøykvoten til konsum i EF-sonen (65.000 er 30,3% av 214.500).

Fisket i EF-sonen vil bli stoppet når kvoten på 65.000 tonn er nådd.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøykvotefordelingen også for 1987 blir gjort med utgangspunkt i vinterloddeneøkkelen.

Med eksempelvis 214.500 tonn til ringnotflåten i 1987, og samme sum basiskvoter som i 1986, vil faktoren kunne bli ca. 4,9 uten overfordeling. Dvs. at fartøy med konsesjonskapasitet på 4000 hl, 7000 hl eller 10.000 hl etter vinterloddeneøkkelen vil få en kvote i størrelsesorden henholdsvis 12.740 hl, 15.190 hl eller 16.660 hl.

Refordeling

I samsvar med forslag fra Fiskebåtrederne Forbund vil en foreslå 1. oktober som refordelingsdato. (Notfiskarsamskipnaden ønsker refordeling 15. september) Dvs. at kvotene til eventuelle fartøy som ikke har startet fisket før denne dato vil bli refordelt på de deltagende fartøy ved å øke fartøykvotene.

Dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, vil en foreslå at alle fartøykvoter oppheves ca 20. november, slik at det kan avvikles et turkvoteregulert fiske som stoppes når totalkvoten er beregnet oppfisket.

Turkvote

En forutsetter at salgslaget innenfor fartøykvotesystemet vil fastsette turkvoten dersom dette anses som nødvendig av omsetningsmessige hensyn.

Trålerne

Trålerne hadde som kjent en gruppekvote på 2000 tonn i år, dvs. 1% av totalkvoten. Kvoten ble så godt som oppfisket. Med en økning av totalkvoten til 224.000 tonn, skulle samme andel tilsi et kvantum til trålerne i 1987 på 2240 tonn.

En vil be Reguleringsrådet vurdere hvor stor gruppekvote som bør avsettes til trålerne i 1987.

Fiskeridirektøren vil foreslå at trålernes fiske liksom i år blir gjennomført med turkvote på 1000 hl.

Kystfisket

Det ble avsatt 5000 tonn til kystfisket for 1986. Oppfisket kvantum er i underkant av 3000 tonn.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det også for 1987 blir avsatt 5000 tonn til kystfisket."

Rasmussen ba deretter havforskerne redegjøre for bestands-situasjonen.

Østtvedt viste til rekrutteringen i 1985. Den ville komme fra årsklassen 1984. 1984 var den rikeste årsklassen etter 1970. Når det gjaldt 1985 årsklassen ventet en at en ville få mål på denne på februar-surveyene. Hvis denne var like tallrik som en hadde hatt indikasjoner på, da ville en ha fortsatt god rekruttering til bestanden i 1988.

Han mente at brislingreguleringen på vestkysten av Jylland hadde gitt gode resultater for Nordsjøsildebstanden. Utsiktene var gode og en hadde som mål en fangstøkning opp til 2 mill. tonn. Fangstkvoten kunne bli 1,5 mill. tonn i 1988, uten at han ville garantere dette. Når det gjaldt oversikten over den totale gytebestanden i 1988 så ville en få vite dette i 1987 etter at toktene med EF var avsluttet. Foreløpig så det imidlertid bra ut.

Rasmussen viste til at den norske kvoten i 1987 var 224.000 tonn (da inkludert de ekstra 10.000 fra EF), derav kunne inntil 65.000 tonn tas i EF sonen.

Ifølge Norges Fiskarlags forslag skulle en avsette
2.500 t til industritrålerne
7.000 t til "SUK"ene (fartøy mellom 70-90 fot)
209.500 t til konsesjonspliktige fartøy
5.000 t til kystfiskerne (stipulert kvantum)

Holm sa at forskjellen mellom Fiskeridirektørens og Norges Fiskarlags forslag gjaldt de 7.000 t til SUKene.

Gullestad pekte på at Norges Fiskarlags forslag ikke hadde tatt hensyn til kvoten til 3. land. Han minnet om at denne i 1986 hadde vært på 2.500 t.

Fiskeridirektøren har i sitt forslag avsatt 5.000 t til kystfisket. Noregs Sildesalslag hadde opplyst at totalfangsten i 1986 hadde vært på 6.200 t. I tillegg kom de små fartøyene som hadde fisket ute i havet. Det burde derfor avsettes 7.000 t til kystfisket.

Lars B. Larsen sa at trålerne i fjor hadde 2.000 tonn. Imidlertid kom de siste halvår med i reguleringen sammen med ringnot - så de burde få 500 t mer i 1987. Det var foreslått båtkvoter for ringnot. Industritråleren ble i 1986 hemmet i fisket av den reguleringen som salgslaget iverksatte. Trålerne ble hemmet i fisket av tobis. En måtte ikke gjøre det samme i år.

Rasmussen spurte om det var slik å forstå at Lars B. Larsen ba om en økning for trålerne fra 2.500 t til 3.000 t.

Lohne viste til at slik fisket var i fjor ble det mottaksproblem. Sildefisket og tobisfisket foregikk samtidig. Han mente at dette måtte det være salgslagets sak å ordne opp i.

Bakkevik sa at trålerne i 1986 ble tildelt 2.000 t av det halve Nordsjøsildekvanter - og i tillegg var trålerne med i det turkvoteregulerte fisket som startet 1. mai. Han trodde ikke det var aktuelt med fartøykvote for trålerne - men med turkvote. Han viste til at en prosentvis økning fra 1986 til 1987 ville gi mer til trålerne enn forslaget fra LBL.

Rasmussen forelo deretter at en skulle foreta fordelingen av kvoten.

Trålerne.

Forslaget var her 3.000 t.

Ringnotfartøy 70-90 fot.

Gullestad viste her til Norges Fiskarlags forslag om at fartøykvoten for SUKene ikke måtte overstige fartøykvoten for et konsesjonspliktig fartøy. Han mente derfor at det ville være mer hensiktsmessig å regulere 70-90 fots fartøy sammen med de konsesjonspliktige. Det ville ikke komme inn nye 70-90 fots fartøy i reguleringen i 1987.

Leine mente at deltakelsen av fartøy mellom 70-90 fot ikke var så grei. Han foretrakk derfor Norges Fiskarlags forslag.

Holm spurte hvilken fordelingsnøkkel en skulle bruke.

Leine svarte at det ville han overlate til Fiskeridirektøren å beregne.

Bakkevik sa at han forsto problemet. Det som var usikkert var hvor mange fartøy som ville delta. En visste derimot hvor mange fartøy som kunne delta. En hadde foreslått egen gruppekvote for disse fartøyene fordi en ville holde dette atskilt. Det måtte imidlertid bli samme nøkkel som for de øvrige - dvs. vinterlodde-nøkkelen etter faktisk lastekapasitet. Om dette da ga et resultat på 4.000 t eller 7.000 t ville det ikke være noe problem idet en ville ha en refordeling av kvotene senere på året.

Prinsippet bak landsstyrevedtaket var at en ville ha disse to gruppene atskilte.

Leine viste til kondemneringsordningen for ringnotfartøy, nå var det gitt 16 tilsagn. Dette ville ikke ha noen hensikt dersom en samtidig øket antallet SØKere.

Rasmussen var enig i dette, men han mente at antallet kunne holdes nede ved å sette deltakelseskriterier som begrenset deltakelsen tilstrekkelig.

Gullestad sa at når en først har deltakelseskriterier så syntet han en nå gjorde dette unødvendig komplisert.

Leine svarte at dersom en var sikker på at det ikke skulle komme med flere fartøy, så ville han ikke være så betenkt.

Rasmussen presiserte at deltakelsen kunne begrenses ved å sette visse deltakelseskriterier.

Gullestad sa at en i praksis ville være nødt til å gjøre beregningen på samme måte som i fjor. Hvis deltakelsen skulle vise seg å bli mindre ville en ikke få utnyttet kvoten.

Leine så ikke dette som noe problem idet eventuelle restkvanta jo skulle refordeles senere på året.

Karlsen sa at kvoten på 7.000 tonn var kommet frem på bakgrunn av beregninger basert på vinterloddennøkkelen og med en deltakelse på 10-11 fartøy.

Gullestad oppfattet Karlsens utsagn som; gitt at de forutsetningene som Norges Fiskarlag har lagt til grunn slår til, så vil regnestykket gå opp. Men Fiskeridirektørens problem var hvordan en skulle angripe saken dersom disse forutsetningene ikke holdt.

Rasmussen sa at dette kunne løses slik at en avsatte inntil 7.000 tonn, og forutsatte at ingen av disse SUKene skulle ha større kvote enn det minste konsesjonspliktige fartøy.

Bakkevik sa seg enig, og gjentok at en idag visste hvilke fartøy som fylte kriteriene for å delta, men en visste ikke om de virkelig kom til å delta. Det kunne jo hende at det bare ble 5 fartøy som deltok i stedet for 10.

Rasmussen oppsummerte debatten om SUKene slik:

Det settes av en kvote på 7.000 t. Fartøyene får kvote etter vinterloddennøkkelen basert på faktisk lastekapasitet. Fartøykvoten skal ikke overstige konsesjonspliktige fartøys fartøykvote.

Kystfisket.

Rasmussen viste til at Norges Fiskarlag her hadde foreslått 5.000 t og Fiskeridirektøren hadde anslått et kvantum på 7.000 t.

Bakkevik spurte hva Gullestad hadde sagt tidligere angående fartøy under 70 fot.

Gullestad opplyste at disse fartøy var tatt med i ringnotkvoten og ikke på kystkvoten i 1986. Han trodde det var 3 fartøy som hadde fått slik tillatelse til å delta. Også han viste imidlertid til en refordeling senere på året som ville sikre at kvoten ville bli tatt.

Rasmussen sa at han gikk ut fra at en ikke ville begrense kystflåtens fiske.

Bakkevik bekreftet at dette var forutsetningen på landsstyremøtet. Kystfisket skulle ikke stoppes. En opererte her bare med et stipulert kvantum. Fartøy under 70 fot skulle ikke inn i ringnotkvoten, men inn i de 7.000 tonn som var avsatt for kystfisket.

Rasmussen oppsummerte slik:

Det settes et stipulert kvantum for kystfisket på 7.000 t. Fisket blir ikke stoppet om dette kvantum nås. Fangst tatt av fartøy under 70 fot også utenfor kysten belastes denne kvoten.

Bakkevik viste deretter til Norges Fiskarlags forslag om at fartøy under 70 fot som fisket utenfor grunnlinjene skulle ha en maksimalkvote på 5.000 hl. Dette var vurdert ut fra de øvrige fartøykvotene. Det var sett i sammenheng med kvotene for fartøy på 70-90 fot. Hvis en tillot et fritt fiske kunne en risikere at fartøy under 70 fot fisket mer enn SUKere og konsesjonspliktige fartøy. Han viste til at 5.000 hl pr. fartøy ville være tilstrekkelig dersom 4 fartøy deltok.

Bakkevik spurte deretter om hva som var den konkrete begrensning på fartøy under 70 fot i 1986.

Wåge sa at forskriftene for 1986 stilte krav om tidligere deltakelse, også for fartøy under 70 fot. Det var så vidt han husket 4 fartøy som hadde deltatt. Kravet om tidligere deltakelse kunne en sette også i 1987.

Rasmussen spurte om det var slik at dersom en opprettholdt kravet om tidligere deltakelse så betydde dette at antallet fartøy ikke ville øke.

Wåge bekreftet dette men presiserte at en i 1986 fikk 4 søkere og disse fikk delta fordi de fylte vilkårene. En visste ikke om det fantes andre som også fylte vilkårene, men som ikke hadde søkt.

Rasmussen svarte at det kunne en jo stoppe ved å sette krav til deltakelse i 1986.

Det var enighet om dette.

Rasmussen lurte på om en gikk vel langt dersom en satte en maksimalkvote på 5.000 hl.

Leine tok opp spørsmålet om overregulering. Han sa at mange fiskere hadde bedt om at en måtte legge inn en overregulering på f.eks. 8-10 pst. - da det alltid viste seg at noen av de påmeldte falt fra.

Rasmussen sa at dersom en var enig om skjæringsdato og refordeling da var det ikke aktuelt med overfordeling. Han syntes skjæringsdatoene ga en betryggende sikkerhetsventil.

Rasmussen viste deretter til Norges Fiskarlags forslag til

- 1) Skjæringsdato for deltakelse - 1. oktober.
- 2) Fartøykvoten til de fartøy som ikke har startet fisket innen 1. oktober refordelles på deltakende fartøy med fartøykvote.
- 3) Skjæringsdato for refordeling - 15. november.
- 4) Eventuelt restkvantum etter 15. november reguleres ved turkvote, fisket bør åpnes ved utseiling fra havn.
- 5) Kystfisket for fartøy som ikke deltar i sildefisket i Nordsjøen skal være fritt. Det forutsettes at salgslagene regulerer fisket etter omsetningsforholdene til konsum- og hermetikkanvendelse.
- 6) Trålfisket avvikles etter samme retningslinjer som i 1986.

Det var enighet i Reguleringsrådet om disse forslagene.

Bakkevik sa at en måtte sørge for at det ble en rimelig tid mellom det fartøykvote- og det turkvoteregulerte fisket.

Rasmussen sa seg enig i dette.

Deretter oppsummerte han fordelingen som en var blitt enig om:

Tredje land	2.500 tonn
Trålfartøy	3.000 tonn
Kystfisket	7.000 tonn
70-90 fot	7.000 tonn
Konsesjonspl.	<u>204.500 tonn</u>
	<u>224.000 tonn</u>

SAK 17/86.

C. SILDEFISKET I SKAGERRAK.

Rasmussen viste innledningsvis til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Fisket i 1986.

Det ble ikke oppnådd enighet om sildeavtale for Skagerrak for hele året, men man tok fra norsk side sikte på å regulere fisket innenfor en ramme på 19.595 tonn, tilsvarende tradisjonell norsk andel av en TAC på 147.000 tonn. Den konsesjonspliktige ringnotflåten fikk en kvote på 14.500 tonn, og trålere/ringnotfartøy 70-90 fot fikk 3000 tonn. Det resterende kvantum (2095 tonn) ble avsatt til kystfisket.

Fisket for ringnotfartøy over 70 fot og trålene ble åpnet 21. juli og var turkvoteregulert.

Etter at stopp i fisket ble kunngjort (22.8. kl. 1300) og fram til stopptidspunktet (23.8. kl. 2400) meldte ringnotfartøy inn et langt større kvantum enn forventet. Totalt er det i år levert 23.954 tonn havfanget sild som er oppgitt fisket i Skagerrak.

Antydning av opplegg for 1987.

I henhold til den nylig inngåtte avtale med Sverige og EF om fisket i Skagerrak i 1987, kan norske fiskere disponere 18.000 tonn sild.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det blir avsatt et tradisjonelt kvantum til kystfisket (2000 tonn) samt en kvote for trålere og ringnotfartøy 70-90 fot, tilsammen f.eks. 3000 tonn som i år. En vil for 1987 foreslå samme avvikling av fisket som i år, med turkvote for trålerne på inntil 1000 hl og inntil 1500 hl for ringnotfartøy 70-90 fot.

Det vil i så fall gjenstå 13.000 tonn til fordeling blant konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Med bakgrunn i erfaringene fra årets fiske vil Fiskeridirektøren foreslå at også sildefisket i Skagerrak blir fartøykvoteregulert.

I og med at det er snakk om å fordele et såpass begrenset kvantum som ca. 13.000 tonn på hele flåten, vil Fiskeridirektøren foresl en flat fartøykvote satt til ca. 1000 hl. (Fordelt etter vinterloddene vil fartøykvotene variere mellom ca. 500 hl og ca. 1150 hl).

En ber om Reguleringsrådets synspunkt på åpningsdato og refordelingsdato for sildefisket i Skagerrak i 1987.

Muligheten for i reguleringssammenheng å koble sildefisket i Skagerrak med sildefisket vest av 4ⁿ V har vært nevnt.

En ber om Reguleringsrådets synspunkt på en slik kobling."

Rasmussen viste til at Fiskeridirektøren og Norges Fiskarlag hadde samme forslag til fordeling av kvoten.

Kystfisket	2.000 tonn
Trål/SUK	3.000 tonn
Ringnot	<u>13.000 tonn</u>
	<u>18.000 tonn</u>

Det var videre enighet om Fiskeridirektørens forslag om å avvikle fisket i 1987 på samme måte som i 1986, dvs. med turkvote for trålerne på inntil 1.000 hl og inntil 1.500 hl for ringnotfartøy på 70-90 fot.

Fiskeridirektøren hadde foreslått en flat fordeling av kvoten for ringnotfartøy, Norges Fiskarlag hadde foreslått at den skulle fordeles som for Nordsjøsil.

Fiskeridirektøren sluttet seg til Norges Fiskarlags forslag og det var enighet om dette forslag i Reguleringsrådet.

Leine foreslo at fisket skulle åpnes 1. januar.

Bakkevik sa angående vurderingen av skjæringsdatoen for dette fisket - at han ønsket synspunkter på når silden egentlig var tilgjengelig i Skagerrak. Hva hvis en satte 1. august som skjæringsdato.

Østtvedt sa at en hadde problem med bestandssituasjonen i Skagerrak. 1 gruppe sild vandret ut. Danskene hadde det største fisket på høsten. Det var vanskelig å si noe sikkert om tilgjengeligheten. Han mente at norske fiskere ville få problem med å overholde minstemålsbestemmelsen og aller vanskeligst ville dette være på vårparten. Han viste til at 1 gruppe sild bare var 15-16 cm i februar. Minstemålet var som kjent 20 cm. Han trodde det ville være en fordel å drive dette fisket litt tidlig på høsten.

Leine mente at det da ikke ville være så ille med samme skjæringsdato som for Nordsjøen.

Nakken viste til 3. avsnitt på side 1 i saksdokumentene der det sto: "som er oppgitt fisket." Han spurte om en hadde noen formening om hva som virkelig var blitt fisket i Skagerrak. Dette ville være av betydning for fisket neste år dersom det skulle lykkes Kystvakten å kontrollere at fisket foregikk på rette siden av "streken".

Det var ingen som kunne/ville svare på Nakkens spørsmål.

Nakken syntes Reguleringsrådet burde være oppmerksom på at det vi behandlet nå kunne være "papir"-sild, hvis kontrollen ble effektiv.

Leine viste til at det var lagt opp til bedre overvåking for neste år. Han mente at det var klart at når en innførte fartøykvoter så var det for å få mer oversiktelige forhold, men han visste at dette ikke ville få innvirkning på feilrapporteringsproblematikken.

Bakkevik mente en måtte fiske i juni/juli i Skagerrak. Dersom en satte for sen skjæringsdato og en ikke fant stor nok sild i Skagerrak så kunne nok noen bli fristet til å fiske på feil side av streken. Det var nok rett som det sto i saksdokumentene - "er oppgitt fisket", uten at han kunne si hvor mye som egentlig var tatt. Med så små kvoter som det her dreiet seg om var det lett å ha denne silden om bord når en gikk videre til annet fiske.

Rasmussen spurte om en skulle åpne i juni.

Bakkevik sa at med fartøykvoter var det egentlig riktigere å åpne i begynnelsen av januar og så kunne fartøyene innrette seg som det passet best for den enkelte.

Rasmussen spurte hva som ville skje dersom en åpnet 1. januar.

Bakkevik svarte at ingen fiskere ville gå i Skagerrak i januar.

Rasmussen repliserte - at de kunne melde inn sild derfra.

Leine mente at en bare ville få en utsettelse av problemet om en ikke åpnet før 1. juni. En kunne ikke bare kritisere fiskerne. Det var selve forvaltningsstrategien som var helt umulig - en burde få vekk alle grensene. Han innså imidlertid at dette var en løsning som neppe var nært forestående.

Nakken var enig i det som var blitt sagt så langt. Han hadde reist spørsmålet for å være sikker på at en nå la opp til en regulering som avhjalp det problem en hadde hatt i år. Han forsto Bakkevik slik at fartøykvoter og relativ lang fiskeperiode var den beste løsning. Var det slik?

Bakkevik svarte at fiskerne visse selv når fisken var tilgjengelig. Men om en slik ordning som han hadde foreslått ville føre til mindre overtredelser, det visste han ikke.

Leine gjentok at ordningen med fartøykvoter ikke ville gi mer renslige forhold når det gjaldt feilrapportering.

Rasmussen sa at han gjerne skulle sett at åpningsdato ble 1. juni.

Leine spurte om hva en mente om åpningsdato 1. mai.

Gullestad opplyste at dette fisket aldri før hadde vært åpnet før først i juni. Han kunne ikke huske at en hadde fått noen kritikk for dette.

Rasmussen spurte deretter om Reguleringsrådet kunne være enig i at åpningsdatoen ble satt til 1. juni.

Det var enighet om at åpningsdatoen skulle settes til 1. juni.

Rasmussen tok deretter opp spørsmålet om utseiling og skjæringsdato. Han foreslo at det ble satt som for Nordsjøsil. d.

Leine sa at dersom en åpnet fisket 1. juni, så kunne en ikke ha skjæringsdato 1. august - han sluttet seg derfor til Fiskeridirektørens forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at utseilings- og skjæringsdato skulle settes som for Nordsjøsil. d, henholdsvis 1. oktober og 15. november.

Bakkevik tok deretter opp spørsmålet om hvilken kvote fartøy under 70 fot skulle ha.

Det var enighet i Reuleringsrådet om å følge Norges Fiskarlags forslag om at fartøy under 70 fot som ønsker å delta i fisket etter sil. d utenfor grunnlinjene skulle reguleres med en maksimalkvote på 500 hl. Fangsten fra disse fartøy skulle belastes kystkvoten.

Det var videre enighet om at det var en forutsetning at en skulle ha et fritt fiske på kysten.

Rasmussen viste deretter til at en hadde reist spørsmålet om en kobling mellom reguleringen av fisket etter sil. d i Skagerrak og reguleringen av fisket etter sil. d vest av 4° V.

Bakkevik viste til pkt. 6 i Norges Fiskarlags Landsstyrevedtak. Det fremgikk her at en ønsket en separat regulering for fisket etter sil. d vest av 4° V, med fartøykvoter. Han var imidlertid selv noe betenkt over dette og trodde loddtrekning her ville vært bedre enn fartøykvoter. Men han viste til den bastante motstanden mot loddtrekning som var fremsatt fra ringnotflåten.

Spørsmålet om kobling av de to reguleringene ble deretter frafalt.

SAK 17/86.

D. HAVBRISLING.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Norge kan i 1987 i henhold til avtale med EF fiske 5000 tonn havbrisling i EF-sonen i statistikkområde IV.

Kvoten for 1986 er på 10.000 tonn. Det er imidlertid ikke levert fangst av havbrisling i 1986 (pr. 27.11.).

En antar at det ikke vil være behov for endringer i reguleringsopplegget i forhold til opplegget for 1986.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten med adgang til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig.

En viser til vedlagte (./.) forskrifter for årets havbrisling-fiske."

Norges Fiskarlag hadde samme forslag til regulering som Fiskeridirektøren.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket skulle reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten med adgang til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom det skulle vise seg nødvendig.

FISKERIDIREKTØREN

ergen, 18.12.1985
/BSH

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN *****

J. 164/85

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER BRISLING I NORDSJØEN I 1986.

Fiskeridepartementet har den 16. desember, med heimel i lov av 3. juni 1983 nr. 40, om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 fastsett:

§ 1

Det er forbode å fiska brisling i ICES statistikkområde IV i EF-sona i Nordsjøen.

Utan hinder av forbodet i første ledd kan norske farty fiska inntil 10.000 tonn brisling i nemnde område.

Fiskeridirektøren kan fastsetja turkvotar.

Fiskeridirektøren kan stoppa fisket når kvoten i andre ledd er pårekna oppfiska.

§ 2

Farty som skal delta må melda frå til Noregs Sildesalslag eller Feitsildfiskernes Salgslag før utsegling til feltet.

§ 3

Brislingfangstar kan inneholde inntil 10% sild i vekt ved kvar landing.

§ 4

Fiskeridirektøren kan gje nærare forskrifter om gjennomføringa og utfyllinga av denne forskrifta, herunder fastsetja utseglingsstopp.

§ 5

Aktlause eller forsettleg brot på forskrifta her, eller forskrift gjeve med heimel i denne og medverknad til slike brot, blir straffa med bøter, jfr. lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvassfiske m.v. § 53.

§ 6

Denne forskrifta tek til å gjelda 1. januar 1986.

SAK 17/86.

E. MAKRELLFISKET I EF-SONEN VEST AV 4⁰ V.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"Norge kan i 1987 i henhold til avtale med EF fiske 22.000 tonn makrell i EF-sonen i statistikkområdene II a, VI a, (nord for 56⁰ 30' n) VII d, e, f og h.

I de senere år har dette fisket vært avviklet som et forbeholdt høstfisket da kvaliteten på makrellen er best.

Fiskeridirektøren foreslår samme ordning i 1987."

Norges Fiskarlag hadde gått inn for at fisket skulle reguleres ved fartøyskvoter, og at fisket skulle åpnes 1. januar.

Gullestad ga et eksempel som viste at en båt med en kapasitet på 4.000 hl ville få en kvote på 109 tonn etter Norges Fiskarlags forslag.

Leine viste til at var et visst avtak av makrell nå og at det derfor var bedre å åpne 1. januar og så ferdig med det.

Karlsen satte spørsmålstegn ved tilgjengeligheten av makrell etter 1. oktober.

Leine sa seg enig med Karlsen. Han mente ellers at det var mange båter som ville vente til høsten med å delta i dette fisket.

Rasmussen konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om at fisket skulle åpnes 1. januar og at en skulle foreta en refordeling 15. november, samt at det skulle sette konsumkrav til leveransene.

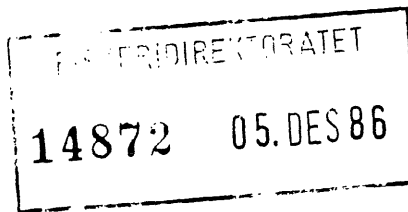
FISKEBÅTREDERNE FORBUND

HAVFISKEFLÅTEN ORGANISASJON

Røysegt. 15, Boks 122, N-6001 Ålesund, Norge
Telefon: (071) 22 072 - Telefax: (071) 28 361
Bankgiro: 0001.04.02541

ETABLERT 1946

Generalsekretær Leiv Grønnevet
Tel. priv. (071) 20 215

Avdelingsjef Jens Victor Sele
Tel. priv. (071) 27 203

Konsulent Geir R. Hoddevik
Tel. priv. (071) 28 617

GRH/KH

Ålesund, 4. desember 1986

TELEFAX

Norges Fiskarlag
Postboks 519
7001 TRONDHEIM

Att.: Holmeseth

føtt kl. 905

REGULERING AV MAKRELLFISKET I 1987

Fiskebåttredernes Forbund har fått en rekke henvendelser fra medlems-/lokalforeningshold vedrørende åpning av et makrellfiske allerede fra årsskiftet. Begrunnelsen er god etterspørsel etter konsummakrell og få alternative driftsmuligheter for de rene ringnotbåtene 1. halvår. En så tidlig åpning vil forlenge fiskesesongen og dermed øke konsumandelene av kvotene.

Fiskebåttredernes Forbund vil derfor be Norges Fiskarlag allerede nå anbefale en åpning fra 1. januar 1987 av makrellfiske vest av 4° v.l. og i Nordsjøen sør for 62° N. Fiske vest av 4° v.l. anbefales avvirket med en maksimalkvote som i år med refordelingsdato 10. november 1987. For Nordsjøen med fartøyskvoter etter sommernøkkelen slik som i 1986, og med refordelingsdato 15. september.

Fisket på kvoten nord om 62° N, hvorav 25.000 tonn kan fiskes sør til 59° N, åpnes først i juli måned. Reguleringsopplegget for dette fisket kan en komme tilbake til på et senere tidspunkt.

Dette til orientering.

SAK 17/86.

F. VINTERLODDEFISKET.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"ICES anbefaler 0-kvote for vinterloddefisket 1987.

En antar således at det ikke blir avviklet slikt fiske i 1987. Dersom det under forhandlingene med Sovjet likevel blir avtalt en kvote, tar en sikte på å komme tilbake med et reguleringsopplegg. Sakspapirene vil eventuelt bli utdelt på møtet."

Nakken viste til avtalen der det var gitt en forskerkvote på 1.000 tonn.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at en ikke skulle tillate vinterloddefiske i 1987.

SAK 17/86.

G. LODDEFISKET I NAFO-OMRÅDET.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"På NAFO's årsmøte i september 1986 ble det åpnet for fangst av 10.000 t lodde i område 3 NO (Grand Bank of Newfoundland) utenfor canadisk sone i 1987. Norsk andel av kvoten er 3.000 tonn.

Fisket er åpent hele året, også i gyteperioden fra midten av mai til midten av juli.

Et norsk loddefiske ble drevet i NAFO-området utenfor den daværende canadiske fiskerigrense i årene 1972-78. Fisket ble den gang drevet som et oppmalingsfiske av en flåte snurpere med leveranse til et medfølgende fabrikkskip. Fisket opphørte da bestanden var blitt sterkt nedfisket og som følge av opprettelse av den canadiske 200 mils sone. Bestanden ser nå ut til å være i vekst.

Fiskeridirektøren antar en nå først og fremst vil være interessert i konsumfiske. Det knytter seg på det nåværende tidspunkt flere usikre forhold til gjennomføring av dette fisket. Dette gjelder blant annet loddas karakter og kvalitet, pris- og markedsforhold, driftskostnader og deltakelsen. Fiskeridirektøren finner at disse forhold må avklares nærmere før det fremmes et reguleringsforslag for fisket.

Fiskeridirektøren ber om at Reguleringsrådet gir Fiskeridirektøre fullmakt til å ta regulerings spørsmålet opp med Norges Fiskarlag når spørsmålene om hvordan fisket kan avvikles, herunder hvor stor deltakelse som kan bli aktuell, er nærmere avklart.

EVENTUELL FORESPØRSEL OM NORSK LODDEKVOTE I CANADISK SONE I OMRÅDE 2J3KL.

For 1986 gav Canada Norge en kvote på 10.000 tonn lodde i canadisk sone i område 2J3KL. Kvoten kunne fisket om høsten, etter gytesesongen. Over Fondet for fiskeledning og forsøk ble det stilt midler til disposisjon for et prøvefiske i området. Det viste seg imidlertid ikke å være interesse blant fartøyene for å delta i et slikt prøvefiske.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere om en bør be Canada om en tilsvarende kvote i 1987."

Leine sa at her var forslaget slik at Fiskeridirektøren kunne legge opp denne reguleringen som han ville. Han minnet om det spesielle forholdet med frysebåtene.

Rasmussen sa at han i saksdokumentene hadde bedt om fullmakt til å ta regulerings spørsmålet, inklusiv spørsmålet om frysefartøy, opp med Norges Fiskarlag.

Rasmussen sa videre at han var av den oppfatning at en burde spørre Canada om kvote i 2J3KL for å være med. Han trodde ikke at noen fartøy kom til å være med. Han ønsket Reguleringsrådets syn på om en skulle ta saken opp med Canada.

Karlsen sa at en hadde diskutert dette i Norges Fiskarlag. Det var da sagt at norske fiskere kom til å være opptatt av turkvote-regulert fiske i det aktuelle tidsrom, så det var neppe noen som var interessert i å gå til Canada da.

Leine mente også at det neppe kunne være relevant nå å gå videre med denne saken.

Rasmussen spurte om det nå kunne være av interesse å gå i 2J3KL.

Leine mente at en kunne utsette saken til neste møte i Reguleringsrådet.

Bolstad mente imidlertid at saken burde tas opp med Canada. Det kunne være aktuelt slik som situasjonen for konsumlodde hadde utviklet seg.

Rasmussen viste til kvoten på 3.000 tonn i 3NO - det en nå hadde diskutert var det nordlige området 2J3KL.

Gullestad sa at kvoten på 3.000 tonn var i et interessant område der norske fiskere hadde fisket tidligere, men i 2J3KL hadde vi 10.000 tonn som måtte fiskes om høsten, så her var det ikke snakk om konsumkvalitet. I inneværende år hadde det ikke vært interesse for dette selv om det da ikke kolliderte med andre fiskeri. Han antok derfor at dette skyldtes en reell vurdering av pris/kost.

Bolstad sa at ut fra disse opplysningene ville det ikke være av interesse å foreta noen henvendelse til Canada.

Gullestad sa at det som kunne være aktuelt var å spørre om å få fiske tidligere på året, men det var neppe trolig at en ville få tillatelse til dette.

Rasmussen sa at dersom det ikke var aktuelt for fartøy å gå dit i angjeldende tidsrom, så burde en ikke spørre Canada.

Strand opplyste at saken hadde vært drøftet i Fiskebåtredernes Forbund og at det hadde vært en viss interesse for de 3.000 tonn.

Leine mente at lysten på dette ikke var stor. En burde ikke be om noe og så ikke utnytte det. Hvis det var kommet klare signaler til neste møte i Reguleringsrådet kunne en i så fall ta saken opp igjen da. Det ble ikke noe fiske før på høsten - det var ialle fall klart.

Rasmussen viste til at de par gangene en hadde forsøkt å fiske i dette området hadde en gjort det etter å ha fisket lengre sør først.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å utsette behandlingen av saken til neste møte.

H. LODDEFISKE VED ISLAND.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var gitt følgende redegjørelse:

"For 1986 ble Norge tilbudt å fiske inntil 75.000 tonn av sin loddekvote ved Jan Mayen som vinterlodde ved Island i perioden 1.1. - 15.2. 67 fartøy deltok. Oppfisket kvantum ble ca. 50.000 tonn.

Fisket ble regulert ved at deltakende fartøy kunne gå en tur med full utnyttelse av fartøyets konsesjonskapasitet. Fangst ved Island kom til fratrekk i fartøyets årskvote for Island/Jan Mayen.

Med en samlet norsk årskvote ved Island/Jan Mayen i 1987 på i overkant av 150.000 tonn kan samme reguleringsform som i 1986 gjennomføres uten at en risikerer at noen av de største fartøyene overfisker sin samlede fartøykvote på en tur til Island.

I 1986 var den norske årskvoten vel 198.000 tonn. Anbefalt kvote for vintersesongen 86/87 er 300.000 tonn. Norsk andel av en eventuell TAC på 300.000 tonn er 45.000 tonn. Selv om den totale sommerkvoten i 1987 skulle bli noe redusert i forhold til inneværende år, og det ennå er usikkert om det kommer i stand en trelands avtale Norge/Island/Grønland om loddefisket for kommende sommersesong, må en kunne forvente at den norske totalkvoten i 1987 vil overstige 150.000 tonn og dermed det kvantum som kan gi grunnlag for én tur for hvert deltakende fartøy.

Det er ennå ikke endelig avklart om det blir anledning til et fiske ved Island vinteren 1987 og hvor stort kvantum det i tilfelle blir adgang til å fiske. Forutsatt at det blir åpnet for et fiske etter samme mønster som i år vil Fiskeridirektøren foreslå at en følger samme reguleringsopplegg som for 1986."

Paulsen opplyste at det var klart at Norge ville få adgang til å fiske frem til 15. februar, trolig 60.000 tonn, men dette var ennå ikke avklart. En ville imidlertid få vite dette i løpet av et par dager.

Leine spurte om en i 1986 la til grunn konsesjonskapasiteten.

Gullestad svarte bekreftende på dette.

Leine var da ikke enig i at dette skulle benyttes i 1987 - en burde få benytte lastekapasiteten inn til 10.000 hl.

Gullestad sa at forslaget om å benytte lastekapasitet inn til 10.000 hl var ok gitt at totalkvoten ble i overkant 150. Han spurte hvorfor en ville strupe inn overfor de fartøy som var over

10.000 hl. Fartøy over 10.000 hl måtte i hvert fall få utnyttet konsesjonskapasiteten.

Leine aksepterte dette.

Rasmussen konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om at en skulle kunne utnytte lastekapasiteten inn til 10.000 hl. Over 10.000 hl skulle konsesjonskapasiteten benyttes.

SAK 18/86.

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD.

Rasmussen viste til de utsendte dokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"FISKET I 1986

Kvote

Totalkvoten for 1986 er på 20.000 tonn som ble fordelt slik:

Totalkvote	20.000 tonn
USSR	<u>3.000 "</u>
Til norske fartøy	<u>17.000 "</u>

Delt på

1. halvår	15.000 tonn
2. halvår	2.000 tonn

Regulering

Fisket i 1. halvår ble regulert med maksimalkvote på 500 tonn. Etterhvert som enkelte fartøy nærmet seg taket på maksimalkvoten ble denne hevet; til 700 tonn den 15. april og til 1000 tonn den 5. juni.

For 2. halvår har en hatt fritt fiske.

Fangst

Fangst av vassild nord for Stad hittil i 1986 er 7489 tonn (pr. 1.12.). Dvs. en økning på 2367 tonn fra 1985, men ennå under halvparten av kvoten på 17.000 tonn.

Av de 48 fartøy som har vassildtillatelse er det 23 fartøy som leverte fangst i 1986.

I 1. halvår 1986 leverte 23 fartøy tilsammen 5.180 tonn vassild. Fangst pr. fartøy i løpet av denne periode fordelte seg slik:

Fangst kvantum i tonn	0- 49.9	50- 99.9	100- 199.9	200- 299.9	300- 399.9	400- 499.9	500- 599.9	600- 699.9
Tallet på fartøy	4	2	8	2	4	0	2	1

Regulering av fisket 1987.Kvote

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 26.11.86.

"Instituttet anbefaler en totalkvote på 20.000 tonn nord for 62° N".

Kopi av instituttets brev med notatet som begrunner anbefalingen vedlegges (././.).

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn en totalkvote for 1987 på 20.000 tonn

Fordeling av kvote

Fiskeridirektøren foreslår samme fordeling som i 1986,

Dvs. at en setter av et visst kvantum til bifangst for USSR-fartøy og deler kvoten til norske fartøy på 1. halvår og 2. halvår slik:

Totalkvote	20.000 tonn
USSR	<u>3.000 "</u>
Til norske fartøy	17.000 tonn
Delt på	
1. halvår	15.000 "
2. halvår	2.000 "

Dersom flåten ikke fisker opp kvoten i 1. halvår vil det resterende kvantum tillates overført til 2. halvår.

Regulering - Maksimalkvote

Et problem de siste år er at det er fisket vesentlig mindre vassild enn det kvantum som havforskerne har kunnet anbefale.

Det vil derfor være en viktig oppgave å legge forholdene til rette for at den ressurs vassilden representerer blir bedre utnyttet.

I denne forbindelse er det som kjent tatt initiativ for å gjennomgå konsesjonsordningen for vassildfisket med sikte på å få inn nye fartøy som har interesse og ressurser til å være med i dette fisket.

Saken er sendt på høring med uttalefrist 30.11.86.

En regner imidlertid ikke med at en eventuell omlegging av konsesjonsordninger vil kunne få noen avgjørende betydning for deltakelsen i 1. halvår i 1987.

Fisket foreslås derfor regulert ut fra den erfaring en har fra 1986 og tidligere år.

På denne bakgrunn foreslås fisket regulert med maksimumkvoter for 1. halvår 1987. Maksimumkvoten foreslås satt til 700 tonn.

En foreslår videre at maksimumkvoten for perioden økes dersom det skulle vise seg å være behov for det og totalkvoten for perioden antas å ikke bli oppfisket."

Rasmussen spurte deretter havforskerne om de hadde noe å tilføye når det gjaldt ressurs situasjonen.

Nakken ga uttrykk for at det ikke var mye å si om dette, han viste til den redegjørelsen som ble gitt på møtet i oktober og viste ellers til det notat som var vedlagt saksdokumentene.

Rasmussen viste til Norges Fiskarlags landsstyrevedtak. Han informerte om at vedtaket var blitt oversendt Fiskeridirektoratet umiddelbart før møtet i Reguleringsrådet, en hadde derfor ikke fått anledning til å ta stilling til vedtaket. Han foreslo at en skulle igangsette fisket etter samme prinsipp som i 1986, og at en tok sikte på å behandle spørsmålet om eventuell konsesjonsendring på neste møte i Reguleringsrådet, slik at en på neste møte behandlet hele vassildproblematikken.

Fladmark understreket viktigheten av at en fikk nyttet helt ut kvoten på 17.000 t. En lang om omstendelig høringsprosedyre kunne føre til at en ikke fikk tatt opp hele kvoten. Han viste til Norges Fiskarlags forslag om å tillate et sterkt begrenset antall større fartøy å delta i fisket. Han trodde flytetralfiske på Eggakanten ville gi økning i fangstkvantumet.

Det vi hadde gjort hittil hadde ikke hatt noen virkning på bestanden. Det var viktig at vi snarest fikk i gang noen flytetralfartøy.

Rasmussen lovet at en skulle legge frem dette på neste møte i Reguleringsrådet. Han ba om forståelse fra Reguleringsrådet om utsettelse av denne saken.

Fladmark sa at han var bekymret for at en endring skulle komme for sent.

Paulsen ga uttrykk for at det ikke var sikkert at en behøvde å avvente neste møte i Reguleringsrådet. Fiskeridirektøren kunne ta dette spørsmål opp med Fiskeridepartementet.

Leine støttet Fiskeridirektørens forslag, men han var også enig med Fladmark i at en måtte gå inn på en ny ordning. Han mente at en fylkesvis fordeling av tillatelsene ville være helt "umulig". ellers trodde han ikke at vi kom til å forspille noen mulighet om en fulgte Fiskeridirektørens forslag.

Nakken støttet Fiskeridirektøren. Det var et åpent spørsmål om det var mulighet for å fiske over de tilrådte 20.000 t. Han trodde en måtte legge seg på en forsiktig linje når det gjaldt beskatningen av vassildbestanden. Han minnet om at dette var en svært sårbar fiskebestand. Det var en langsomt voksende fiskeart og det tok lang tid før den ble kjønnsmoden.

Gundersen minnet om at det var 1. halvår som var hovedsesongen for fisket. Han viste til at det var tatt ca 5.000 t 1. halvår, så en burde kanskje ikke vente for lenge med å foreta seg noe.

Rasmussen sa at dersom en skulle avgjøre saken på dette møtet ønsket han konkrete forslag til løsning.

Arctander støttet Fiskeridirektørens forslag om å utsette saken. En måtte ha oversikt over konsekvensene før en endret - og en måtte gå nøye gjennom alle sidene ved denne saken. Også søknad fra de fartøyene som ønsket å komme inn i fisket.

Leine gjentok at han var av den oppfatning at en neppe kom til å forspille mye tid ved å vente med å ta avgjørelsen.

Rasmussen viste til at en i saksdokumentene hadde foreslått en maksimalkvote på 700 tonn - men med mulighet til å øke denne under visse forutsetninger.

Paulsen sa at han ikke hadde merknader til at en utsatte saken, men ga ellers uttrykk for at konsesjonsordning neppe kunne sies å ha vært en suksess. Han mente ellers at det ikke var vanlig at konsesjonsordninger ble behandlet i Reguleringsrådet. Slike spørsmål måtte Fiskeridirektoratet, organisasjonene og Fiskeridepartementet eventuelt kunne ta uavhengig av Reguleringsrådet.

Fladmark sa at intensjonene for behandlingene i Reguleringsrådet vel måtte være at en skulle ta opp kvotene. Han mente det ville ta tid å få iverksatt en endring. Søknadsfrister o.l. ville føre til at det ikke ville vært praktisk mulig å gjennomføre endringen på kort tid. Han minnet imidlertid om at det hastet med å få satt i gang prøvetrålning med flytetral. Dette var trolig eneste måten en kunne få opp kvantumet på.

Midttun oppfattet det slik at vi hadde hatt en del prosjekt på dette - kunne naturligvis diskutere om disse hadde vært vellykkede. Det forelå nå en skisse for det en ville prøve av nye tiltak for kommende sesong.

Leine mente at når det gjaldt konsesjonsspørsmål så hadde vel Fiskeridepartementet frie hender til å arbeide videre med dette.

Fladmark pekte på at det var foretatt interessante forsøk allerede, han viste i den anledning til det som sto i saksdokumentene. Det fremgikk her at en hadde tatt 26 tonn vassild på sildetrål på 1 time. Han trodde folk ville stå i kø for å få gjøre disse forsøkene - og det var mange fabrikker på land som ville ha råstoff.

Rasmussen konkluderte med at en skulle ta konsesjonsspørsmålet opp med Fiskeridepartementet så snart som mulig og ikke vente til neste møte i Reguleringsrådet. Når det gjaldt selve reguleringen var det enighet i Reguleringsrådet om en totalkvote på 17.000 t fordelt på 1. og 2. halvår med henholdsvis 15.000 og 2.000 - og en maksimalkvote på 700 tonn på 1. halvår.

Svinn 8/12, 86

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektoratet
Postboks 185
5001 BERGEN

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 98 80
Telegr. adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42
12.08.86
Jnr. 1747/86
EH/KM
Ark.

Regulering av fisket etter vassild i 1987.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet denne saken på Landsstyremøte 3/12 - 6/12 1986, og fattet følgende vedtak:

- "1. Norges Fiskarlag går inn for en total årskvote på det norske fisket etter vassild nord for Stadt for 1987 på 17 000 tonn, hvorav inntil 15 000 tonn kan fiskes 1. halvår.
2. Norges Fiskarlag går inn for at den nordlige grensen for vassildtrålfiske oppheves fra årskifte. Dette under forutsetning at en foretar et prøvefiske, og at en har kontroll med innblanding av bifangst.
3. I henhold til gjeldende trålforskrifter bør ubenyttede vassildtråltillatelser inndras (jfr. § 11). Ved nytildeling av vassildtråltillatelser bør fartøyer som vassildfisket gir et naturlig driftsgrunnlag for, og på grunn av svikt i andre fiskerier prioriteres. Det bør vurderes å åpne for deltagelse for et sterkt begrenset antall fartøyer over 110 fot.
De må også gis anledning å fiske med flytetrål/ partrål.
4. I 1987 bør vassildfisket avvikles som fritt fiske innenfor totalkvoten. Dersom gjeldende vassildtrålløyveordning endres, m.h.t. størrelse på fartøy, anbefales et maksimalkvoteregulert fiske. Maksimalkvoten anbefales satt til 700 tonn pr. fartøy, med adgang til å øke maksimalkvoten dersom totalkvoten for perioden antas ikke å bli oppfisket."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG .

Vigdís Harsvik
Vigdís Harsvik

Erling Holmeset jr.
Erling Holmeset jr.

KOP1 *Masson* JL

2/12 / Koppe

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - 5011 NORDNES (BERGEN)
TELEGRAMADRESSE: HAVFORSKING
TELEX: 42 297 OCEAN N
BERGEN, NORGE

BERGEN, 26. nov. 1986
SENTRALBORD 32 77 60

vepi Middleton

J. NR. *Utg./86 ON/jp*
(BES OPPGITT VED SVAR)

LMP

[Handwritten signature]

FISKERIDIREKTORATET
14653 28. NOV 86

[Handwritten signature]

Juridisk kontor
Fiskeridirektøren

Her

VASSILDKVOTE 1987.

./. Vedlagt er et notat om bestandssituasjonen for vassild.
Instituttet anbefaler en totalkvote på 20 000 tonn nord
for 62°N.

Odd Nakken

Odd Nakken

NOTAT

Regulering av vassild nord for 62°N.Br. i 1987.

Fangst av vassild nord for Stad hittil i 1986 er 7472 tonn (pr. 23.11) dvs. en økning på nesten 2500 tonn fra 1985, men ennå under halvparten av kvoten på 17.000 tonn. Månedsfangstene i årene 1980-86 er vist i tekst-tabellen:

	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Januar	277	83	18	-	-	56	-
Februar	461	162	15	28	9	66	253
Mars	1063	755	148	206	254	5	462
April	1409	1901	1306	3829	1780	923	1130
Mai	1299	4758	3212	5530	3859	2402	2713
Juni	245	438	459	775	260	939	622
Juli	-	-	-	-	36	120	346
August	129	110	230	-	320	229	908
September	403	327	276	607	147	344	680
Oktober	141	70	106	-	381	36	304
November	39	9	-	-	6	-	54
Desember	41	3	-	-	-	-	(pr. 23/11)
Total	5480	8616	5770	10973	7052	5120	7472

Mer enn 20 fartøyer har i 1986 deltatt i vassildfisket. Som i tidligere år har dette fisket også i foregått i Suladjupet og i Sklinnadjupet, med de beste fangstene tatt i mai måned.

I første halvår ble anslagsvis 2/3 av fangstene tatt i Sklinnadjupet og 1/3 i Suladjupet. I høst har det vært gode forhold i Suladjupet, og fangstingen har vesentlig foregått der.

Fangstratene er basert på ett fartøy ("Brumark") som har fisket 945.000 tonn hittil i år i Suladjupet. I første halvår hadde han 703 kg pr. tråltid som er på samme nivå som i første halvår i 1985. I annet halvår ble det oppnådd 840 kg/t i juli, 900 kg/t i august og 420 kg/t i september, mot 500 kg/t i juli 1985.

Sammensetningen i prøver fra det kommersielle fisket i vårsesongen 1986 er vist på Fig. 1. Også i år har fisket foregått vesentlig på voksne individer hvor 20 år og eldre fisk har vært dominerende. Dette har vært situasjonen i fisket siden begynnelsen av 1970-årene.

I perioden 01-19 april gjennomførte Havforskningsinstituttet og Båtkontoret et samarbeidstokt med F/F "Michael Sars" langs kysten fra Tampen til Lofoten. Registreringene av vassild er vist på Fig. 2. Bildet er svært likt situasjonen fra tilsvarende tokt i 1985. De absolutt beste forekomstene sto langs eggakanten, og for tredje året på rad ble de tetteste konsentrasjonene funnet på Trænasnaget (ved posisjon: $67^{\circ}00'N$ $08^{\circ}30'Ø$ nær bunn mellom 300 og 400 m dyp. I dette området ble det med Svensk sildetrål (20 m åpning) tatt 4 tonn vassild på 10 minutter, tilsvarende 24 tonn/time.

På de vanlige fiskefeltene var registreringene langt svakere. I Suladjupet oppnådde "Michael Sars" fangstrater med bunntål på 240 kg og 150 kg/t og i Sklinnadjupet 1500 kg/t.

Lengdefordeling av vassild fra "Michael Sars" er vist på Fig. 3 for fire forskjellige områder.

En samlet vurdering av det foreliggende materialet viser at fisket på vassildbestanden i liten eller ingen grad kan ha virket på bestendens struktur. Årets kvantum på 7472 tonn hittil levert av vel 20 båter hvorav fem båter leverte mer enn 500 tonn hver i første halvår. Også i år er det én båt ("Brumark") som har levert nesten 1000 tonn alene. Det aller meste av forekomstene ble registrert i andre områder enn der hvor det kommersielle fisket foregikk.

Reguleringene i konsumfisket etter vassild har vært satt for å hindre en ukontrollert innsatsøkning på en lite beskattet bestand. Totalkvotene på 20.000 tonn i de senere år har på langt nær vært oppfisket, og dersom en fortsatt vil regulere vassildfisket med en slik forebyggende reguleringsform, ser en ingen grunn til å forandre på vårt tidligere kvoteforslag. Havforskningsinstituttet bør derfor også for 1987 foreslå en totalkvote på vassild til konsum nord for $62^{\circ}N$ på 20.000 tonn.

Bergen, november 1986

Terje Monstad

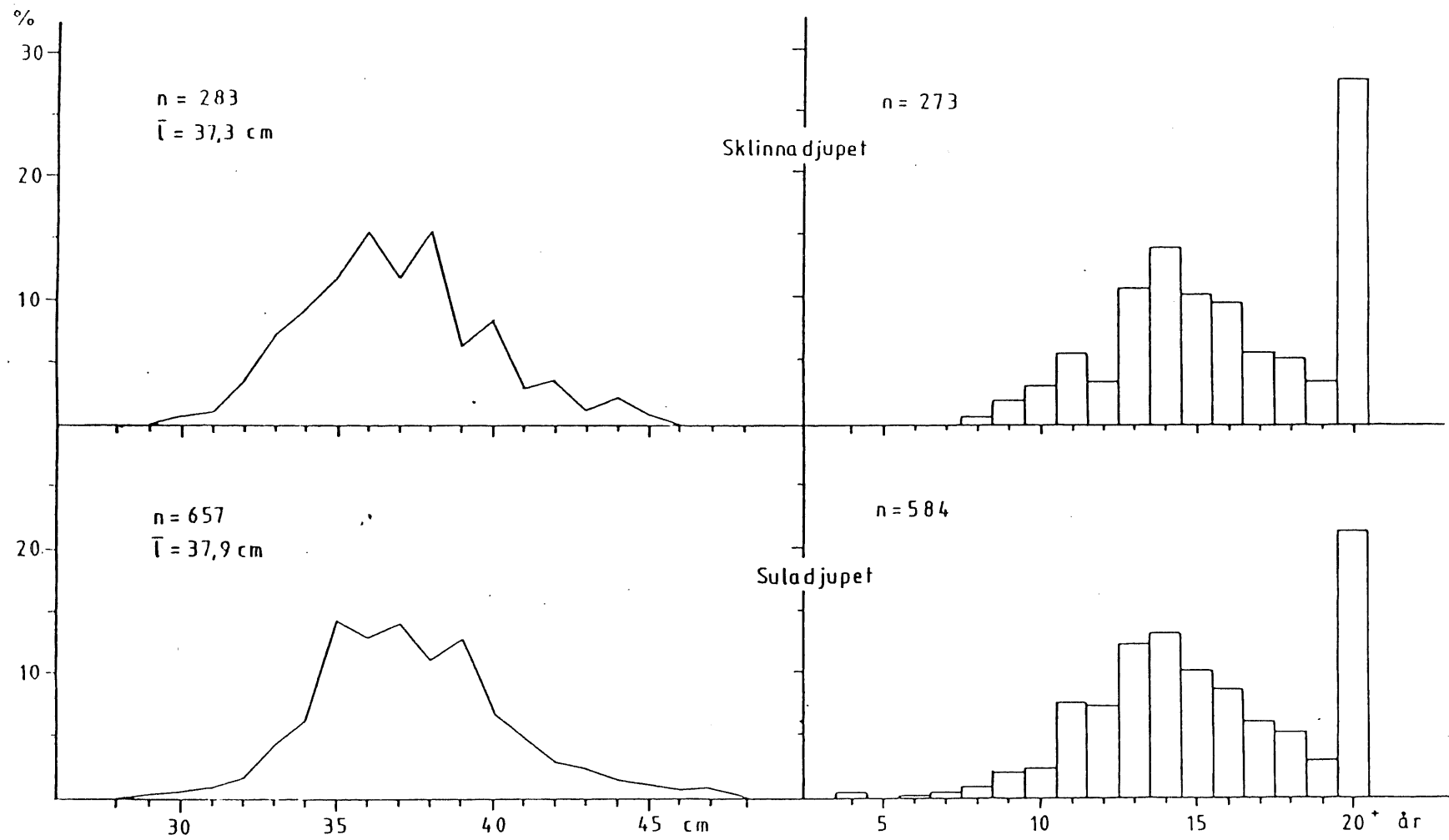

Fig. 1. Lengde- og alderssammensetning i prøver fra konsumfisket etter vassild, apr.-juni 1986.

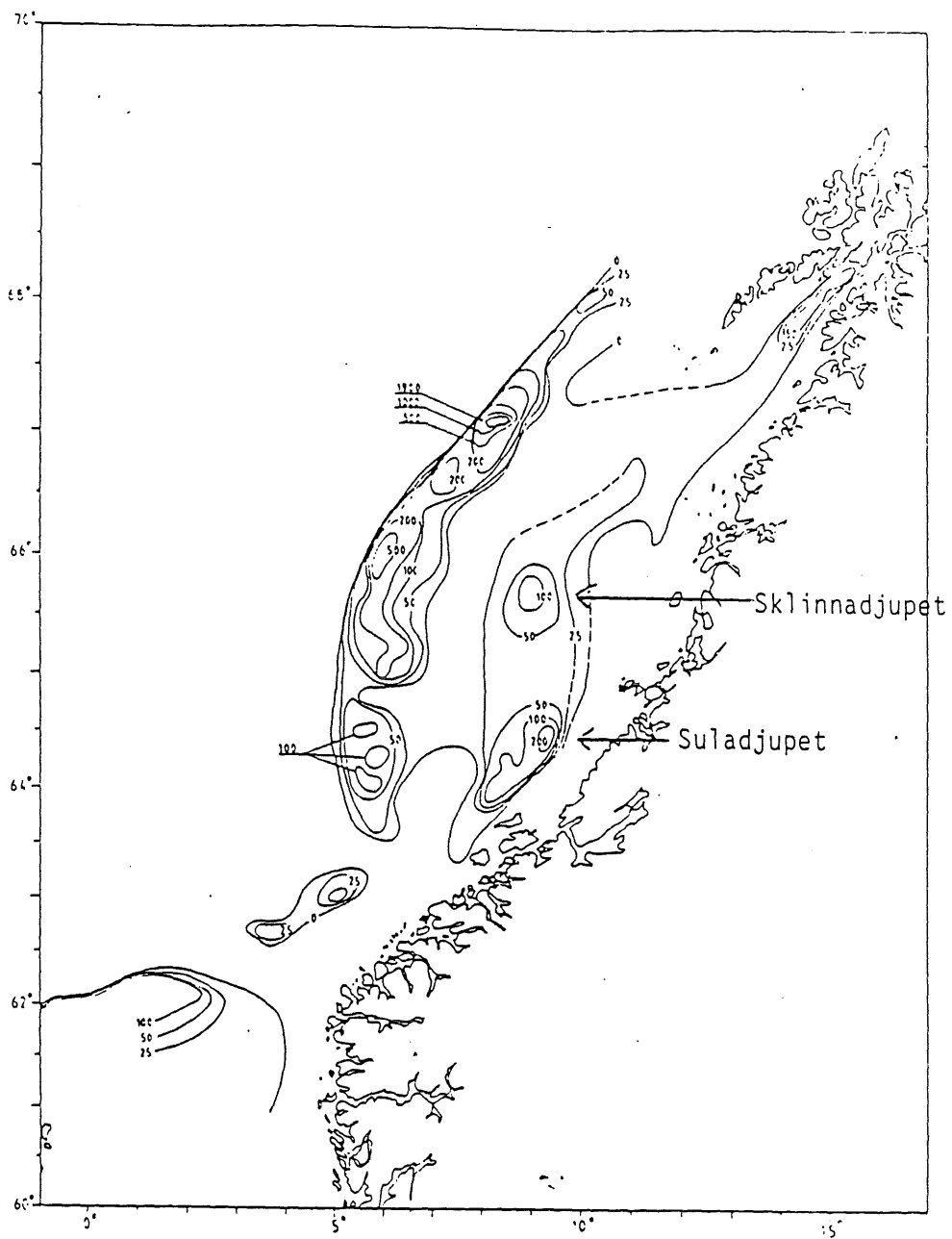

Fig. 2 Forekomster av vassild, april 1986. Integrert ekkomengde, $m^2/n.mil^2$.

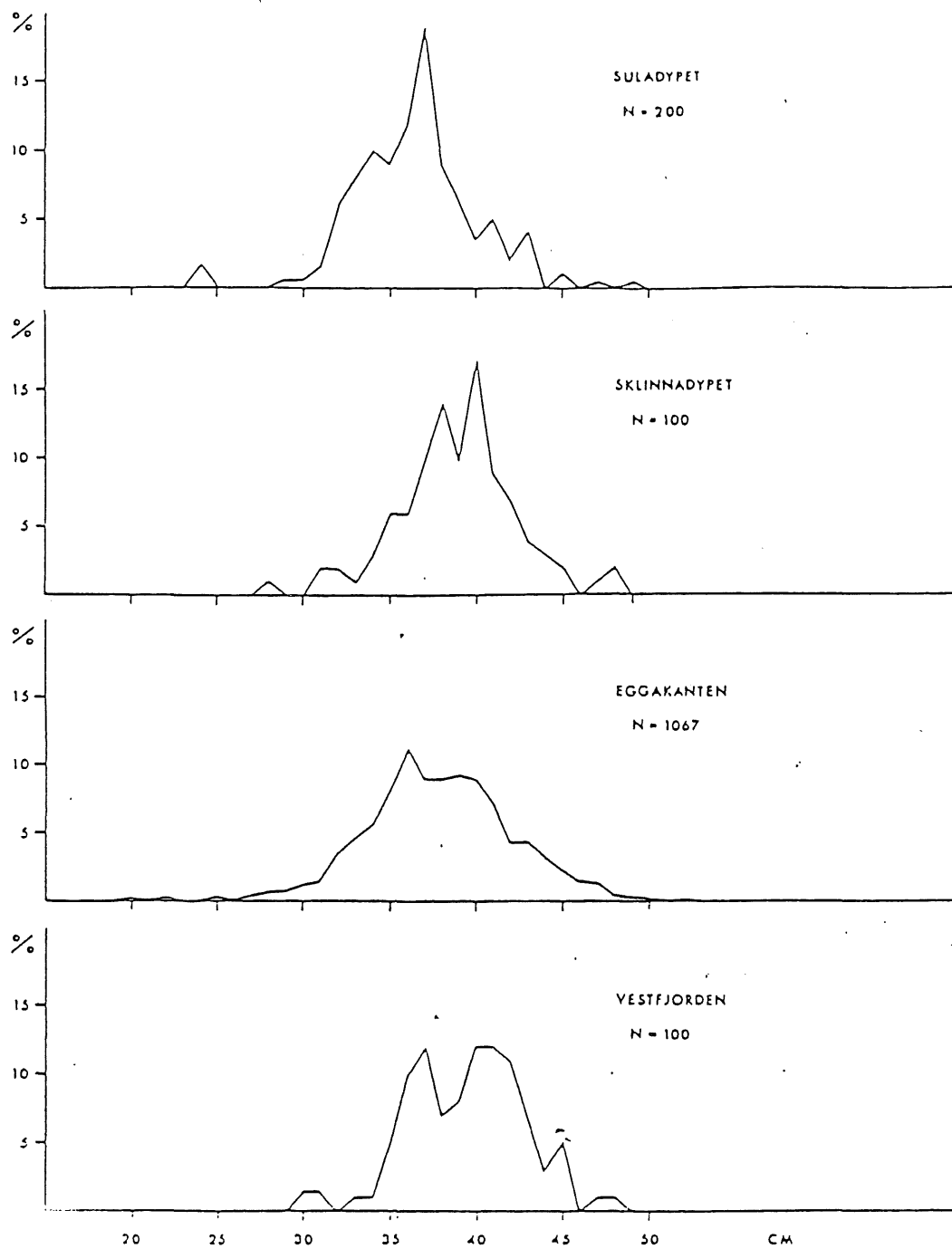

Fig. 3 Lengdefordeling av vassild fra forskjellige lokaliteter, april 1986.

SAK 19/87

REGULERING AV FISKET ETTER REKER.

A) VED GRØNLAND.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det var sagt følgende:

"Forskrift om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1986 ble fastsatt av Fiskeridepartementet 23.12.85, jfr. vedlagte (./.) J-melding 174/85. Kvotene var fastsatt til 450 tonn reker ved Vest-Grønland, og 2050 tonn reker ved Øst-Grønland.

Til rekefisket ved Øst-Grønland meldte det seg 22 fartøy.

Grønlandske myndigheter tillot maksimalt 15 fartøy i sonen samtidig. Denne begrensningen skapte særlige vansker for avviklingen av fisket i 1985. En ville derfor søke å starte fisket så tidlig som mulig i 1986 for å unngå lignende problem.

Grønlandske myndigheter ga lisens til fem fartøy den 10. jan. -86. Det viste seg imidlertid at av de fem fartøyene gikk bare to til Grønland i rett tid. Blant de fartøyene som ble lisensiert i februar, var det også en del som utsatte avgangen til rekefeltene, pga. deltagelse i annet fiske. Dette fikk videre negative konsekvenser for den del av flåten som ikke kom med i første lisensperiode.

Fisket ved Øst-Grønland var inntil 15. september regulert ved fartøykvoter, jfr. forskriftens § 4 og § 6. Fiskeridirektøren ønsket nå å åpne for fritt fiske inntil de resterende 25,5 tonn var tatt, jfr. vedlagte (./.) J-melding 111/86.

Grønlandske myndigheter henviste til problemer med å føre kontroll med at totalkvoten ikke ble overfisket, og ønsket derfor ikke å gå inn på en slik ordning. 3 båter ble tildelt fartøykvoter, og fikk lisens på betingelse av daglig fangstrapportering til Grønland, jfr. vedlagte (./.) J-melding 136/86.

Kvoten ved Øst-Grønland ble tatt.

Til rekefisket ved Vest-Grønland meldte det seg 10 fartøy. I henhold til forskriftens § 3 (J-melding 174/85) ble det den 30.1.86 ved loddtrekning trukket ut fire fartøy til deltagelse i dette fisket. Fisket var fartøykvoteregulert, jfr. forskriftens § 3.

Kvoten ved Vest-Grønland ble tatt.

Kvotene for 1987 er fastsatt til 450 tonn reker ved Vest-Grønland, og 2050 tonn reker ved Øst-Grønland.

Fiskeridirektøren foreslår at en i hovedsak følger samme reguleringsopplegg for 1987 som for 1986."

Rasmussen ba så Smestad om å si noe om rekesituasjonen ved Grønland.

Smestad sa at det var gjennomført tokt i september/oktober i år. Totalt er bestanden beregnet til ca 60.000 tonn som er nesten det dobbelte av resultatet i 1985. Han sa videre at det beskatningsmønster som nyttes i disse farvann er det best tenkelige. Det er kun stor hunnreke som beskattes. Bestandssituasjonen er vel så god som fjoråret. Spørsmålet om totalkvotens størrelse vil bli behandlet i januar 87. Toktet viser at det er muligheter for økning av totalkvoten.

Reguleringsrådet var enig i å følge samme reguleringsopplegg for 1987 som for 1986.

B) BARENTSHAVET.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Innledning.

Rekefisket har i 1986 vært fritt, bare begrenset av stopp i forbindelse med avsetningsvansker og ved stenging av områder med for stor konsentrasjon av torsk og hyseyngel, samt småreker.

Nord for 62⁰ n.br. var fangsten av reker ved utgangen av oktober i alt 40.910 tonn, mot 72.124 tonn på samme tid i fjor. I 1985 ble det i alt tatt 80.397 tonn i dette området.

I likhet med inneværende år, kan Norge i 1987 fiske inntil 2.000 tonn reker i USSR's økonomiske sone.

2. Overvåkingsprogrammet for kontroll med innblanding av yngel.

2.1. Innledning.

I samsvar med overvåkingsprogrammet for perioden 1985-1987 og det revurderte overvåkingsprogram for 1986, fortsatte en i 1986 overvåking av fiskefeltene utenfor Nordland, Troms og Finnmark, i Barentshavet og ved Svalbard. Programmet omfattet overvåking av trålfiske etter torsk og reker, og fiske med snurrevad.

I 1986 har en lagt mer vekt på kontinuerlig kontroll av fiskefeltene ved Svalbard, mens en ved kysten har lagt opp kontrollen ut fra aktivitetene på de enkelte felt. For reketrål har kontrollen, som tidligere, omfattet kontroll av bifangster av undermåls fisk og undermåls reker.

Fra 1986 har en for hver måned sendt ut melding til næringen og fiskeripressen om gjennomførte tiltak.

Overvåking og stenging av trålfelt for reker og torsk synes nå å være akseptert av fiskerne, og det er antydnet at denne overvåkingen bør utvides til å omfatte andre fiskeslag og områder. Men det er også uttalt at redusert rekefiske i Barentshavet bør

gi grunnlag for å redusere overvåkingen av rekefeltene i dette området.

2.2. Oversikt over aktiviteter i 1986.

Oversikten over aktiviteter i 1986 omfatter perioden fra 1. januar til 15. oktober.

Havrekefelt.

Det har i år vært en nedgang i aktivitetene på havrekefelt i det østlige Barentshav. Rekefisket i dette området foregikk hovedsaklig i området mellom Gardarbanken og Høpendjupet fra slutten av januar til mai. På de tradisjonelle rekefeltene fra Mehamnleira til Thor Iversenbanken, har det bare pågått rekefiske i korte tidsrom.

Overvåkingen av rekefelt i det østlige Barentshav har i år vært mindre enn i fjor. Men ved Svalbard har det vært nødvendig med øket kontroll fordi det har foregått et rekefiske vest og nord for Spitsbergen. For 1986 er det en nedgang på 78 kontrolldøgn på havrekefelt i forhold til 1985. Det har for havrekefelt vært leiet fartøyer i 97 døgn i 1986 mot 136 døgn i 1985.

Fjord- og kystrekefisket.

Sammenlignet med 1985 har det vært en økning i leie av fartøyer med 90 døgn til kontroll av fjord- og kystrekefelt. For fartøyer som har fått tillatelse til å fiske i stengte felt på visse vilkår, og for fartøyer som har fisket med kontrollører om bord i åpne områder, er det derimot en nedgang på 85 døgn sammenlignet med 1985. Dette har en sammenheng med at det har vært færre stengte felt i 1986. Kontrollaktivitetene i fjord- og kystområdene har likevel vært på samme nivå som i 1985 når en regner med antall toktdøgn på leide fartøyer, fartøyer som har fisket i stengte felt på spesielle vilkår og fartøyer som har hatt observatører om bord i åpne felt.

Videre skal det nevnes at i Varangerfjorden, Kvæningen, Lyngen, Vengsøyfjorden, Sessøyfjord og Øyfjorden har nærmere 50 fartøyer fått tillatelse til å drive utvidet forsøksfiske med sorteringsnett i rekefiskefelt.

For rekefisket regner en med å kunne gjennomføre en forsvarlig overvåking i 1987 med samme antall kontrolldøgn som for 1986.

2.3. Stenging av fiskefelt.

Også i år har Varangerfjorden vært hardest rammet av stenging. Her har det imidlertid vært mulig å opprettholde rekefiske med sorteringsnett i rekefiskefelt. Uten slikt nett var fiske bare igang en kort periode i vår og tidlig i sommer.

Ellers har en del andre kyst- og fjordrekefelt vært stengt, og det har vært stengte rekefelt i Barentshavet og ved Spitsbergen.

En rekke rekefelt er fortsatt stengt.

For øvrig kan det nevnes at det en rekke ganger har vært henstillet til rekeflåten ved Spitsbergen om ikke å fiske i områder med for høy innblanding av undermåls fisk og reke. Disse henstillingene er bare til en viss grad blitt fulgt. Bare stenging av felt har vært respektert fullt ut.

2.4. Virkning av overvåkingen i 1986.

Formålet med overvåkingen har primært vært å begrense neddreping av undermåls torsk, hyse og reke. Den underliggende hensikt er at det kan oppnås en langsiktig vinning i form av høyere fangstutbytte ved å holde beskatningen av undermåls torsk og hyse på et lavmål. For reke er disse forhold ikke helt klarlagt, men å bringe småreke på land som industrien har minimal interesse av, har lite for seg.

Den omfattende stenging og åpning av felt er i seg selv tegn på at overvåkningsaktiviteten har vært nødvendig for å holde fisket innen de kriterier som gjelder i dag. Et helt annet spørsmål er naturligvis hva en i fremtiden får igjen i form av økt utbytte av de nevnte arter. Dette er vanskelig å beregne, da virkningen spres over alle de år årsklassene vil være gjenstand for et kommersielt fiske.

Det må i denne forbindelse nevnes at aktiviteten rundt overvåkingen har hatt en øyeblikkelig positiv virkning for rekeflåten. Tjenesten har i flere tilfeller kunnet henwise rekeflåten til felter med lave bifangster av torsk og hyse.

2.5. Forventet tilstand i rekebestanden i 1987.

Rekebestanden på de viktigste feltene i Barentshavet og verne-sonen ved Svalbard er blitt målt hver år etter 1981. Tallene i følgende teksttabell er gitt i 1000 tonn og de representerer relative mål for bestanden.

Felt	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Nordkappleira	22.7	17.5	22.7	19.5	13.5	4.2
Tiddly/Thor Iversen	113.7	110.1	162.6	170.3	60.0	40.2
Hopen/Sentralbanken	(26.1)	56.0	102.4	123.6	87.6	57.9
Sør av Bjørnøya	39.4	45.0	40.8	53.5	25.8	27.8
Kveithola/Storfjordrenna		16.5	21.2	20.3	16.8	9.6
Vest-Spitebergen		19.9	15.5	13.3	7.9	8.4
Total	201.9	274.0	365.2	400.5	211.6	151.4

Disse undersøkelsene viser en betydelig nedgang i rekebestanden på de fleste feltene etter 1983/1984 da den var på sitt høyeste, mens nedgangen i totalt oppfisket kvantum først ble observert i 1986. I Barentshavet viste nedgangen seg allerede i 1985, mens

den først ble observert i vernesonen ved Svalbard i 1986. En av grunnene til denne forskjellen kan være at en betydelig del av flåten har flyttet over til vernesonen og spesielt til nye felter nord av Spitebergen. På disse feltene har flåten fisket på en akkumulert bestand. Det må også legges til at isforholdene kan ha vært ekstra gunstige de siste årene i disse farvann.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt vil på møtet gi en orientering om bestandssituasjonen og fremtidsutsiktene.

I februar 1983 ble det observert høye bifangster av undermåls torsk og hyse i rekefangstene fra Barentshavet. På dette tidspunkt hadde store deler av 1982-årsklassen bunnslått seg. Året etter ble problemene forsterket av den enda rikere 1983-årsklassen hos både torsk og hyse. I 1985 og 1986 rekrutterte henholdsvis 1984- og 1985-årsklassene rekefisket og bifangstproblemer vedvarte. I begynnelsen av 1986 var fortsatt en del av 1982-årsklassen under minstemålet. Det er rimelig å anta at denne årsklassen hos både torsk og hyse vil være over minstemålet i 1987 i Barentshavet og i vernesonen ved Svalbard. Etter veksten hos 1983-årsklassen å dømme må en regne med at en betydelig del av denne årsklassen hos begge arter vil være under minstemålet i starten av 1987. Andelen vil avta utover i året som følge av ny vekst. De etterfølgende årsklasser er ventet i meget stor grad å holde seg under minstemålet i kommende år.

Da 1983-1986 årsklassene er tallrike, må en vente at undermåls torsk og hyse i rekefangstene kan bli betydelig også i 1987. Reduseres samtidig rekefangstene pr. tråltid, noe som ikke vil være uventet, vil kriteriet som må overskrides før stenging av felter kan foretas, lett bli nådd. Følgen vil bli at behovet for overvåking av rekefisket ikke blir mindre i 1987 enn i 1986.

2.6. Forslag om stenging av ICES statistikkområde I i Norges økonomiske sone.

På bakgrunn av erfaringer og biologiske vurderinger var det på møtet i Reguleringsutvalget den 5. og 6. desember 1985, enighet om å stenge den del av ICES-statistikkområde I som ligger i Norges økonomiske sone for rekestrålfiske.

Fiskeridirektøren vil foreslå at ICES-statistikkområde I i Norges økonomiske sone stenges for rekestrålfiske fra 1.1.1987. Det vil da bli forbudt å fiske etter reker i norsk sone, samtidig som norske fiskere utelukkes fra "Gråsonen". Felt vil i likhet med i år kunne åpnes etter hvert som prøvefisket viser at innblandingen av yngel ikke overskrider den fastsatt norm."

Rasmussen sa at det konkrete forslag går ut på at ICES 1 i likhet med tidligere år stenges for rekestrålfiske fra 1. januar 1987.

Nakken sa at det overvåkingssystem som er etablert fungerer godt. Det er viktig å hindre neddreping. Stenging av områder med mye innblanding av ungfisk kan hjelpe til for å få gjennomslag av de 5 årsklassene av torsk og hyse vi venter på.

Andersen påpekte at overvåkingen er et vesentlig moment i reguleringspolitikken og at det må stilles midler til disposisjon for å fortsette dette.

Leine sa at etter bruddet i forhandlingene lå fordelingen av støttemidlene i andres hender.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å stenge ICES 1 fra 1. januar 1987.

Reguleringsrådet ville også understreke nødvendigheten av å gjennomføre det foreslåtte overvåkingsprogrammet.

Bergen, 24. 9. 1986
EE/BSH

FORSKRIFT OM ENDRING I FORSKRIFT OM REGULERING AV REKEFISKET VED
VEST- OG AUST-GRØNLAND I 1986.

Fiskeridepartementet har 19. september 1986 med heimel i lov av
3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 og i lov av
16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket . 6,
femte ledd, bestemt:

I

I forskrift av 23.12.85 om regulering av rekefisket ved Vest- og
Aust-Grønland i 1986, gjøres følgende endring:

6 tredje ledd skal lyde:

Fiskeridirektøren kan oppheve fartøyskvotane ved Aust-Grønland
fastsett etter §§ 2, 4 og 6, første ledd. Etter at fartøyskvotane
er oppheva kan Fiskeridirektøren bestemme:

1. at deltakande farty kan fiske fritt fram til den totale kvoten på
2050 tonn er oppfiska eller
2. at restkvoten blir delt med likt kvantum på kvar av dei deltakande
farty.

6 (nytt) fjerde og femte ledd skal lyde:

Dersom restkvoten blir delt likt på dei deltakande farty kan
Fiskeridirektøren fastsetje ein siste frist for å starte fisket.
Farty som ikkje overheld fristen misser den tildelte kvote.

Dersom storleiken på restkvoten eller talet på innvilga lisenser
tilsier at ferre farty enn dei som har meldt seg interesserte kan
delta kan Fiskeridirektøren avgjere kven som skal få løyve til å
fiske.

II

Denne forskrift trer i kraft straks.

Etter denne endring har forskrifta denne ordlyden:

FORSKRIFT OM REGULERING AV REKEFISKET VED VEST- OG AUST-GRØNLAND
I 1986.

Fiskeridepartementet har 23. desember 1985 med heimel i lov av 3.
juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. §§ 4 og 5 og i lov av 16.

juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket § 6, femte ledd, fastsett denne forskrifta:

§ 1

Det er forbode å fiske reker ved Vest-Grønland (NAFO-område 1) og i den grønlandske sona ved Aust-Grønland (ICES-område XIV og Va).

Utan hinder av forbodet i første ledd kan norske farty som er tildelt kvote i 1986 fiske 450 tonn reker ved Vest-Grønland i NAFO-område 1 sør for 68° n.br. og 2050 tonn reker i den grønlandske sona ved Aust-Grønland i ICES-områda XIV og Va.

§ 2

Totalkvoten på 2050 tonn ved Aust-Grønland skal fordelast på dei deltakande farty etter inndeling i følgjande grupper på grunnlag av godkjend lastekapasitet:

- a) under 80 tonn
- b) 80 tonn til 99,9 tonn
- c) 100 tonn til 129,9 tonn
- d) 130 tonn til 159,9 tonn
- e) 160 tonn til 199,9 tonn
- f) 200 tonn og meir

Fartykvotane blir utrekna slik: 50% av totalkvoten blir delt med likt kvantum på kvart farty. Dei resterande 50% blir delte på fartya etter den gjennomsnittlege lastekapasiteten i gruppene.

Ikkje noko farty kan tildelast ein fartykvote som er større enn fartyet sin godkjende lastekapasitet.

§ 3

Totalkvoten på 450 tonn ved Vest-Grønland skal delast på farty som seinast 23. desember 1985 er påmelde til Fiskeridirektøren for fiske ved Vest-Grønland i 1986. Dersom den samla godkjende lastekapasiteten til dei påmelde fartya overstig 450 tonn, skal kvoten fordelast etter loddtrekking til 4 av dei påmelde fartya med 112,5 tonn til kvart farty.

Dersom nokon av dei uttrekte fartya har ein godkjend lastekapasitet som er mindre enn 112,5 tonn, skal fartyet sin kvote setjast lik den godkjende lastekapasiteten.

Den resterande delen av den norske totalkvoten skal då delast i høve til storleiken på lastekapasiteten til dei uttrekte fartya med godkjend lastekapasitet større enn 112,5 tonn.

Dersom det 23. desember 1985 ikkje er påmelde farty for fiske ved Vest-Grønland med ein samla godkjend lastekapasitet på minst 420 tonn, blir det opna for fritt fiske frå den 8. januar 1986 fram til totalkvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 4

Fiskeridirektøren avgjør under kva gruppe det einsskilde deltakande fartyet høyrer til, og fastset kvoten til det einsskilde fartyet ved Vest-Grønland og Aust-Grønland.

Ved fastsetjing av kvotar etter § 3 kan det gjerast slike justeringar som praktiske omsyn tilseier.

§ 5

Deltakande farty skal melde frå til Fiskeridirektoratet før avgang til feltet, og skal sende kopi til Fiskeridirektoratet av dei meldingane om innseiling i sona, vekefangst og utseiling frå sona som dei er pålagde å sende etter gjeldande fiskerireglar i grønlandsk sone.

I den grønlandske sona ved Aust-Grønland kan ikkje fleire enn 15 farty fiske samstundes. For å gjennomføre denne avgrensinga i deltakinga i fiske etter reke ved Aust-Grønland kan Fiskeridirektøren forby farty å gå inn i sona, pålegge farty å gå ut av sona og inndele fartya i puljer eller tildele fartya tærnummer.

§ 6

Fiskeridirektøren kan fastsetje ein dato som siste frist for å starte fisket ved Aust-Grønland. Farty som ikkje har starta fisket innan ein slik fastsett frist, misser den kvoten som er tildelt etter §§ 2 og 4.

Den del av den norske totalkvoten på 2050 tonn som var tildelt farty som ikkje starta fisket innan fristen skal delast i samsvar med reglane i §§ 2 og 4 på dei fartya som har starta fisket ved Aust-Grønland. Farty som på grunn av havari blir hindra frå å starte fisket ved Aust-Grønland innan fristen kan etter søknad også takast med ved fordelinga av kvoter etter denne paragrafen.

Fiskeridirektøren kan oppheve fartykvotane ved Aust-Grønland fastsett etter §§ 2, 4 og 6, første ledd. Etter at fartykvotane er oppheva kan Fiskeridirektøren bestemme:

1. at deltakande farty kan fiske fritt fram til den totale kvote på 2050 tonn er oppfiska eller
2. at restkvoten blir delt med likt kvantum på kvar av dei deltakande farty.

Dersom restkvoten blir delt likt på dei deltakande farty kan Fiskeridirektøren fastsetje ein siste frist for å starte fisket. Farty som ikkje overheld fristen misser den tildelte kvote.

Dersom storleiken på restkvoten eller talet på innvilga lisenser tilsier at ferre farty enn dei som har meldt seg interesserte kan delta kan Fiskeridirektøren avgjere kven som skal få løyve til å

fiske.

§ 7

Blir fartykvotane etter §§ 3 og 4 ved Vest-Grenland (NAFO-området 1) ikkje utnytta innan 15. august 1986 kl 0000 GMT, blir kvotetildelingane oppheva, og deltakande farty kan fiske fritt fram til den totale kvoten på 450 tonn er oppfiska.

§ 8

Fiskeridirektøren kan fastsetje nærare forskrift om gjennomføring og utfyllig av reglane i denne forskrifta, under dette også forskrift om dagleg rapporteringsplikt, prøvetaking og tidspunkt for stopp i fisket når det blir utrekna at kvotane er oppfiska.

§ 9

Brot på reglane i denne forskrifta eller på reglar gitt med heimel i denne forskrifta blir straffa etter reglane i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 10

Denne forskrifta vert sett i kraft 23. desember 1985, og gjeld til så lenge.

Bergen, 28. 8. 1986
EE/TBR

FORSKRIFT OM REGULERING AV REKEFISKET VED ØST-GRØNLAND I 1986.

Fiskeridirektøren har den 26. 8. 86 i medhold av § 6 tredje ledd og § 8 i Fiskeridepartementets forskrift av 23. 12. 85 om regulering av rekefisket ved vest- og aust-Grønland i 1986, bestemt:

§ 1

Fartøykvotene etter §§ 2 og 4 ved Øst-Grønland blir opphevet 15. 09. 86 kl 0000 GMT. Deltagende fartøy kan etter nevnte tidspunkt fiske fritt inntil den totale kvote på 2050 tonn er oppfisket.

§ 2

Deltagende fartøy skal fra 15. 09. 86 i tillegg til gjeldende rapporteringsregler sende daglig fangstrapport til Fiskeridirektøren.

§ 3

Denne forskrift trer i kraft straks.

Bergen, 25. 9. 1986
EE/TBR

FORSKRIFT OM REGULERING AV REKEFISKET VED ØST-GRØNLAND I 1986.

Fiskeridirektøren har den 19.9.86 i medhold av § 6 tredje og fjerde ledd og § 8 i Fiskeridepartementets forskrift av 23.12.85 om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1986 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Restkvoten pr. 15.09.86 kan fiskes av inntil 3 fartøy. Kvoten deles likt på de deltagende fartøy.

§ 2

Deltagende fartøy må ha startet fisket innen 19.09.86 for at den tildelte restkvote ikke skal gå tapt.

§ 3

Under fisket på restkvoten skal de deltagende fartøy i tillegg til gjeldende rapporteringsregler sende daglig fangstrapport til Grønlands fiskerilicenskontroll og til Fiskeridirektøren.

§ 4

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves Fiskeridirektørens forskrift av 26.08.86 om regulering av rekefisket ved Øst-Grønland i 1986.

Norges Fiskarlag

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet
Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

FISKERIDIREKTORATET

14965 09.DES 86

TELEFAX

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42
08.12.86
Jnr. 1751/86
LG/KM
Ark. Kope. *Trælbj*

jan. født kl. 8 45

Handwritten notes and signatures: "YURU", "TL", and "John".

Handwritten notes: "Ass. av", "Fiskeridirektoratet".

Regulering av fisket etter reke i Barentshavet i 1987:

Vedtak: "Norges Fiskarlag går inn for at overvåkingsprogrammet av rekefisket i Barentshavet skal fortsette i 1987, og at stenging av felt for rekestrålfiske må gjennomføres som tidligere og ut fra de samme kriteriene som tidligere for å hindre fiske av fiskeyngel og småreke. Norges Fiskarlag går inn for at forskningen for å komme fram til en sorteringstrål for rekefiske må holde fram, og at utprøvingen på feltet bør intensiveres."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Handwritten signature of Finn Bergesen jr.
Finn Bergesen jr.

Handwritten signature of Lidvard Grønnevet
Lidvard Grønnevet

SAK 20/86.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE I 1987.

Rasmussen viste til saksdokumentene der det er sagt følgende:

"I NORSK-ARKTISK TORSK

1. Fangsten i 1986

Det var ventet at svakere gytebestand ville resultere i en viss nedgang i skreifisket fra 1985 til 1986. Skreikvantumet i Lofotfisket ble i 1986 redusert til knapt 24.000 tonn fra 39.000 tonn i 1985. Det er ikke registrert lavere fangsttall etter år 1859, da statistikkføringen begynte. I tillegg til dårligere bestands-situasjon var de hydrografiske forholdene også ugunstige under årets Lofotfiske. Dette førte til dårligere tilgjengelighet av skrei, noe som igjen medvirket til at deltakelsen i fisket var lavere enn ventet. Det kan nevnes at deltakelsen var 2347 fiskere i 1986, mens tallet var 3593 i 1985.

Torskefisket i månedene mai, juni og juli (ungtorskefisket) viste en betydelig oppgang (24%) i forhold til tilsvarende periode i 1985. Oppgaver for månedene august-oktober viser derimot en nedgang på ca. 36% for konvensjonelle redskaper

Samlet norsk fangst av torsk i år er ventet å komme opp i 250.000 tonn, herav ca. 150.000 tonn for konvensjonelle redskaper. Totalt for alle land er det ventet at det blir tatt nærmere 450 tusen tonn torsk nord for 62° N i 1986. Av dette er ca. 30 tusen tonn kyst-torsk.

Etter de siste justeringer den 21. november d.å. ble reguleringsordningene for torskefisket med konvensjonelle redskaper i 1986:

- generell max kvote: 600 tonn
- fartøy som fisker med garn/line i andre lands soner: 380 tonn
- fartøy med konsesjon for reketrål: 420 tonn
- fiskestopp påske (26.3. kl 2400 - 31.3. kl 2400)
- fiskestopp i desember (20.12. kl 2400 - 31.12. kl 2400)

2. Bestandssituasjonen

Den beregnede bestandsutviklingen som ligger til grunn for anbefalingene for 1987 fra det Internasjonale Råd for Havforskning er som følger (i tusen tonn):

Ar	Gyte bestand	Ungfisk bestand	Total bestand
1982	373	600	973
1983	339	465	804
1984	317	604	921
1985	407	970	1377
1986	283	1594	1877
1987	364	2272	2636

I årene fram til 1984-85 ble det observert økt vekst og tidligere kjønnsmodning i bestanden. Denne utviklingen har antakelig endret seg p.g.a. de tallrike årsklassene 1983-85. Ventelig vil disse årsklassene ha en vekst og en kjønnsmodning som tilsvarer utviklingen i perioden før totalbestanden ble sterkt redusert.

3. Havforskernes anbefalinger

Det Internasjonale Råd for Havforskning la som vanlig fram ulike alternative reguleringsstrategier i sine anbefalinger. Nedenfor gjengis totalbestand, gytebestand og fangst ved forskjellige beskatningsgrader. Tallene er eksklusive kysttorsk.

Konsekvenser ved ulike reguleringsstrategier for 1987

Ar	F = 0,32 max			F=0,43			F = F = 0,54 87 86		
	TSB	SSB	Fangst	TSB	SSB	Fangst	TSB	SSB	Fangst
1986	1877	283		1877	283		1877	283	
1987	2636	364	402	2636	364	521	2636	364	645
1988	3522	526		3375	477		3222	428	

TSB=Totalbestandens biomasse for fisk 3 år og eldre.
SSB=Gytebestandens biomasse

Alle alternativene gir økt total- og gytebestand. Det er her forutsatt at 1982 årsklassen vil gi et betydelig bidrag til gytebestanden i 1987.

Det Internasjonale Råd for Havforskning anbefaler at beskatningsgraden reduseres mot F max. Den nåværende situasjonen gjør det mulig å gjenoppbygge gytebestanden samtidig som fangsten økes, og beskatningsgraden samtidig reduseres mot F max.

Eksempel på reguleringsstrategi

Ar	F (5-10)	TSB	SSB	Fangst
1986	-	1.877	283	
1987	0,50	2.636	364	595
1988	0,40	3.276	447	681
1989	0,30	3.756	543	684

4. Kvotesituasjonen

I den norsk-sovjetiske fiskerikommissjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inklusiv murmanskorsk og norsk kysttorsk fastsettes til 600.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 56.000 tonn til tredjeland, det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 70.000 tonn av sin kvote til Norge slik at norsk andel inkl. kysttorsk blir 342.000 tonn. Dette gir følgende fordeling av torsk - inklusiv kysttorsk og murmanskorsk:

Norge	342.000 tonn
Sovjet	202.000 tonn
Tredjeland	<u>56.000 tonn</u>
	<u>600.000 tonn</u>

5. Regulering av fisket med konvensjonelle redskaper i 1987.

Ifølge beregningene til Arctic Fisheries Working Group er det ventet at gytebestanden vil øke med 29% fra 1986 til 1987, mens den umodne del av bestanden vil øke med 43%. Dette vil få positiv innvirkning for fisket med konvensjonelle redskaper. Prognoser for fritt fiske vil imidlertid være beheftet med betydelig usikkerhet.

Totalt vil denne redskapskategori kunne regne med en økning i fisket etter kjønnsmoden fisk på mellom 15% og 30%, mens fisket etter umoden fisk vil kunne økes med fra 40% til 60%. Bakgrunnen for disse anslag er redskapsfordelte prognoser basert på tilgang av de aktuelle årsklasser.

Fritt fiske med konvensjonelle redskaper i 1987 er på dette grunnlag anslått til 220 tusen tonn. Dette utgjør en økning på ca. 47% i forhold til fangsten for konvensjonelle redskaper i 1986.

Utover en eventuell påsestopp, vil ikke Fiskeridirektøren foreslå at fiskestopp nyttes som reguleringsform i 1987.

Når det gjelder maksimalkvoteordningene vil en foreslå at disse opprettholdes til neste år. En vil foreslå at den generelle maksimalkvoten settes til 600 tonn, og at maksimalkvoten for banklinebåtene som fisker i andre lands soner blir 450 tonn. For fartøy med rekekonsesjon vil en foreslå en maksimalkvote på 500 tonn.

Prognosen for fritt fiske med konvensjonelle redskaper på 220 tusen tonn er svært usikker. Prognosen tar utgangspunkt i fisket i 1986 som både med hensyn til tilgjengelighet og deltagelse må antas å ha vært usedvanlig dårlig når en ser fisket i forhold til bestands-situasjonen i 1986. Spesielt er skreikvantumet på et meget lavt nivå sammenlignet med gytebestandens størrelse. Dersom prognosen på 220 tusen tonn slår til er de foreslåtte maksimalkvoteordningene ikke forventet å ha vesentlig regulerings-effekt. Maksimalkvoteordningene vil først og fremst ha betydning og gi regulerings-effekt dersom prognosen på 220 tusen tonn viser seg å være for lav.

6. Fordeling av totalkvote på konvensjonelle redskaper og trål.

Med en totalkvote på 342.000 tonn og et beregnet fiske med konvensjonelle redskap på 220.000 tonn, kan totalt fiske for alle kategorier trålere maksimalt utgjøre 122.000 tonn torsk.

7. Regulering av trålfisket etter torsk i 1987.

7.1. Oversikt over reguleringene i 1986.

Totalkvoten til trålerne ble i utgangspunktet satt til 78.000 tonn.

Det ble anslått at "småtrålerne" ville fiske 5000 tonn, mens 3000 tonn ble avsatt til fordeling senere på året. Det var således 70.000 tonn som gjensto å fordele på "stortrålerne". Fordelingen på den enkelte tråler var følgende:

A. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. (Lengste lengde)	817 tonn rund vekt pr. fartøy
B. Rundfrysetrålere over 400 BRT	1021 tonn rund vekt pr. fartøy
C. Saltfisktrålere over 400 BRT	1021 tonn rund vekt pr. fartøy
D. Fabriktrålere	1324 tonn rund vekt pr. fartøy

Videre ble det bestemt at minst 20% av årskvoten til ferskfisktrålerne skulle fiskes etter 1. september 1986.

På møte i Reguleringsrådet den 3. juli 1986 ble det enighet om å fordele de nevnte 3000 tonn til trålere som leverte fersk eller rundfrosset fisk. Videre var det enighet om at høstkvoten på 20% kunne fiskes etter 1. august 1986. Dette ble fulgt opp av Fiskeridepartementet.

Med den nedgang som har vært i fiske med konvensjonelle redskap har det vært rom for en justering av trålkvotene. Slike justeringer er gjort av Fiskeridepartementet den 13. oktober og den 20. november og den enkelte tråler har ved begge anledninger fått en økning på 80 tonn rund vekt, totalt 160 tonn rund vekt. Endelig kvotefordeling på "stortrålerne" ble da følgende:

A. Ferskfisktrålere over 250 BRT og 115' l.l. (Lengste lengde)	977 tonn rund vekt pr. fartøy
B. Rundfrysetrålere over 400 BRT	1181 tonn rund vekt pr. fartøy
C. Saltfisktrålere over 400 BRT	1181 tonn rund vekt pr. fartøy
D. Fabriktrålere	1484 tonn rund vekt pr. fartøy

Totalt utgjør dette 82.200 tonn rund vekt.

Når det gjelder "småtrålerne" har det også vært gjennomført justeringer av kvotene. "Småtrålere" er trålere som faktisk er eller

i medhold av konsesjonsvilkårene skal regnes for å være under 250 BRT og 115 fot lengste lengde.

For "småtrålere" med reketrålkonsesjon er kvoten justert fra opprinnelige 300 tonn rund vekt til 420 tonn rund vekt. For den øvrige "småtrålerflåten" er det gjennomført en justering basert på en prosentvis økning i forhold til ferskfisktrålernes kvote som tilsvarte den andel fartøyet hadde etter opprinnelig regulering. Etter justeringene var det tildelt "småtrålerne" en totalkvote på 17000 tonn. Det er imidlertid store usikkerheter med hensyn til hvor stor del av tildelt kvote som blir tatt.

Med "stortrålernes" kvote på 82.200 tonn, småtrålernes på 17.000 tonn og 3000 tonn som i tillegg ble fordelt til fersk- og rundfryseflåten, var i 1986 summen av utdelte trålkvoter 102.200 tonn rund vekt. I tillegg kommer bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag, i 1985 beregnet fra 4 til 6000 tonn.

7.2 Eventuell endring av gruppeinndelinger.

Gruppeinndelingen for trålere, herunder fordeling mellom "småtrålere" og "stortrålere" har i utgangspunktet vært uendret i de siste år med lave kvoter.

7.2.1 "Stortrålere.

Ved de ovennevnte justeringer av trålkvotene er det imidlertid skjedd en forskyvning "stortrålerne" imellom da justeringene ble gjort med en flat fordeling på alle trålerne i denne gruppen. I forbindelse med opprinnelig fordeling ble faktoren 1,00 benyttet for ferskfisktrålerne. 1,25 for rundfrys- og saltfisktrålerne, mens 1,62 var faktoren for fabrikkskip.

Dersom en beholder faktoren 1,00 for ferskfisktrålerne etter justeringene, vil faktoren for rundfrys- og saltfisktrålerne være redusert til 1,21 og for fabrikkskipene til 1,52. Tar en også med kvantumet på 3000 tonn som ble forbeholdt fersk- og

rundfrysetrålere vil de faktiske faktorer bli følgende:
ferskfisktrålere - 1,00, rundfrysetrålere - 1,21, saltfisktrålere - 1,16 og fabrikkskip - 1,46.

Fiskeridirektøren vil foreslå at en ved fordelingen i gruppen av "stortrålere" benytter de faktorer som var gjeldende etter siste justering, inkludert de nevnte 3000 tonn. For saltfisk- og rundfrysetrålere vil en foreslå å benytte en gjennomsnittsfaktor som gir 1,18. Kvoten til "stortrålere" vil da bli fordelt etter følgende nøkkel: ferskfisktrålere - 1,00, rundfrys- og saltfisktrålere - 1,18 og fabrikkskip - 1,46.

7.2.2 "Småtrålere".

Som nevnt ovenfor er dette trålere som enten faktisk er eller i kraft av konsesjonsvilkårene skal regnes for å være under 250 BRT og 115 fot lengste lengde. Dette gjelder både fartøy som kombinerer torsk- og rekefiske og fartøy som driver torskfiske i kombinasjon med fiske etter andre bunnfiskarter.

Innenfor gruppen av "småtrålere" har en flere ulike grupperinger hvor det ved kvotefastsettelsen er tatt hensyn til fartøyets størrelse, tidligere deltakelse, alternative driftsmuligheter samt de fastsatte konsesjonsvilkår for vedkommende fartøy. Det enkelte fartøys muligheter til kvotestørrelse har oppad vært begrenset til 75% av en ferskfisktrålers kvote. Gruppen har i de senere år bestått av rundt 40 fartøy. Som kjent skal det nå tildeles 26 nye "småtrålkonsesjoner", 16 i 1987 og 10 i 1988.

En vil nevne at etter de justeringer som er foretatt i år har fartøy med reke- og torsk-konsesjon en kvote som tilsvarer 42,9% av en ferskfisktrålerkvote. Av fartøy uten reke-trålkonsesjon har fem fartøy 75%, ett fartøy 60% og tre fartøy 51,8% av en ferskfisktrålerkvote. Videre har fartøy under 150 BRT en kvote på 209 tonn som tilsvarer 21,4% av en ferskfisktrålerkvote. Slike fartøy kan imidlertid fiske ytterligere 391 tonn med andre redskap inntil maksimalkvoten på 600 tonn er nådd.

Som kjent vil det nå bli fastsatt nye konsesjonsforskrifter. Dette vil føre til at en også må ta opp spørsmålet om kvotene til "småtrålergruppen". Den relativt begrensede økning i total trålerkvote som er foreslått sammenholdt med dette momentet, gjør at Fiskeridirektøren vil foreslå at en holder på det samme system i 1987 som en har hatt de senere år. Dette betyr at en også vil foreslå at "småtrålere" med reketrålkonnesjon får en trålkvote lik den som er foreslått for fartøy med reketrålkonnesjon som fisker torsk med konvensjonelle redskap, altså 500 tonn.

7.3 Fordelingsgrunnlaget

Med den økning som vil komme i deltakelsen i "småtrålergruppen og en tilnærmet pro rata-økning for resten av flåten, har en beregnet kvantumet for denne gruppen til 20.000 tonn. Det resterende, 102.000 tonn, blir da kvoten til "stortrålerne".

I ferskfisktrålergruppen er det tre rederier som har rett til enhetskvote også i 1987. Det vil si at rederienes øvrige trålere har rett til å fiske kvotene som fartøyene ville fått dersom de fortsatt var i fiske. Videre er erstatningsfartøy for ett fartøy beregnet til å komme i fiske i månedsskiftet februar/mars, mens et annet er beregnet å kunne fiske i årets fire siste måneder. I samsvar med tidligere praksis vil det skje en avkorting av kvotene til disse fartøyene.

For de øvrige grupper er det ingen endringer. Ved fordelingen under punkt 7.4 tar en utgangspunkt i at kvotene vil bli fordelt på 10 fabrikkskip, 9 saltfisktrålere, 4 rundfrysetrålere og 55,5 ferskfisktrålere.

7.4 Kvotene til "stortrålerne"

Fordelingen blir slik:

	Antall	Fartøy kvote	Forholdstall for fartøykvoter	Gruppe kvote	%
Ferskfisktrålere	55,5	1194	1,00	66.277	64,96
Rundfrysetrålere	4	1409	1,18	<u>5.636</u>	<u>5,52</u>
				71.913	69,48
Saltfisktrålere	9	1409	1,18	12.681	12,43
Fabrikktrålere	10	1743	1,46	<u>17.432</u>	<u>17,09</u>
				102.026	100,00

7.5 Overføring av kvoter

I forskriften for reguleringen i 1986 er det inntatt følgende bestemmelse: "Fiskeridirektøren kan samtykke i at et fartøys kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi eller administrasjonshenhet og som er tildelt kvote".

Denne mulighet er gitt for at rederier skal oppnå en rasjonell tilpasning av driften til rederiets samlede kvote.

En vil foreslå at Fiskeridirektoratets adgang til slikt samtykke opprettholdes i 1987.

7.6 Høstkvote

Spørsmålet om en eventuell periodisering av kvotene for å sikre høstfisket, ble første gang tatt opp i forbindelse med reguleringene for 1981. Det ble i Reguleringsutvalget enighet om at 20% av fartøykvotene for ferskfisktrålerne skulle avsettes til etter 1. september.

Denne reguleringsformen har vært opprettholdt i de påfølgende år, også i 1986, men som nevnt ovenfor ble tidspunktet i juni i år flyttet til 1. august.

Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en da kommet frem til at 20% av kvoten skal fiske etter 1. september. En vil nevne at da spørsmålet ble behandlet første gang, var Fiskeridirektørens forslag et kvantum på 25-30%.

En vil foreslå at en for 1987 avsetter 20% av kvotene for ferskfisk-trålerne for fiske etter 1. september. Dispensasjonsadgangen for enbåtsrederi foreslås opprettholdt.

7.7 Bifangstbestemmelse

Når det gjelder inneværende år er det tillatt med 10% bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag uten at fartøyskvotene belastes.

I realiteten betyr dette et påslag til trålkvotene. Med den økning av kvotene som nå er foreslått, vil Fiskeridirektøren foreslå at en i 1987 ikke tillater bifangst av torsk uten at fartøyskvotene belastes.

II REGULERING AV FISKET ETTER HYSE.

For innværende år er totalkvoten 100.000 tonn med en fordeling på Norge med 45.000 tonn, Sovjet 45.000 tonn og tredjeland 10.000 tonn. For Norge kommer et kvantum kyst-hyse i tillegg. I tidligere år er dette anslått til ca. 3000-5000 tonn.

Ved utgangen av oktober i år var det tatt ca. 45.000 tonn mot 17.000

tonn på samme tid i fjor. Prognose for hele 1986 er ca. 55.000 tonn inkl. kysthyse.

For 1987 ble det i kvoteavtalen mellom Norge og Sovjet enighet om en totalkvote på 250 000 tonn. Av denne kvoten avsettes 25.000 tonn til tredjeland. Det resterende deles likt mellom de to parter. Norge har videre overført 20.000 tonn av sin kvote til Sovjet slik at norsk andel blir 92.500 tonn.

Den sterke fangstøkningen i 1986 kan komme til å fortsette også i 1987. Foreløpig vil imidlertid ikke Fiskeridirektøren foreslå reguleringer av hysefisket i 1987."

Rasmussen ba så forskerne om å si noe om bestandssituasjonen.

Hylen sa at bestanden hadde vært økende etter 1984. Det var en god rekruttering fra rikere årsklasser, 1982-årsklassen som var av middels styrke og det svært gode 1983-årsklassen. De etterfølgende årsklasser er også sterke, men her er det en del usikkerhet. Han opplyste at 1984-årsklassen i utgangspunktet ble regnet som meget sterk, men at den nå er revurdert til 1982-nivå. Både 1985 og 1986-årsklassen er nå beregnet til noe svakere enn en regnet med på 6-månederstrinnet. Utsiktene for torsken er de aller beste. Både totalbestand og gytebestand vil øke frem til 1989. Gytebestanden kan få et hopp opp fra 1990 - dette er et år senere enn tidligere beregnet. Dette skyldes forsinket kjønnsmodning og redusert vekst. Det er mulig å bygge opp både total- og gytebestanden ved å redusere dødeligheten. ACFM's anbefaling må ses på denne bakgrunn. Målet er å få fiskedødeligheten ned mot F_{max} . Et eksempel på forvaltningsstrategi med fangst i 1987 på 600.000 tonn gir en reduksjon i fiskedødeligheten på ca. 8%. Avtalen med Sovjet gir et uttak på 560.000 tonn, men beregningsmessig gir dette rundt 570.000 tonn. Dette skyldes at 10-20.000 tonn fra de 40.000 tonn kysttorsk blir ført som norsk-arktisk torsk. Et uttak på dette nivå vil redusere fiske-dødeligheten med ca. 11%.

Nakken sa at det aldri hadde vært observert en slik rekruttering over en 5-års periode. Det overgår alt hva som er sett tidligere. Dette gir et svært godt grunnlag for torskefisket i de kommende år. Tilgjengeligheten for det norske konvensjonelle fisket vil bli vesentlig bedre de neste 5-6 årene. Det vil bli en tilgjengelighet av torsk en ikke har sett de siste 20-30 årene.

Han ga videre en korreksjon på en uttalelse fra Norske Trålerrederiers Forening hvor det er sagt at 560.000 tonn er lavere enn det som er anbefalt. Han sa at ICES ikke har anbefalt noe, men at det var gitt eksempler på forvaltningsstrategi. Da det er vanskelig å legge inn forandringer i vekst, burde kvantumet faktisk ligget lavere enn 560.000 tonn. Med så mye fisk vil den vokse senere og konsekvensen vil kunne bli at uttaket blir større enn opsjonen som er gitt.

Leine spurte om gytebestanden ville øke til neste år.

Nakken hadde ingen bekymring for gytebestanden. Den kan ikke gjøre noe annet enn å vokse.

Fladmark mente at regneeksempelet vel ikke var valgt tilfeldig - uten at det var gitt en konkret anbefaling. Han spurte så om den endrede ernæringssituasjonen med mindre lodde, reke og sild har påvirket strategien.

Nakken svarte at en måtte bruke det gamle systemet.

Fladmark sa at ernæringssituasjonen må legges inn i strategien. Spørsmålet blir om vi skal satse på en så stor oppbygging av torskebestanden. Han var opptatt av hvor mye dette generelt koster. Han anbefalte en innskjerping av tempoet i uttaket av torsk og at strategien blir justert. Det legges nå opp til en størrelsessammensetning som er gunstig for kystfiskerne. Det er ikke noe problem å hente inn torsken der den er når vi trenger den. Redskapene må utvikles rasjonelt. Han var ikke helt trygg på at dagens strategi ga en optimal oppbygging økonomisk sett.

Rasmussen repliserte at kvantumet på 342.000 tonn var fastlagt.

Nakken påpekte også at kvantumet var gitt. Han sa videre at vi må være klar over at totalbestanden aldri har vært så lav som ved inngangen til 1985 - den laveste siden 1947. Han sa også at dagens reguleringsystem gir bedre tilgjengelighet for konvensjonelle redskap.

Gundersen sa også at TAC'en var fastlagt. Det er ønskelig med Fmax., men dette må eventuelt tas til neste år. TAC for 1987 var et kompromiss. Sovjet ønsket en lavere TAC, men Norge gikk på 600.000 tonn, mens forskerne lå noe lavere. Overføringen fra Sovjet gir den høye kvoten.

Arctander viste til at lodde og sild var borte fra Barentshavet. Han lurte på hva som skulle lokke torsken til kysten. Forskerne har jo hevdet at man må langt til havs for å hente torsken.

Nakken sa at lodda ikke er borte, men den kan ikke fiskes i 1987. Han hevdet at det kommer torsk til Finnmarkskysten. Det vil være to typer torsk. For det første har vi skrei og ungtorsk. Ungtorsk er fisk som har igjen to år før den er kjønnsmoden. Det vil være mye ungfisk. For det andre har vi den såkalte "loddetorsken". Dette er torsk som følger loddeinnsiget til Finnmark. Det er mulig det blir mindre av slik torsk i 1987.

Rasmussen viste til at det var 342.000 tonn som skulle fordeles. I saksdokumentene er det gitt en prognose på fiske med konvensjonelle redskap på 220.000 tonn, mens kvoten til tråleren da blir 122.000 tonn.

Strand sa at autolineflåten maksimalt øker fangsten med 15%. Han mente at det blir lagt opp et for stort fiske med passive redskap og at kvantumet bør ligge på 195.000 tonn.

Rasmussen sa at vi vil ha en god oversikt etter første halvår. Vi

er beredt til å omfordele senere på året dersom prognosen for konvensjonelle redskap ikke holder. Et slikt opplegg har fungert godt i år.

Arctander viste til landsstyret i Norges Fiskarlag som har foreslått 200.000 tonn til konvensjonelle redskap.

Nakken viste til tabell 1 i saksdokumentene. Ser en på årene 1980 og 981. Kvantumet for konvensjonelle redskap økte i denne perioden fra 183 til 251.000 tonn Arsklassen fra 1975 var da 6 år, året før kjønnsmodning. Våren 1987 vil 6-åringene være rekruttert fra 1981-årsklassen. En økning fra 1986 til 1987 fra 150 til 220.000 tonn utgjør 70.000 tonn. Dette er omtrent samme nivå som fra 1980 til 1981. Han mente at det er en fare for at det kan bli fisket mer enn 220.000 tonn med konvensjonelle redskap.

Hylen sa at de hadde sett på gjennomsnittlig aldersfordeling i garn- og linefangster. Dette viser at tilgjengeligheten vil øke med 55-60% i forhold til 1986. For Lofotfisket utgjør økningen i underkant av 20%.

Johansen sa at tilgjengeligheten i 1986 hadde vært temmelig dårlig. Bare de som fisket lengst ute tok torsk. Det var lite torsk på kysten av vest-Finnmark og i Troms. Han mente det ville bli større deltakelse i 1987. Det er en stor optimisme hos torskefiskerne. Videre vil en del av reke- og seinotflåten legges om til torskefiske. Vi må se på økonomien. Tråleren hadde god økonomi i 1986, noe kystflåten ikke hadde. Han mente at Fiskeridirektørens forslag var godt og da med muligheter for refordeling.

Andersen mente at en økning på 70.000 tonn for passive redskap til neste år virker noe høyt. Han sa at det ikke kunne henvises til perioden 1980-1981 da deltakelsen da var mye høyere. Han ville i utgangspunktet støtte forslaget fra Norges Fiskarlag. Ved å avsette en trålerkvote på 142.000 tonn nå kan industrien

planlegge bedre. Han støttet videre forslaget om å avsette 20% av ferskfisktrålernes kvoter for fiske etter 1. september.

Leine sa at i forhold til 1980-1981 vil deltakelsen nå bli mindre. Industrien og markedene har forandret seg. I 1981 hadde vi tørrfiskmarkedet på Nigeria. Det er også mindre produksjonskapasitet. Han mente at Fiskeridirektørens anslag lå for høyt.

Rasmussen påpekte at det må være en sikkerhetsventil selv med et anslag på 220.000 tonn. Det var derfor foreslått maksimalkvoter. Han spurte om en overskridelse av avsatt kvantum til kystflåten skulle medføre en stopp i dette fisket.

Wold sa at dersom forslaget fra Norges Fiskarlag medførte skjerpede reguleringer av kystflåten måtte han støtte Fiskeridirektørens forslag.

Fladmark trodde ikke det kunne være Fiskeridirektørens mening å stoppe fisket med konvensjonelle redskap. Forholdene er annerledes enn tidligere med hensyn til deltakelse og mottaksforhold. Han mente det var en feilvurdering med et anslag på 220.000 tonn. Dette er også oppfatningen langs kysten. Han sa at Norges Fiskarlags forslag måtte legges til grunn. Han påpekte videre at det ikke bør skje en uhemmet økning i garnfisket. Industrien er ikke interessert i denne fisken. Garnfisk kan ikke brukes til filét og det er da ikke likegyldig hvordan fisken tas. Andre tiltak må vurderes dersom Fiskeridirektørens prognose slår til. Vi må legge oss på 200.000 tonn til kystflåten.

Gundersen sa at forutsetningen for diskusjonen var den norske kvote på 342.000 tonn. Han antok at dette ville bli siste året med tilnærmet fritt kystfiske. Innsiget vil i fremtiden bli så stort at det er en illusjon å tro at kystfisket vil bli uregulert.

Bjørklund var enig med Norges Fiskarlag om en fordeling på 200.000 tonn til konvensjonelle redskap og 142.000 tonn til

trålerne.

Johansen sa at han var forpliktet til å stå på landsstyrets vedtak.

Gundersen spurte hva som skal skje dersom utviklingen viser at kvoten vil bli overfisket.

Grønnevet viste til punkt 9 i landsstyrets vedtak.

Nakken sa at dette blir en prinsippdiskusjon. Fangstene vil øke radikalt frem til 1990. Det blir mindre kvanta torsk fra alle andre land i verden. Etterspørselen vil øke og de kvanta som bringes på land vil kunne omsettes. Må ta denne diskusjonen til neste år.

Rasmussen refererte punkt 9 i landsstyrets vedtak og spurte hva som ligger i dette.

Leine sa at trålerkvoten også måtte kunne reduseres.

Gundersen mente at å først dele ut en kvote for deretter å trekke den inn måtte være uheldig. Han sa at 20.000 tonn burde avsettes til fordeling senere på året. Dette har også sammenheng med at vi bør ha disiplinerte forhold i Svalbardsonen. Et overfiske av norsk kvote vil være umulig å forsvare.

Wold støttet vedtaket i landsstyret sett i relasjon til punkt 9.

Andersen sa at industrien har behov for oppbygging. Det er idag problem med å skaffe nok folk. Videre er markedet usikkert. Han mente at reguleringsopplegget kunne revurderes dersom utviklingen ble dramatisk.

Rasmussen foretok følgende oppsummering:

"Totalkvoten er 342.000 tonn. Det er enighet i Reguleringsrådet

om å anbefale en trålkvote på 142.000 tonn. Dette bygger på en prognose for fiske med konvensjonelle redskap på 200.000 tonn.

Det er en forutsetning at utviklingen i fisket skulle følges nøye. Dersom utviklingen i fisket med konvensjonelle redskap viser en prognose som gjør at fangsten på årsbasis vil overskride 200.000 tonn, skal det drøftes og iverksettes reguleringer som gjør at totalkvoten på 342.000 tonn holdes. Det er videre enighet om at eventuelle reguleringer vil måtte iverksettes både for konvensjonelle redskap og for trålerne."

Wold spurte om dette betydde at ordningen med maksimalkvoter ikke skulle gjelde i 1987.

Rasmussen sa at han på bakgrunn av denne forutsetningen var tilbøyelig til å droppe forslaget om regulering av konvensjonelle redskaper, og gå inn for Norges Fiskarlags forslag.

Leine sa at alt skulle være fritt inntil eventuell revurdering.

Wold opplyste at det i Nordland Fylkes Fiskarlag var forslag om dissens i spørsmålet om maksimalkvoter. Han var skuffet dersom ordningen ble fjernet.

Gundersen påpekte at det var muligheter for at departementet ville reservere en del av kvoten til senere.

Rasmussen sa at maksimalkvotene eventuelt kunne gjeninnføres senere.

Paulsen spurte om man kunne bli enig om en skjæringsdato for en revurdering av reguleringsopplegget.

Rasmussen sa at 70% av totalfangsten tas i årets fire første måneder. Vi vil kunne vurdere dette i mai/juni. Vanskelig med et konkret skjæringspunkt.

Grønnevet mente at vi vil ha en indikasjon allerede i mars.

Gundersen mente det ville være nærmest umulig å hanke inn 20.000 tonn når 70% er tatt.

Fladmark sa at vi må se fortløpende på dette.

Gundersen lurte på hvorfor det var motstand mot en avsetning av et kvantum til senere på året.

Arctander svarte at dette har å gjøre med mulighetene for en bedre planlegging.

Rasmussen sa at vi bør legge inn maksimalkvotene som en sikkerhetsventil.

Det var enighet i Reguleringsrådet om dette.

Rasmussen viste så til saksdokumentene der det var foreslått å avsette 20.000 tonn av trålkvoten til "småtråler-gruppen".

Grønnevet henviste til tabell 1 i saksdokumentene som viser at småtrålere tradisjonelt har tatt 6-7% av total trålfangst. Han spurte om det var endringer i forutsetningene for avsetning til denne gruppen.

Gullestad sa at tabellen gjorde et skille på fartøy over og under 250 BRT. I realiteten er flere "småtrålere" over 250 BRT slik at tabellen ikke kan følges slavisk. Våre anslag til "småtråler-gruppen" har tidligere vært riktig. Det har imidlertid nå skjedd en ekspansjon da flere fartøyer tar tildelte kvoter. I år er det utdelt ca. 17.000 tonn til denne gruppen, mens det fiskes 10-12.000 tonn. Vi hadde et anslag på 5000 tonn.

Rasmussen holdt fast på forslaget om 20.000 tonn til "småtrålere".

Ved avstemning gikk 9 representanter inn for 13.000 tonn til småtrålerne, mens 3 (Rasmussen, Foss, Nakken) representanter gikk inn for 20.000 tonn.

Det var videre enighet i Reguleringsrådet om at det innen "småtrålergruppen" ble tildelt kvoter med samme prosentvise andel av en ferskfisktrålerkvote som tidligere.

Rasmussen viste igjen til saksdokumentene der det var foreslått en endring av faktorene som brukes i fordeling mellom de enkelte grupper av stortrålere. Han påpekte at dette også er i samsvar med vedtak i landsstyret i Norges Fiskarlag.

Strand viste til at i 1986 hadde det to ganger vært flat fordeling av justeringene og at "politikerkvoten" på 3000 tonn også var fordelt flatt. Dette hadde medført at faktorene hadde endret seg. Da spørsmålet var oppe i landsstyret hadde det vært dissens om faktorene skulle endres for 1987. Han mente saken burde vært diskutert nærmere.

Leine bekreftet at det var dissens i landsstyret.

Arctander var enig i at saken burde vært diskutert, men det hadde vært vanskeligheter med å komme sammen. Han opplyste videre at faktorene til fabrikkskip hadde variert fra 1,25 til 1,92. Han mente at det nå måtte skapes klarhet da store deler av ferskfisktrålerflåten skal fornyes.

Andersen påpekte at ferskfiskleveranser er den beste garanti for stabile arbeidsplasser og han ville således prioritere slike leveringer. Han var glad for at det hadde vært en flat fordeling ved de justeringer av kvotene som var gjennomført i 1986. Han mente at målet måtte være like kvoter for fabrikk- og ferskfisktrålere. Han innså at dette ikke kunne "gjøres over natten", men han mente at forholdstallet for 1987 burde reduseres ytterligere. Han fremsatte så forslag om å benytte følgende

faktorer: ferskfisktrålere - 1,00, saltfisk/rundfrysetrålere - 1,10 og fabrikkskip - 1,40.

Grønnevet viste til at det nå skal fastsettes nye konsesjonsforskrifter og han antok at dette ville gi grunnlag for å ta vekk grensen mellom tråltypene ved kvotefordeling. Han henviste til brev fra Fiskeridepartementet av 2.12.86 der det opplyses at dette vil bli vurdert i løpet av 1987. Han mente at fordelingen burde være grunnlagt i det som var resultatet i 1986.

Strand sa at de i møte med statsråden hadde fått muntlige forsikringer om at situasjonen i 1986 ikke skulle legges til grunn ved fordelingen i 1987. Han påpekte at hans standpunkt i denne saken var kjent for Reguleringsrådet.

Bjørklund mente at den flate fordeling ved justering av trålkvotene i 1986 ikke måtte skape presedens for senere fordeling. Han opplyste at fabrikkskipene sysselsetter 5-600 personer og at det er et meget godt miljø om bord. Han syntes det var skremmende at Andersen foreslo en ytterligere reduksjon. Med en faktor på 1,46 er det muligheter for opprettholde miljøet. Han var enig i Fiskeridirektørens forslag.

Paulsen repliserte til Strand at i møtet med statsråden var det sagt at den flate fordeling skulle gjelde for 1986. Det var ikke sagt noe om fordelingen i 1987.

Andersen sa at det var behov for maksimal kvote til ferskfisktrålerne i 1987.

Fladmark mente en måtte få igang en diskusjon og at industriens holdning i denne saken var klar.

Ved avstemning fikk forslaget fra Andersen 5 stemmer (Wold, Arctander, Andersen, Fladmark, Bolstad), mens 7 representanter gikk inn for Fiskeridirektørens forslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at 20% av ferskfisk-trålernes kvoter skulle reserveres til fiske etter 1. september 1987.

Rasmussen viste så til forslaget om å tillate overføring av kvoter innen samme rederi eller administrasjonsenhet.

Bjørklund mente ordningen hadde medført misbruk innenfor rederier. Enkelte fartøy var dirigert i Nordsjøen hvor lotten for den enkelte fisker ble dårligere som følge av mindre fangstverdi. Han kunne forstå at det var muligheter for overføring av restkvoter, men han var uenig i at adgangen skulle gjelde hele året.

Leine foreslo at adgangen til overføring skulle falle bort i 1987.

Andersen var enig med Bjørklund at ordningen hadde ført til misbruk og dermed resultert i sosiale skjevheter.

Fladmark hadde ikke hørt om gnisninger som følge av overføringer. Han mente at den rasjonaliteten ordningen gir, betyr en del.

Rasmussen antydte at løsningen kunne ligge i å sette en skjæringsdato for overføringsadgangen.

Andersen foreslo å sette en skjæringsdato til 1. september.

Fladmark mente problemet kunne løses ved å ta dette opp med rederiene.

Bakkevik sa at dirigeringen av trålere til Nordsjøen gir en stor belastning på seibestanden.

Bjørklund sa til Fladmark at saken flere ganger var tatt opp med rederiene, men at de ikke var blitt møtt med forståelse. Han var enig med Andersen om en skjæringsdato ved 1. september.

Rasmussen påpekte at det kunne være aktuelt å overføre restkvoter fra ferskfisktrålerne før de tok til å fiske på høstkvoten. Han foreslo således skjæringsdatoen til 1. august.

Arctander mente problemet måtte løses internt i Norske Trålerrederiers Forening.

Bjørklund aksepterte forslaget om 1. august.

Bakkevik gjentok argumentet om at overføringsadgangen medfører stor beskatning av seiressursene i Nordsjøen. Dette blir et spørsmål om fordeling av ressursene vi har til rådighet. Industritrålerne i Nordsjøen har problemer med å finne sei. Alle må gis en viss mulighet.

Bolstad mente at forholdet til mannskapet ikke var gjenstand for behandling i Reguleringsrådet.

L. B. Larsen sa at industritrålerne i Nordsjøen som fisker etter konsumfisk har store problemer. Dette gjelder ialt ca. 50 fartøy.

Leine viste til den store økning av torsketrålkvotene og han mente at trålerne burde begrense sin aktivitet i Nordsjøen. Han sto på forslaget om ingen overføringsadgang.

Avstemming ble gjennomført ved at det først ble votert over alternativet om ingen overføringsadgang. 5 representanter (Johansen, Leine, Bakkevik, Andersen, Bjørklund) gikk inn for dette alternativet. Disse representantene opplyste imidlertid at de subsidiært ville stemme for en begrenset overføringsadgang. Det ble så votert over alternativene om å begrense adgangen til etter 1. august 1987 eller å opprettholde ordningen med muligheter for overføring hele året. Førstnevnte alternativ fikk 4 stemmer, mens 3 (Arctander, Fladmark, Bolstad) representanter gikk inn for nåværende ordning.

Rasmussen viste så til forslaget om å oppheve adgangen til å ta bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag uten at fartøykvotene belastes.

Arctander foreslo at nåværende ordning blir opprettholdt.

Grønnevet viste til punkt 6 i landsstyrets vedtak.

Ved avstemning fikk Fiskeridirektørens forslag 9 stemmer, mens 2 representanter (Arctander, Fladmark) gikk inn for å opprettholde gjeldende ordning.

Leine ba Reguleringsrådet om å vurdere de såkalte skalleseitrålernes adgang til å fiske torsk. Han sa at fartøyene har adgang til å fiske torsk sør for 65⁰ n.br., men at de ikke har kvote. Han viste til at enkelte fartøy var tatt av Kystvakten med for stor innblanding av torsk i seifangstene.

Wåge sa at dersom noe skal gjøres må Fiskeridepartementet inn i bildet. Dersom fartøyene skal gis kvote må kgl.res. av 19.1.79 endres. Denne resolusjon sier under § 8 at industritrålere ikke skal gis kvote av norsk-arktisk torsk.

Grønnevet spurte om hvor stort kvantum skalleseitrålerne tar som bifangst.

Gullestad svarte at årskvantumet de siste år har ligger på 4-500 tonn torsk.

Leine sa at dette er fartøy som ikke driver industritråling i Nordsjøen, men utlukkende konsumtråling utenfor kysten av Møre. Han ba Fiskeridirektøren om å finne en ordning for disse fartøyene. Han mente at bifangst eksempelvis kan stipuleres om et kvantum pr. år pr. fartøy.

Rasmussen sa at det skulle vurderes om det var mulig å finne en løsning. En slik løsning må enten bli å endre kgl.res. av 19.1.79

tillate større bifangst av torsk ved fiske etter sei eller ved å flytte grensen for reguleringsrådet for norsk - artisk torsk.

Det var enighet i Reguleringsrådet om et fritt hysefiske i 1987.

På møtets andre dag ble det fra enkelte representanter påpekt at de ikke hadde vært oppmerksom på at ordningen med maksimalkvoter ble anbefalt av et samlet Reguleringsråd dagen før. De ba således om å få saken opp igjen til ny vurdering.

Ved avstemning gikk 3 representanter (Johansen, Bakkevik, Leine) inn for å få saken gjenopptatt, mens 9 representanter gikk mot.

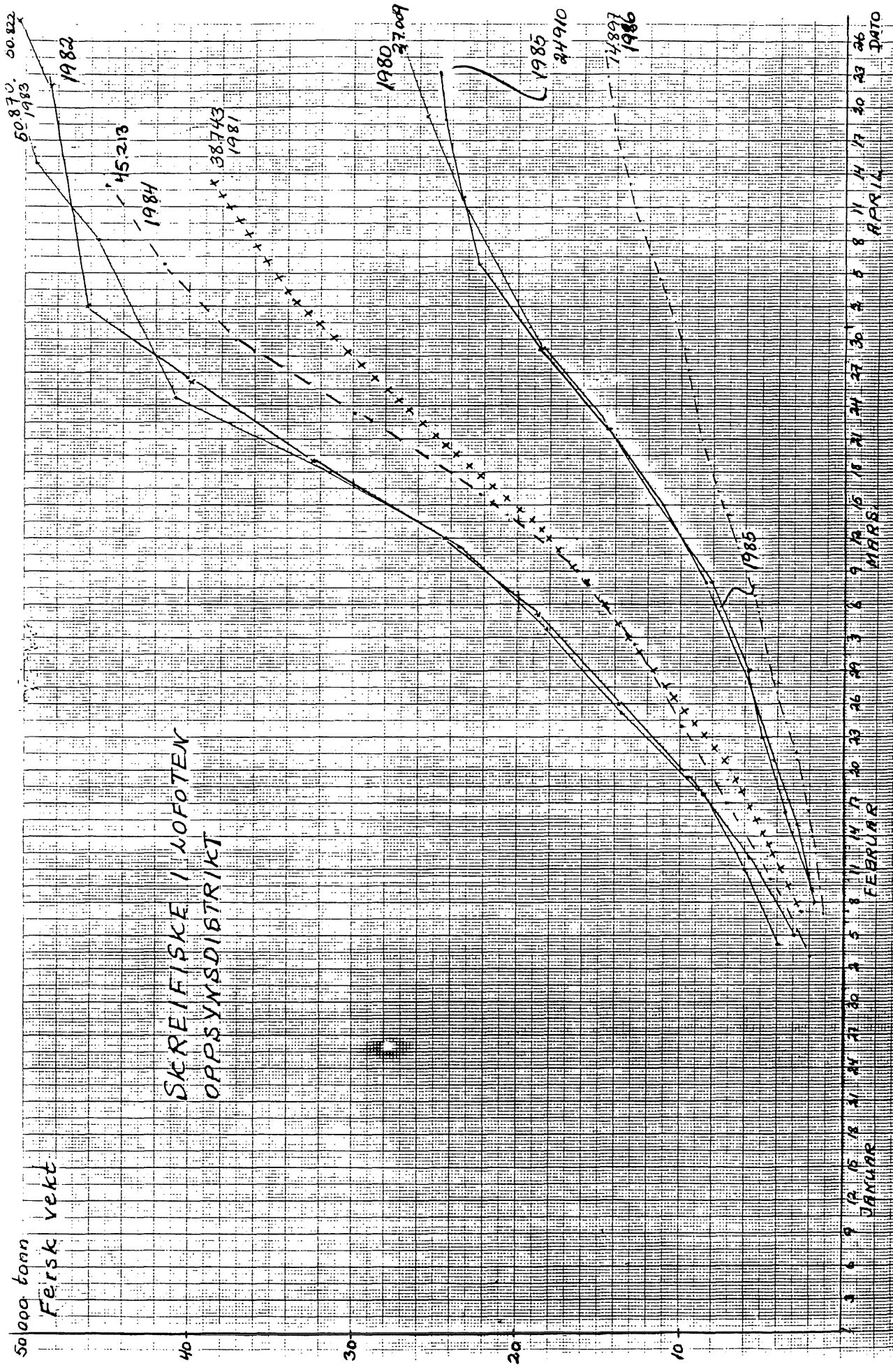
TABELL 1.

NORSK-ARKTISK TORSK + KYSTTORSK. TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985 ¹	1986 ²
NOT	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0
GARN	125	121	100	86	120	107	89	116	81	60
LINE	44	51	41	36	66	76	52	32	30	36
JUKSA	59	46	30	39	36	39	29	30	38	31
SNURREVAD	39	19	19	16	22	33	30	25	22	21
ANNET/USPES.	0	8	3	5	7	6	4	0	3	2
SUM KONVENSJONELLE	268	246	194	183	251	261	204	209	174	150
TRALERE UNDER 250 BRT	7.7	8.4	6.0	8.4	3.6	3.4	1.7	3.0	4	-
FERSKFISKTRALERE/ RUNDFRYSETRALERE OVER 250 BRT	114.5	103.2	86.6	58.1	50.6	48.2	47.6	37.1	41	-
SALTFISKTRALERE	7.5	9.5	10.4	7.7	8.8	6.6	7.5	5.7	7	-
FABRIKKTRALERE	35.5	29.9	29.6	15.2	13.0	10.8	11.2	9.2	9	-
SUM TRALERE	165	151	132	89	76	69	68	55	61	100
TOTALT	429	397	326	272	327	330	272	264	235	250

1) Foreløpige tall.

2) Anslag. Basert på fangst fordelt på redskap pr. 31.10.

NORSK-ARCTISK HYSE OG KYST-HYSE . TUSEN TONN RUND VEKT.

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984 ¹	1985 ²	1986
NOT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
BARN	1	1	2	3	4	3	2	3	2	3
LINE	21	21	31	29	21	13	8	7	9	23
SMIRREVAAD	2	2	4	10	9	5	2	2	2	6
ANNET/USPES.	2	2	3	3	1	0	0	0	1	2
SUM KONVENSJONELLE	26	26	40	45	35	21	12	12	14	34
SUM TRALERE	16	16	32	22	28	23	10	7	7	21
TOTALT	42	42	73	67	63	44	22	19	21	55

Føreløpige tall.

Anslag. Basert på fangst fordelt på redskap pr. 31.10.

34

faut. fax tel. 11 23

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET
14947 08. DES 86

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet
Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42
08.12.86.
Jnr. 1738/86
LG/AR
Ark.

Telefax

LANDSSTYRET I NORGES FISKARLAG GJORDE PÅ MØTET 3. - 6. DESEMBER 1986 FØLGENDE VEDTAK UNDER SAK 97/86

Regulering av fisket etter torsk og hyse i 1987.

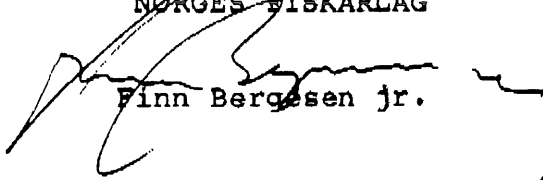
- "1. Med de sterkt økte norske torskekvote i 1987, må utgangspunktet være at fisket med passive redskaper skal være fritt (uten kvantumsregulerende tiltak).
2. Norges Fiskarlag går inn for at det ikke skal innføres maksimal-kvote for fisket etter torsk med passive redskaper i 1987.
3. Norges Fiskarlag mener det ikke er behov for spesielle kvoter i torskefisket for reketralerne og banklineflåten som fisker i andre lands soner.
4. Norges Fiskarlag går inn for at det overvåkningsprogrammet som har vært gjennomført de siste år skal fortsette. Siktemålet må fortsatt være å hindre fiske av torsk- og hyse-yngel i rekefisket og undermåls torsk og hyse. De samme kriterier for stenginger av felt som har vært brukt tidligere må fortsatt brukes.
5. Norges Fiskarlag går inn for at det fastsettes en total trålerkvote på 142 000 tonn for 1987. Av denne kvoten avsettes 13 000 tonn til småtrålere.
6. Kvoten til trålerne må gjelde alt fiske av torsk, og hele kvoten må fordeles ved begynnelsen av året.
7. Det vises til at forskriftene for torsketral-konnesjon blir endret slik at gruppeinndelingen ikke lenger gir samme grunnlag for forskjellige grupper med forskjellige kvoter. Det vises også til at Fiskeridepartementet har svart bekreftende på Norges Fiskarlags henvendelse om at en prinsipiell drøfting av kvotefordelingen til trålere skal gjennomføres senere.

861208_1738

Norges Fiskarlag går inn for at en moderat endring av den tradisjonelle fordelingen mellom stortrålerne tas som utgangspunkt for kvotene for 1987. Det vises til at den endelige kvotefordelingen for 1986 viser et forholdstall på 1,46 mellom fabrikktrålerne og ferskfisktrålerne, og i gjennomsnitt 1,18 mellom saltfisktrålerne/rundfrysetrålerne og ferskfisktrålerne. Norges Fiskarlag foreslår at disse faktorene tas som utgangspunkt for kvotefordelingen i 1987.

8. Småtrålere må kvotereguleres på forholdsmessig samme måte som tidligere. Det skal ikke innkortes i kvotene til småtrålerne med reketrålkonsesjon.
9. Dersom utviklingen av fisket etter torsk i 1987 ikke blir som forventet, må spørsmål om iverksetting av nødvendige tiltak tas opp med Norges Fiskarlag.
10. Norges Fiskarlag går inn for fritt fiske etter hyse."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Lidvard Grønnevet

SAK 21/86.**REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1987.**

Rasmussen viste til saksdokumentene der det heter:

1. Innledning.

Spørsmålet om regulering av seifisket er tatt opp av Fiskeridirektøren tidligere, senest på møte i Reguleringsrådet den 5. og 6. desember 1985. Formålet var den gang å fastsette reguleringer for inneværende år.

Det var enighet i rådet om å foreslå avsatt en kvote på 17000 tonn til notfiske sør for 62⁰ n.br. En slik regulering ble fastsatt av Fiskeridepartementet den 17. desember 1985.

Når det gjelder reguleringsopplegget nord for 62⁰ n.br., ble det fra Fiskeridirektørens side foreslått en totalkvote på 100.000 tonn, med en fordeling på 40.000 tonn til not, 35.000 tonn til trål, 15.000 tonn til garn og 10.000 tonn til andre redskap.

Etter en lengre debatt i Reguleringsrådet ble det enighet om at seifisket nord for 62⁰ n.br. i 1986 skulle holdes innenfor en ramme på 100.000 tonn. Det var enighet om at utviklingen i fisket skulle følges nøye og spørsmålet om fordeling av kvantumet på ulike redskapsgrupper eventuelt skulle gjøres senere på året. Med den utviklingen som har vært i fisket har det ikke vært behov for kvantumsregulerende tiltak i 1986.

Det har imidlertid vært problemer med store innslag av sei under minstemål i notfangstene i Troms og Finnmark. Dette gjorde at en overvåking av seinotfeltene kom i gang i august i år. Flere felt er blitt stengt og åpnet avhengig av innslaget av sei under minstemål.

2. Bestandssituasjonen.**2.1 Sei i Nordsjøen.**

Totalbestanden av sei i Nordsjøen var i begynnelsen av 1970-åra beregnet til å være over en million tonn. I 1978, på grunn av høy beskatning i tidligere år, var bestanden redusert til ca. 500 tusen tonn. Totalbestanden ble i 1985 anslått til å være ca. 535 tusen tonn.

Gytebestanden som i 1974 ble beregnet til å være over 500 tusen tonn, har blitt kontinuerlig redusert siden da, og nådde et lavmål på 118 tusen tonn i 1985.

For 1986 er det beregnet en liten økning for både gytebestand og totalbestand men mindre enn tidligere antatt. Pr. 1. januar var det anslått å være 630.000 tonn sei i Nordsjøen, og av dette var 164.000 tonn kjønnsmoden fisk. Dette avviker endel fra prognosene som ble gitt i 1985.

ICES tilrådte at TAC for 1987 ble satt til 173.000 tonn sei rund vekt. Totalkvoten i Nordsjøen ble i forhandlingene mellom EF og Norge satt til 173.000 i områdene IV og IIIa. Norges kvote er 90.000 tonn sei rund vekt og Norge har av dette overført 13.000 tonn sei til EF. Norsk kvote i Nordsjøen er da 77.000 tonn.

2.2 Sei nord for 62°N

Gytebestanden av sei nord for 62°N i 1986 ble beregnet til 110.000 tonn som er omtrent femteparten av nivået fra første halvdel av 1970-tallet. Nedgangen skyldes i første rekke overbeskatning, men også flere svake årsklasser i årene etter 1974. En middels 1976-årsklasse og en sterk 1978-årsklasse har trolig reddet bestanden fra sammenbrudd.

Årsklassene 1978-1981 var svake, mens 1982-årsklassen var mer tallrik. 1982-årsklassen var brukbart representert i notfangstene sør for Lofoten i 1984, og i 1985 var den dominerende i notfangstene fra Finnmark og godt representert i trålfangster fra Møre. Den er nå borte fra notfeltene og årsklassen synes totalt vurdert å være under middels sterk.

Når det gjelder 1983- og 1984-årsklassen, tyder den foreliggende informasjon på at disse er mer tallrike enn de foregående årsklasser. Det har i de siste tre årene vært en økning i mengden av yngel og sei under minstemålet på kysten. Utenfor Finnmark er det betydelige forekomster av 1983-årsklassen, men den har ennå ikke passert minstemålet på 40 cm.

I 1985 startet Havforskningsinstituttet årlige O-gruppeundersøkelser på sei ute i havet (Møre-Vesterålen, i 1986 også Nordsjøen). Målsetningen er å få en indeks for årsklassestyrken av sei og dersom det lykkes vil nøyaktigheten i prognosene bli betydelig bedre. Det vil ta noen år før det blir klart om undersøkelserne gir pålitelige anslag for årsklassestyrken, men resultatene er lovende og peker i retning av en sterk 1985-årsklasse og en noe svakere 1986-årsklasse.

Det er uvisst hvor alvorlig bestandssituasjonen for seien nord for 62°N er. Dette skyldes delvis usikkerhet når det gjelder årsklassene etter 1982, men først og fremst at det er ukjent hvor mye gytebestanden kan reduseres før det går ut over rekrutteringen. Det kan ikke utelukkes at de mange svake årsklassene etter 1974 har sammenheng med nedgang i gytebestanden selv om likhetspunktene med utviklingen i bestandene av norsk-arktisk torsk og hyse tyder på at miljøforhold har spilt en stor rolle. I alle tilfelle er det klart at gytebestanden befinner seg på et nivå der det kan være fare for svikt i rekrutteringen. En gjenoppbygging av gytebestanden til et betydelig høyere nivå er derfor nødvendig for å sikre bestandens framtid.

I anbefalingen fra ICES for 1987 er det forutsatt samme beskatningsnivå som i 1986. En slik forutsetning vil være forbundet med en god del usikkerhet, noe som også gjaldt tilsvarende prognose gitt for 1986. I tabellen nedenfor er fangsten i 1986 anslått med prognosene for fritt fiske fra desember-85 i parentes:

Not:	8.000 tonn	(50.000 tonn)
Trål:	33.000 "	(50.000 ")
Garn:	11.000 "	(15.000 ")
Andre:	10.000 "	(10.000 ")
<u>I alt:</u>	<u>62.000 tonn</u>	<u>(125.000 tonn)</u>

Bakgrunnen for svikten i forhold til prognosen ligger i år som i fjor først og fremst i det sviktende notfisket. Dette skyldes at i de senere år har notfisket etter sei i enkelte distrikter blitt begrenset av minstemålsbestemmelsene. Dette gjaldt særlig den sørlige del av området, men i 1986 har minstemålet ført til problemer for notfisket langs hele kysten. Trålerne har ytterligere redusert sin beskatning i forhold til årene før mens garnfisket har hatt en noe mindre nedgang.

Nye prognoser for fisket i 1987 er utarbeidet på grunnlag av forventet fangst under fritt fiske i 1986, og samlet fangst i 1987 er beregnet til 90.000 tonn.

Prognosen forutsetter en mer normal tilgjengelighet for not, og dette vil avhenge av hvorvidt den relativt sterke 1983-årsklassen vil holde seg ved kysten, eller om den vil trekke ut på dypere vann pga. åteforholdene. I hvilken grad 1984-årsklassen vil være tilgjengelig for not avhenger av at den har en vekst som gjør at den tilfredsstillende minstemålet.

3. Fangststatistikk og fangstprognoser.

Kilden for statistikken som presenteres i dette punkt er sluttseddeldata fra salgslagene og Fiskeridirektorates egen trålstatistikk. Fangstmengden er gitt ut fra hvilke havområder de er tatt i.

3.1. Seifisket sør for 62⁰ NTabell A. ICES-OMRADE IIIa OG IV. NORSKE SEIFANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985 ¹	1986 ²
Not	14,6	10,6	15,5	16,8	13,7	14,0	17,2	14,6	4
Garn	6,4	8,5	18,1	22,7	15,3	9,3	7,7	4,9	3
Trål	4,4	7,3	16,0	23,4	47,6	56,8	62,3	73,2	52
Annet	1,1	1,1	1,3	2,2	1,0	1,2	1,5	1,5	1
S. kons.	26,5	27,5	50,9	65,1	77,6	81,3	88,7	94,2	60
Bifangst til oppm. ³	2,5	1,1	0,4	1,3	5,0	1,4	5,6	7,5	1,5
TOTAL	29,0	28,6	51,3	66,4	82,6	82,7	94,3	101,7	61,5

¹) Foreløpige oppgaver.

²) Anslag.

³) Kvantum til oppmaling beregnet ved Havforskningsinstituttet

Trålfangstene viser en sterk oppgang fra 1980 til og med 1985. I 1986 har trålerne redusert sin fangst av sei i Nordsjøen med vel 20.000 tonn i forhold til året før. Det er rimelig å se trålernes seifiske i sammenheng med kvotereguleringene i torskefisket nord for 62⁰ N. De etterhvert strenge kvotereguleringene av norsk-arktisk torsk, gjorde at trålerne drev et seifiske i Nordsjøen i mye større omfang enn før. Trålernes kvote av torsk økte både i 1985 og 1986, og i 1986 ser dette ut til å ha ført til en redusert fangstinnsats i Nordsjøen.

Tabell B viser hvordan seifangstene fordeler seg på de ulike grupper av trålere. For 1986 er trålstatistikken ennå for usikker til å foreta en slik oppsplitting.

Tabell B. Trålernes fangster av sei i Nordsjøen og Skagerrak.
Tusen tonn rund vekt.

						Gjennomsnitt		Relativ Fordeling	
	1981	1982	1983	1984	1985 ¹	1981-83	%	1984	1985
Småtr. under 250 BRT	1,4	5,0	7,9	12,9	13	4,8	11,3	20,7	17,8
Ferskf.tr. 250 BRT og over	9,4	19,4	20,3	19,6	19	16,4	38,4	31,5	26,0
Saltfisktrålere	4,6	6,5	11,1	10,4	18	7,4	17,4	16,7	24,7
Fabrikktrålere	7,8	16,7	17,5	19,4	23	14,0	32,9	31,1	31,5
Sum trålere	23,4	47,6	56,8	62,3	73	42,6	100%	100%	100%

¹ Foreløpige tall

3.2 Seifisket nord for 62⁰

Tabellen nedenfor viser fordelingen av seifangstene nord for 62⁰N mellom de ulike redskapstyper i perioden fra 1978 til 1986.

Tabell C. ICES-OMRADE I OG II. NORSKE SEIFANGSTER I TUSEN TONN RUND VEKT.

	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985 ¹	1986 ²
Not	51,6	69,9	53,5	56,6	72,0	54,3	36,3	31,1	8
Garn	23,2	17,8	18,2	23,2	16,4	19,5	23,6	14,7	11
Trål	24,0	28,2	39,2	62,9	51,0	60,8	79,6	51,9	33
Annet	13,4	15,6	15,1	14,1	15,3	15,0	13,0	11,1	10
Sum	112,6	131,5	126,0	156,8	154,7	149,6	152,5	108,8	62

¹) Foreløpige oppgaver. ²) Anslag.

Fra 1981 og frem til i fjor lå den norske totalfangsten av sei på omkring 150.000 tonn. Dette var betydelig over de anbefalte totalkvoter fra ICES. For 1985 var det anbefalt en TAC på 85.000 tonn og den norske fangsten ble altså 108.000 tonn. For 1986 var TAC satt til 74.000 tonn, mens prognosen for det norske seifisket er 62.000 tonn. Det er særlig not og trål som har redusert kvantumet, og den lave notfangsten viser en klar nedgang i tilgjengeligheten av sei over minstemål langs kysten. De reduserte trålfangstene av sei skyldes en økt innsats i torskefisket pga. økte kvoter.

Som bakgrunn for en vurdering av reguleringstiltak presenteres i det følgende en del statistikk omkring det norske seifisket nord for 62⁰ n.br.

3.2.2 Seinotfisket

Tabell D viser notflåtens seikvantum fordelt etter fangstens størrelse.

Tabell D. SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD 62⁰
FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE

Fangst- kvantum (tonn) fra:	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1983	1984	1985 ¹	1983	1984	1985 ¹	1983	1984	1985 ¹
0-199	223	201	119	11688	8416	4191	52,4	41,9	35,2
200-399	54	21	16	15482	6121	4654	286,7	291,5	290,9
400-599	20	17	13	9878	8515	6451	493,9	500,9	496,2
600-799	6	5	8	4096	3509	5615	682,7	701,8	701,9
800-999	4	3	5	3319	2685	4575	829,8	895,0	915,0
1000 og over	7	5	3	9338	6969	5382	1334,0	1393,8	1794,0
Sum	314	252	164	53797	36215	30868	171,3	143,7	188,2
Uoppgitt	-	-	-	343	150	200	-	-	-
Totalt	-	-	-	54140	36365	31069	-	-	-

¹) Foreløpige tall

Tabellen viser at antall fartøyer med en årsfangst på under 600 tonn sei har blitt halvert fra 1983 til 1985. Antall notfartøy med en årsfangst over 600 tonn har vært lite men relativt stabilt fra 1983 til -85.

Tabell E viser seinotflåtens fangst av sei fordelt etter fartøystørrelse.

Tabell E. SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD 62⁰
FORDELT ETTER FARTØYSTØRRELSE

Fartøy- gruppe (i meter)	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1983	1984	1985 ¹	1983	1984	1985 ¹	1983	1984	1985 ¹
0,0-12,9	112	78	35	3226	1077	492	29,2	13,8	14,1
13,0-16,9	53	46	35	4922	1809	1962	92,7	39,3	56,1
17,0-20,9	83	64	35	19431	8883	3794	234,1	138,8	108,4
21,0-24,9	54	49	43	20694	17733	16230	383,2	361,9	377,4
25,0 og over	12	15	16	5524	6713	8391	460,3	447,5	524,4
Sum	314	252	164	53797	36215	30868	171,3	143,7	188,2

¹ Foreløpige tall

Fra 1983 til 1985 var det en sterk nedgang i deltagelsen i gruppen av de minste fartøyer. Nedgangen i deltagelse var mindre for de større gruppene med unntak av den største gruppen som økte i antall deltagende fartøy.

Gjennomsnittsfangsten av sei pr. fartøy gikk også sterkt tilbake for de minste fartøygruppene. For de to største fartøygruppene var gjennomsnittsfangsten relativt stabil fra 1983 til -85, - den største gruppen har faktisk hatt en økning i samme periode.

Tabell E viser at det først og fremst må ha vært tilgjengeligheten av sei langs kysten som har vært årsaken til nedgangen i seinotfisket, både når det gjelder deltagelse og fangstkvantum.

Det er altså fartøyene med størst mobilitet som har et relativt stabilt fangstnivå, mens fartøy med begrenset aksjonsradius har vanskeligheter med å få tak i sei.

3.2.3 Trålfisket etter sei.

Tabell F viser trålernes seifangst fordelt på de ulike fartøysgrupper.

Tabell F. Trålernes fangster av sei nord for 62⁰n.br
Tusen tonn rund vekt.

						Gjennomsnitt		Relativ fordeling	
	1981	1982	1983	1984	1985 ¹	1981-83	%	1984	1985
Småtr. under 250 BRT	15,8	9,9	9,9	15,4	14	11,9	20,4	19,3	26,9
Ferskf.tr. 250 BRT og over	30,7	32,0	37,4	47,5	30	33,4	57,4	59,7	57,7
Saltfisktrålere	5,6	4,0	5,8	7,8	4	5,1	8,8	9,8	7,7
Fabrikktrålere	10,8	5,1	7,7	8,9	4	7,8	13,4	11,2	7,7
Sum trålere	62,9	51,0	60,8	79,6	52	58,2	100%	100%	100%

¹) Foreløpige tall.

På grunn av begrensningene i torskefisket, økte trålerne i begynnelsen av 80-årene sitt fiske av sei, og det var i første rekke ferskfisktrålerne som økte sitt fangstkvantum. Fangsten kom i 1984 opp i 80 tusen tonn. I 1985 ble trålernes fangstkvantum redusert med vel 26 tusen. Denne reduksjonen må for det første ses i sammenheng med økt innsats i trålfisket etter torsk når det gjelder ferskfisktrålere, og for det andre - at saltfisk - og fabrikktrålere økte sin fiskeinnsats i Nordsjøen (jfr. tabell B foran).

Småtrålerflåten omfatter de såkalte skalleseitrålerne på Møre-kysten som driver seitråling i store deler av året, ofte hele året gjennom. Småtrålergruppen inkluderer også noen småtrålere i Nord-Norge, men disse er redusert kraftig i antall, og driver i liten utstrekning regulært seitrålfiske.

Fangsttallene for småtrålergruppen i tabell F viser en del svingninger. Trålstatistikken er mangelfull når det gjelder trålere i denne størrelseskategori. For trålere over 250 BRT er imidlertid trålstatistikken pålitelig. Oppgavene for småtrålerne i tabell F framkommer ved at en har trukket trålstatistikkenes fangstoppgever for trålere over 250 BRT fra sluttseddelsystemets oppgaver over total trålfangst nord for 62⁰ N.

Eventuelle unøyaktigheter i sluttseddelsystemets fangstområdestatistikk, vil derfor slå forholdsvis mye ut for en så liten gruppe og kan følgelig være med å forklare noe av de svingningene vi ser i tabellen. Det skyldes likevel å gjøre oppmerksom på at sluttseddelsystemets områdestatistikk er tilpasset de store fabrikk- og saltfisktrålernes fangstdagboksoppgaver.

Tar en hensyn til denne usikkerheten vil småtrålerne (i all

hovedsak skalleseitrålerne) fangstkvantum ligge rundt 10.000 tonn på årsbasis.

4. Forslag til regulering av seifisket i 1987.

4.1. Seifisket sør for 62⁰ n.br.

Som nevnt under pkt. 2.1. har Norge til disposisjon en kvote på 77.000 tonn etter overføringer til EF, men før kvotetildeling til tredjeland.

Notfisket på Vestlandet medfører en relativt stor beskatning av ungfiskbestanden. For å beskytte ungfisken og på den måten øke gytebestanden og langtidsutbyttet av sei i Nordsjøen er det ikke ønskelig at notfisket ekspanderer. Totalkvoten for 1987 i Nordsjøen er redusert med 29.800 tonn for Norges vedkommende. Dette innebærer at notkvoten bør reduseres noe i forhold til i år.

En anbefaler derfor at det i likhet med inneværende år settes en totalkvote for not, og at denne reduseres prorata i forhold til norsk totalkvote i Nordsjøen. Dette gir 13.000 tonn sei rundvekt. Etter at kvoten på 13.000 tonn eventuelt er nådd stoppes notfisket etter sei sør for 62⁰ n.br.

En anbefaler ingen begrensninger på garn og andre konvensjonelle redskaper. Det anbefales heller ikke begrensninger i trålfisket. Men med den reduserte norske kvoten vil Fiskeridirektøren følge utviklingen og eventuelt komme tilbake til reguleringstiltak i trålfisket senere.

4.2. Seifisket nord for 62⁰ n.br.

Med en forventet totalfangst av sei i 1986 på under 70.000 tonn vil fiskedødligheten ligge på 0,19, som er nært opp til F.O,1 = 0,18. Dette er halvparten så høyt som i 1985. ACFM anbefaler at fiskedødligheten ikke økes i 1987, og at TAC holdes på 90.000 tonn. Av dette er tredjelands fangst anslått til 6.000 tonn. Det norske fisket bør således holdes innenfor en ramme på 84.000 tonn.

ACFM har understreket behovet for å forbedre beskatningsmønsteret ved å redusere fangstene av ungfisk og at dette best oppnås ved å øke det tillatte minstemål og maskevidde eller ved å stenge områder hvor det er store forekomster av ungfisk under minstemålet.

Problemene som oppsto i notfisket i 1986 i forhold til minstemålsbestemmelsene, skyldes en kombinasjon av tidlig utvandring fra notfeltene på kysten og dårlig vekst av 1983-årsklassen. Mens seien sørover langs kysten også tidligere enkelte år har skapt problemer for notfisket med de nåværende minstemålene, så har ikke dette vært tilfelle i Finnmark før i år.

Prøver viser at det kan være en betydelig variasjon i størrelsen på notseien fra år til år i alle distrikter. Hvorvidt det i 1987

vil oppstå lignende problemer for seinotfisket som i 1986 er det således ikke mulig å si noe sikkert om.

Tabell C ovenfor viser årsfangstene for de ulike redskapstyper fra 1978 til 1986 i ICES-område I og II.

Trålfisket utgjør nå en større del av totalkvantum enn notfisket. Anslaget for 1986 viser at trålfisket kvantum sei i inneværende år er over 4 ganger høyere enn notfisket. Historisk sett har notfangstene ligget betydelig over trålfangstene.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt har for 1987 gjort et anslag for fritt fiske på 84.000 tonn med følgende redskapsfordeling:

Not:	20.000 tonn
Trål:	40.000 tonn
Garn og annet:	<u>24.000 tonn</u>
Totalt	<u>84.000 tonn</u>

ACFM's kvoteanbefaling for 1987 forutsetter uendret fiskedødlighet fra 1986 til 1987. De samme forutsetningene er lagt til grunn ved beregningen av fritt fiske i 1987. Det må imidlertid understrekes at prognosen for fritt fiske er meget usikker. En kan i denne sammenheng bemerke at partene i støtteforhandlingene har lagt til grunn lavere anslag for seifisket nord for 62° N enn ovenstående prognose.

På denne bakgrunn vil Fiskeridirektøren foreslå at det norske seifisket nord for 62° N i 1987 ikke skal overstige 84.000 tonn. Fiskeridirektøren vil understreke den betydlige usikkerhet når det gjelder forventet utvikling i fisket i 1987. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå at det iverksettes en fordeling av totalkvoten på redskapsgrupper fra årsskiftet. Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og det forutsettes at en kommer tilbake til spørsmålet om reguleringer i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1987 tilsier det.

Rasmussen ba så Jakobsen om å gi en oversikt over den biologiske situasjonen.

Jakobsen sa at når det gjelder situasjonen nord for 62° n.br. hadde det vært en dramatisk svikt i seifisket i år. Bare halvparten av forventet kvantum er tatt. Det er særlig notfisket som har sviktet. Det har vært problemer i forhold til minstemålsbestemmelsene. Dette har stoppet fisket langs hele kysten, også i Finnmark hvor det aldri tidligere har vært problemer. Han sa at 83-årsklassen var i størrelsesorden 35-45 cm, med et gjennomsnitt på rundt 40 cm. Han nevnte at 82-årsklassen ifjor hadde hatt et gjennomsnitt på 49 cm. Spørsmålet blir da om dette skyldes dårlig vekst i 83-årsklassen eller tidligere utvandring. Det har vært gjennomført tokt med "G.O. Sars" i oktober/november fra Fruholmen til Møre. Det ble da registrert betydelig mer av 3-åringer enn på samme tid i fjor. Han mente at seien både har hatt dårligere vekst og tidligere utvandring. Dette kan skyldes at åteforholdene

er dårlig. Han sa at det er vanskelig å vite noe om neste år. Vi vet fra tidligere at mengden av sei på notfeltene kan variere fra år til år. Han opplyste at prognosen som er gjengitt i saksdokumentene var gjort i arbeidsgruppen. Nye observasjoner tyder imidlertid på at 83-årsklassen er bedre enn tidligere forutsatt. Dette gir bedre tilgjengelighet for not enn prognosen gir uttrykk for og de 20.000 tonn kan overskrides. Det vil også bli innslag av 82-årsklassen i notfangstene. På grunn av dårlig vekst vil disse årsklasser være i minste laget for trålfiske. Han antok at det ikke kan drives et effektivt fiske med trål før i 1988 og det var derfor mulig at trålprognosen ligger for høyt.

Holm spurte om det vil bli problemer med innblanding av fisk under minstemål på Finnmarkskysten i 1987.

Jakobsen svarte at normalt vil hele årsklassen passere minstemålet. Han kunne ikke utelukke problemer, men disse vil ikke bli så store som i år.

Bakkevik var bekymret for seibestanden sør for 62° n.br. Han opplyste at størrelsen på seien bare blir mindre og mindre. Han mente at fangstratene tyder på at bestanden er desimert. Han spurte om prognosene var sikre.

Smestad sa at det var gjennomført tokt to ganger pr. år de tre siste årene. I juli i år ble det observert store mengder av 83-årsklassen. Han mente det måtte forventes relativt mye småfisk i fangstene de nærmeste par år. En sterk 82-årsklasse ble redusert til en årsklasse av middels styrke som 3- og 4-åringer.

Nakken mente at ICES har ligget på et for optimistisk syn når det gjelder seibestanden i Nordsjøen. Dette er revurdert i år. Han sa at det har vært en vedvarende reduksjon av gytefisk. Det har vært for stor beskatning av ungfisk og her har den lave maskevidden vært et problem. Han mente at man ikke hadde vært oppmerksom i tide.

Bakkevik spurte om TAC'en for 1987 var satt for høyt.

Nakken sa at ICES har anbefalt en reduksjon i fiskedødeligheten. Fmax. ligger veldig lavt. Den er redusert fra 0,69 til 0,60. Den er imidlertid ikke redusert mer enn at man ikke er på den sikre siden med en så liten nedgang i kvantum.

Gundersen spurte om det hadde vært vurdert å øke minstemålet i Nordsjøen.

Smestad sa at dagens minstemål er satt i forhold til maskevidden. Dessuten vil en økning av minstemålet utradere notfisket langs kysten.

Nakken sa at dersom det skal være et notfiske på kysten må det være et lavt minstemål. Dette har vært utredet flere ganger og han så ikke behovet for å se på dette nå.

Rasmussen viste til rapport fra "Seiutvalget", en rapport som også var behandlet på landsstyret i Norges Fiskarlag. Han viste også til at spørsmålet var tatt opp under desembermøtet i Reguleringsrådet i 1985. Det var dengang enighet om å fortsatt ha de minstemål som nå gjelder.

Leine lurte på hvorfor notfisket skal kvotebegrenses når fisken likevel tas av trålere ute i Nordsjøen.

Bakkevik viste til at i 1986 var det tatt bare 4000 tonn med not, mens 50.000 tonn var tatt med trål - av den samme fisken.

Rasmussen spurte om en forklaring på formuleringen i 4. avsnitt i landsstyrets vedtak der det heter:

"For å sikre at den norske totalkvoten ikke blir overfisket, bør trålfisket etter sei sør for Stad i 1987 ikke overskride fangstkvantum på tilsvarende tidspunkt i året i 1986."

Grønnevet viste til tabellen som angir fangstkvantumet i 1986 og sa at meningen med vedtaket var at trålfisket ikke skal overstige det kvantum som ble tatt i 1986. Han sa videre at eventuelle nødvendige tiltak måtte settes inn i løpet av året, og at en ikke måtte vente til slutten av året før noe eventuelt ble gjort.

Gullestad sa at forslaget fra Fiskeridirektøren var å avsette 13.000 tonn til notfiske, mens resten skulle være fritt innenfor totalkvoten på 77.000 tonn. Utviklingen vil bli fulgt nøye og eventuelle reguleringstiltak forutsettes da satt inn i trålfisket.

Bakkevig mente det var ulogisk å nå angripe de som hadde beskattet 86-kvoten aller minst, altså notfiskerne. Han foreslo at notkvoten på 17.000 tonn ble opprettholdt i 1987. Han var videre bekymret for industritrålernes stilling dersom trålfisket måtte reguleres. En stopp gjør at disse må gå til land da de ikke har andre muligheter. Han mente derfor at de med andre alternativ, torsketrålernes, måtte utelukkes fra dette fisket.

L. B. Larsen var enig med Bakkevik.

Fladmark repliserte til Bakkevik at det var en alvorlig endring av reguleringsprinsippene å forbeholde fisk for lokale fiskere. Torsketrålernes går dessuten bare i Nordsjøen dersom torskekvoten er oppfisket. Han sa videre at hittil har kvotene ikke vært utnyttet og han så det som positivt at industritrålernes trappet opp konsumfisket i Nordsjøen.

Andersen hadde konstatert at seifisket har gitt en positiv effekt med hensyn til sysselsetting. Han hadde forståelse for de lokale fiskerne, men prinsippet om forfordeling hadde jo fiskerne selv gått imot.

Bakkevik sa at det hadde skjedd en rask utvikling ved at ca. 50 industritrålere har lagt om til konsumfiske. Han snakket ikke om geografiske kvoter, men om fiskerettigheter. Han mente dette var et fordelingsspørsmål og dermed et spørsmål om hvilke fartøyer

som skal reguleres dersom trålfisket må begrenses.

Arctander tvilte på om det ville bli behov for regulering av trålfisket etter sei i Nordsjøen. Med den økning som nå er forelått av torsketrålkvotene vil innsatsen i Nordsjøen fra trålerne bli betydelig mindre.

Rasmussen gjentok forslaget om å avsette en kvote på 13.000 tonn til notfiske, mens utviklingen for de øvrige redskapsgrupper skulle følges nøye. Dersom det blir behov for ytterligere regulering er det en forutsetning at dette skal ramme trålfisket.

Fladmark var enig i Fiskeridirektørens forslag.

Bakkevik gjentok forslaget om at kvantumet til notfisket skulle settes til 17.000 tonn.

Fladmark mente det ville være uheldig å trappe opp notfiskets relative andel av totalkvoten. Småseifisket bør heller trappes ned. Han ville stå på forslaget om 13.000 tonn til notfiske.

Nakken sa at gytebestanden var den laveste som har vært målt og det måtte da være riktig å begrense ungseifisket. Han gikk inn for en notkvote på 13.000 tonn.

Ved avstemning gikk 3 representanter (Fladmark, Bolstad, Nakken) inn for en notkvote på 13.000 tonn, mens 9 representanter stemte for en kvote på 17.000 tonn.

For seifisket nord for 62⁰ n.br. var det enighet i Reguleringsrådet om at Fiskeridirektøren skal følge utviklingen nøye og at det forutsettes at spørsmålet om regulering vil bli tatt opp igjen dersom utviklingen iløpet av 1987 tilsier dette.

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

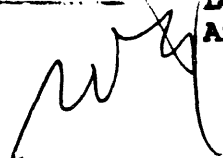
Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet
Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

DIREKTORATET
15029 10. DES 86

08.12.86.
Jnr. 1739/86
LG/AR
Ark.

Telefax

LANDSSTYRET I NORGES FISKARLAG GJORDE PÅ MØTET 3. - 6. DESEMBER 1986 FØLGENDE VEDTAK UNDER SAK 98/86

Regulering av fisket etter sei i 1987.

"Norges Fiskarlag konstaterer at ut fra den anbefalte totalkvoten for sei nord for Stad i 1987, og prognose om totalkvantum ved fritt fiske, er det ikke behov for reguleringer i seifisket i nord i 1987.

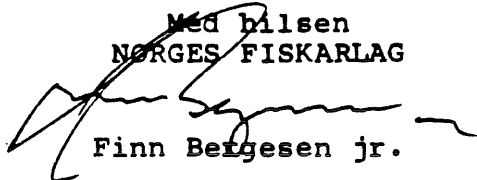
Det forutsettes at overvåkning av felt og eventuelt stenging av felt gjennomføres i 1987 ut fra samme retningslinjer som i 1986, dersom det viser seg behov for det.

Kystnotkvoten sør for Stad (62° N) blir den samme som i 1986, 18 000 tonn.

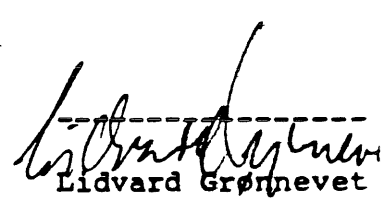
For å sikre at den norske totalkvoten ikke blir overfisket, bør trålfisket etter sei sør for Stad i 1987 ikke overskride fangstkvantum på tilsvarende tidspunkt i året i 1986.

Det forutsettes at en kommer tilbake til spørsmålet om reguleringer i seifisket dersom utviklingen i fisket i løpet av 1987 tilsier det."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Lidvard Grønnevet

SAK 22/86.

REGULERING AV HVALFANGSTEN.

Rasmussen viste til den orientering som var gitt i saksdokumentene. Her heter det:

“ Den norske kvoten i 1986 var 350 dyr i Norges økonomiske sone, i Svalbardsonen og i internasjonalt farvann nord for 65°N og 50 dyr i fiskerisonen ved Jan Mayen.

Fangsttiden var fra 26. mai til 1. august og i følge de innsendte fangstdagbøker ble det tatt 379 dyr i nevnte tidsrom.

Det ble tildelt 54 konsesjoner i 1986 og det var engasjert 8 inspektører som var om bord på 9 fartøy gjennom sesongen.

Det er ennå ikke fastsatt kvote for 1987 og det foreligger også en rekke usikkerhetsfaktorer for reguleringen for neste år.

I henhold til saltvannsfiskelovens § 10 skal det, før det fastsettes fartøykvoter etter § 5, innhentes uttalelse fra Reguleringsrådet. Da det er usikkert når vågekvalkvoten vil bli fastsatt, finner Fiskeridirektøren det hensiktsmessig at Reguleringsrådet gir Fiskeridirektøren fullmakt til å ta reguleringssspørsmålet opp med Norges Fiskarlag når kvoten er bestemt.

Det har også tidligere år vært vanlig å ha slikt møte mellom Fiskeridirektøren og Norges Fiskarlag om kvalreguleringen.„

Reguleringsrådet tok orienteringen til etterretning.

SAK 23/86.**DELTAKELSE I MUSSAFISKET NORD FOR STAD I 1987.**

Rasmussen viste til de fremlagte saksdokumenter der det var gitt følgende redegjørelse:

"1. Innledning.

Fra Norges Fiskarlag har en i brev av 20.11.1986 bedt om at mussa-fisket i 1987 blir drøftet på dette møtet. Det heter i ovennevnte brev:

"På bakgrunn av uenigheten omkring reguleringen og deltakelsen i mussafisket nord for Stad i 1987, ber en om at disse spørsmål blir tatt opp til behandling allerede på møtet den 10. og 11. desember d.å.

Norges Fiskarlag forutsetter at spørsmål omkring kvotefastsettelsen m.v. for mussafisket i 1987 blir behandlet senere i 1987".

2. Deltakelsesvilkårene i 1986.

En vil her vise til fremstillingen under sak 4/86 "spørsmål om fiske av mussa" - behandlet på møtet i reguleringsrådet 13.6.86.

Det heter her om deltakelseskriteriene:

"Når det gjelder spørsmålet om deltakelsen i dette fisket, vil en bemerke følgende: Med et så begrenset kvantum til disposisjon er det nødvendig å begrense deltakelsen slik at den står i rimelig forhold til kvotestørrelsen. I kystfisket etter norsk vårgytende sild har en ikke noen nøyaktig fortegnelse over hvor mange fartøy som kan delta i 1986. Det er imidlertid ikke urealistisk å tro at det kan være 1.500 til 2.000 fartøy som fyller vilkårene for å delta i dette fisket.

En anser det som viktig å kunne stoppe mussafisket når 200.000 skjepper er tatt, - og å ha kontroll med at all mussaen som fiskes blir tatt på et slikt tidspunkt og i slike kvanta at det faktisk blir benyttet til hermetikkråstoff.

En mulig løsning for å få begrenset deltakelse kunne være å stille krav om at vedkommende fartøy måtte ha brislingkonsesjon i tillegg til å fyller vilkårene for deltakelse i det ordinære sildefisket i vedkommende område (dvs. fisket etter norsk vårgytende sild eventuelt fisket etter sild i Trondheimsfjorden).

Når det gjelder fartøy med brislingkonsesjon, har en fått opplyst at det er gitt 163 konsesjoner. Det er ca 100

fartøy/bruk som har vært i drift på Vestlandet de siste årene, derav 50-60 som er av en slik størrelse/art at de har drevet brislingfiske nordover til Trøndelagsfylkene. Som prøveordning kan det derfor være hensiktsmessig å benytte brislingkonsesjon som et vilkår for deltakelse i mussafisket nord for Stad i 1986. Det er imidlertid rimelig at fangst av mussa belastes vedkommendes kvote av henholdsvis norsk vårgytende sild/Trondheimsfjord sild".

3. Deltakelsesvilkårene i 1987.

Innledningsvis vil en presisere at det ikke er tatt stilling til om det skal tillates et mussafiske nord for Stad i 1987.

Dersom det skulle bli aktuelt med et slikt fiske i 1987, vil det i tilfelle dreie seg om et forholdsvis begrenset kvantum. Fra et ressursmessig synspunkt er et mussafiske naturligvis ikke å anbefale. Når en har frigitt et visst kvantum mussa nord for Stad tidligere har dette vært ut fra hensynet til industriens behov for nettopp denne type råstoff.

Med så vidt små kvanta som det her er snakk om kan en av hensyn til en hensiktsmessig og forsvarlig avvikling av fisket ikke tillate et ubegrenset antall fartøy å delta.

Det har vært hevdet at dersom en fyller vilkårene for deltakelse i fisket etter norsk vårgytende sild skulle en også kunne fiske mussa. En vil i den anledning vise til at det i 1986 var ca. 2.000 fartøy som fylte vilkårene for å delta og som ønsket å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen.

Dersom en, som et eksempel, tar utgangspunkt i en kvote på 100.000 skjegger dvs. 20.000 hl og tillater ca 100 fartøy å delta gir det et kvantum på 200 hl pr. fartøy.

Dersom en ikke ønsker å knytte deltakelsen i mussafisket til kravet om brislingkonsesjon, blir spørsmålet hvilke andre kriterier som vil gi samme mulighet til å få antallet deltakende fartøy ned på et nivå som gir en rimelig størrelse på kvoten.

Disse kriteriene må for det første være av en slik karakter at en forholdsvis lett og entydig kan skille mellom fartøy som fyller vilkårene og fartøy som ikke gjør det. En kan ikke tilrå kriterier som fører til at det må foretas en individuell behovsprøving.

Fiskeridirektøren er oppmerksom på den distriktsmessige skjeve fordeling en vil kunne få ved å knytte deltakelseskriteriet til brislingkonsesjonen.

Fiskeridirektøren ønsker Reguleringsrådets syn på hvilke deltakelseskriterier som kan være aktuelle dersom en ikke ønsker å knytte disse til brislingkonsesjon."

Rasmussen ba om Reguleringsrådets syn på saken.

L. Grønnevet viste til saksdokumentene der det var presisert at det ikke var avgjort om det i det hele tatt skulle bli adgang til å fiske mussa nord for Stad i 1987.

Han mente at en i tilfelle måtte benytte et annet deltakelseskriterium enn brislingskonsesjon, som ga distriktsmessige skjevheter.

Rasmussen spurte om han hadde noe forslag.

L. Grønnevet sa at en hadde tatt opp spørsmålet om brislingkonsesjonsordningen med Fiskeridepartementet, men det var ikke kommet noe svar. Han sa videre at registreringsordningen bare var forlenget igjen med to år.

Rasmussen pekte på at det var vanskelig å finne et annet kriterium. Brislingfiskerne kunne i alle fall håndtere denne silden.

Bakkevik sa at dersom en gikk over til nye kriterier så måtte jo disse nye fartøyene kjøpe nytt utstyr etc. Dette ville være en vanvittig ordning når det her var snakk om så små kvoter.

Nakken presiserte at et eventuelt mussauttak kun ville bli gitt etter krav fra hermetikkindustrien dvs. at det var mussa som skulle erstatte brisling som råstoff for industrien. Derfor fant han det helt naturlig at de som drev brislingfisket fikk fiske mussa. Havforskningsinstituttet ville støtte dette.

Rasmussen mente at det ikke var helt riktig at mussa bare skulle erstatte brislingråstoff. Selv om en fikk brisling nok trengte industrien likevel silderåstoff.

Trulssen sa at når det gjaldt brislingkonsesjonene så kunne en se på deltakelsen her i løpet av 1987, - en behøvde ikke vente 2 år selv om ordningen nå var forlenget med 2 år.

Andersen opplyste at mussafisket hadde betydd mye for industrien. Han var av samme oppfatning som Rasmussen.

Rasmussen gjentok at det var et marked for sildesardiner.

Bolstad sa at det var riktig at mussaen i Trondheimsfjorden ikke ble lagt som brisling, men det var alltid interesse for et tilleggskvantum for brisling. En erstattet dette vanligvis med brisling fra Irland. Det var et stort udekket behov.

Bakkevik sa seg enig med Rasmussen. Problemet var imidlertid at en hadde sluppet fri reguleringen av norsk vårgytende sild. En måtte derfor være forsiktig med å knytte mussafisket til kriteriene for deltakelse i fisket etter norsk vårgytende sild.

Han foreslo at spørsmålet ble utsatt. En burde i alle fall ikke slippe til alle som ønsket det i dette fisket.

Rasmussen sa seg enig i at en utsatte behandlingen av denne saken og opplyste at han kun hadde tatt spørsmålet opp nå fordi Norges Fiskarlag hadde bedt om det.

Johansen sa at en ville møte enorm motstand mot mussafisket dersom ikke trøndere og nordlendinger fikk være med.

Nakken sa at utsikten for brislingfisket så ut til å være bedre for neste år i enkelte områder atskillig bedre.

Rasmussen konstaterte at det var enighet i Reguleringsrådet om å utsette saken.

SAK 24/86**EVENTUELT.**

Rasmussen viste til at Fladmark i tidligere møter i Reguleringsrådet hadde tatt opp spørsmålet om å senke tillatt maskevidde i trål- og snurrevad i området mellom 64⁰ n.br. og 65⁰ n.br. Det var nå utarbeidet et notat hvor det heter:

"MASKEVIDDE I TRÅL OG SNURREVAD MELLOM 64⁰ N.BR. OG 65⁰ N.BR.

Som kjent er minste tillatte maskevidde i trål og snurrevad 135 mm i området nord for 64⁰ n.br. I området mellom 64⁰ og 62⁰ er minste tillatte maskevidde 100 mm.

Representanten Petter L. Fladmark har tatt opp spørsmålet om å tillate en minste maskevidde på 100 mm sør for 65⁰ n.br. ved fiske etter sei. En har forelagt spørsmålet for Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt som uttaler følgende:

"Trålfiske mellom 64⁰ og 65⁰ N drives nesten utelukkende på Haltenbanken etter sei. I 1984 utgjorde dette litt under 6000 tonn som var mindre enn 7% av trålfangstene og mindre enn 4% av totalfangstene av sei nord for 62⁰ N. Fangstene av andre arter var ubetydelig og det er ikke grunn til å anta at det finnes store ressurser av torsk eller hyse i området. En senking av maskevidden med trål i dette området vil være uten praktisk betydning for seibestanden. Minstemålet i dette området er på 35 cm, som tilsvarer en maskevidde på 103 mm og så lenge dette opprettholdes kan det vanskelig argumenteres for nødvendigheten av en maskevidde på 135 mm. Trålerne vil på sikt tape litt fangstmessig på en lavere maskevidde, men det er mulig at dette oppveies av praktiske fordeler ved felles maskevidde på Halten og Møre. Som tidligere påpekt er det imidlertid ingen biologisk begrunnelse for at maskevidden skal være lavere i dette området enn lenger nord."

Fiskeridirektøren har sett det som en målsetning å øke maskevidden i trål. En vil nevne at fra 1. juli 1987 vil minste tillatte maskevidde i Nordsjøen økes fra 90 til 100 mm. En har tidligere også tatt opp spørsmålet om en økning av maskevidden nord for 62⁰ n.br., og da spesielt i området mellom 62⁰ n.br. og 64⁰ n.br. Fiskeridirektøren foreslo på møte i Reguleringsrådet den 5. og 6. desember 1985 en økning i dette området til 110 mm. Det var den gang enighet i rådet om å utsette dette spørsmålet til økningen i Nordsjøen var gjennomført. En kan således ikke se det som hensiktsmessig nå å senke lovlig maskevidde i området mellom 64⁰ n.br. og 65⁰ n.br. fra 135 mm til 100 mm."

Reguleringsrådet var enig i Fiskeridirektørens konklusjon.